

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-53-13

Druk nr 1576 cz. II

Warszawa, 17 lipca 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ ¹⁾**

z dnia

w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje i zakres przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie;
- 2) sposób stwierdzania posiadania tego przygotowania;
- 3) ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych;
- 4) wykaz kierunków wykształcenia odpowiedniego i pokrewnego dla danej specjalności, wykaz zawodów technicznych w budownictwie;
- 5) wykaz specjalizacji wyodrębnionych w ramach poszczególnych specjalności.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 2) izbie – należy przez to rozumieć właściwy organ izby architektów albo izby inżynierów budownictwa, zgodnie z właściwością określoną w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, z późn. zm.³⁾).

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2011 r. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 798, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092, Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r. poz. 472, poz. 951 oraz poz. 1256.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 oraz z 2005 r. Nr 150, poz. 1247, z 2008 r. Nr 210, poz. 1321, z 2010 r. Nr 200, poz. 1326 oraz z 2012 r. poz. 951.

Rozdział 2

Praktyka zawodowa

§ 3. 1. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 14 ust. 4 ustawy, odbywana jest po uzyskaniu dyplomu ukończenia wyższej uczelni lub po uzyskaniu tytułu zawodowego technika albo dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika, pod kierownictwem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane we właściwej specjalności i będącej czynnym członkiem samorządu zawodowego.

2. Do praktyki zawodowej może zostać zaliczona praktyka odbyta po ukończeniu trzeciego roku studiów wyższych, w tym praktyk objęta programem studiów.

3. Do praktyki zawodowej na budowie zalicza się wykonywanie czynności inspekcyjno-kontrolnych w organach nadzoru budowlanego. Rok pracy przy wykonywaniu czynności inspekcyjno-kontrolnych uznaje się za pół roku pracy na budowie.

4. Do praktyki zawodowej na budowie zalicza się pracę w organach administracji rządowej albo jednostek samorządu terytorialnego, realizujących zadania zarządcy drogi publicznej, albo u zarządcy infrastruktury kolejowej lub w podmiocie odpowiedzialnym za utrzymanie infrastruktury kolejowej we właściwym stanie technicznym działającym na zlecenie zarządcy infrastruktury kolejowej, polegającą na wykonywaniu czynności na terenie budowy i obejmującą konieczność fachowej oceny zjawisk lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych oraz techniczno-organizacyjnych, w wymiarze stanowiącym nie więcej niż połowę wymaganego okresu.

§ 4. 1. Osoba odbywająca praktykę zawodową dokumentuje przebieg praktyki w książce praktyki zawodowej, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Osoba, która zamierza odbyć praktykę zawodową, składa w izbie książkę praktyki zawodowej do jej opieczątowania i zarejestrowania. Izba zwraca opieczątowaną książkę praktyki zawodowej w terminie 7 dni od dnia jej złożenia.

3. W książce praktyki zawodowej wpisuje się:

- 1) wyszczególnienie robót budowlanych i obiektów budowlanych, przy projektowaniu których bezpośrednio uczestniczyła lub pełniła funkcję techniczną na budowie osoba odbywająca praktykę zawodową, z określeniem: rodzaju, przeznaczenia, konstrukcji oraz, odpowiednio do wnioskowanej specjalności uprawnień budowlanych, inne charakterystyczne parametry techniczne lub użytkowe, a także lokalizację i nazwę inwestora;
- 2) określenie czynności wykonywanych w każdym tygodniu odbywanej praktyki, potwierdzonych i zaopiniowanych co najmniej raz w miesiącu przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia budowlane, pod kierownictwem której odbywana jest praktyka.

4. Przy zmianie rodzaju pracy lub jednostki, w której osoba odbywała praktykę, oraz po zakończeniu praktyki zawodowej, osoba, pod kierownictwem której odbywała się praktyka, wpisuje w książce praktyki zawodowej ogólną ocenę z teoretycznej i praktycznej wiedzy z zakresu specjalności, w jakiej dana osoba ubiega się o uprawnienia budowlane.

5. W przypadku odbycia praktyki zawodowej przy projektowaniu lub budowie obiektów budowlanych usytuowanych na terenach zamkniętych, w jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, do wniosku, zamiast książki praktyki zawodowej, należy dołączyć zaświadczenie właściwego wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego, z wyszczególnieniem okresu praktyki zawodowej wraz z ogólną oceną z teoretycznej i praktycznej wiedzy z zakresu danej specjalności.

§ 5. 1. Przepisów § 4 nie stosuje się do praktyki zawodowej odbywanej za granicą.

2. Odbycie praktyki zawodowej za granicą powinno być potwierdzone zaświadczeniem wydanym przez kierownika jednostki, w której odbywała się praktyka zawodowa, z poświadczeniem osoby nadzorującej, posiadającej uprawnienia odpowiednie w danym kraju. Zaświadczenie powinno zawierać:

- 1) wyszczególnienie robót budowlanych i obiektów budowlanych, przy których projektowaniu bezpośrednio uczestniczyła lub pełniła funkcję techniczną na budowie osoba odbywająca praktykę zawodową, z określeniem: rodzaju, przeznaczenia, konstrukcji oraz, odpowiednio do wnioskowanej specjalności uprawnień budowlanych, inne charakterystyczne parametry techniczne lub użytkowe, a także lokalizację i nazwę inwestora;
- 2) potwierdzenie czasu trwania praktyki zawodowej z podaniem dat rozpoczęcia i ukończenia praktyki przy projektowaniu lub budowie obiektów budowlanych, o których mowa w pkt 1, z określeniem charakteru wykonywanych czynności;
- 3) ogólną ocenę teoretycznej i praktycznej wiedzy z zakresu wnioskowanej specjalności, dokonaną przez osobę, pod nadzorem której odbywana była praktyka.

Rozdział 3

Nadawanie uprawnień budowlanych

§ 6. 1. Do wniosku o nadanie uprawnień budowlanych należy dołączyć:

- 1) odpis dyplomu ukończenia studiów drugiego lub pierwszego stopnia, albo dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika, o których mowa w art. 14 ust. 3 ustawy;
- 2) książkę praktyki zawodowej lub zaświadczenie potwierdzające odbycie praktyki za granicą, o której mowa w § 5 ust. 2;
- 3) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 5a pkt 1 lub ust. 5b pkt 1 ustawy.

2. Kwalifikowanie wykształcenia za odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności uprawnień budowlanych dokonuje się przez stwierdzenie zgodności ukończonego kierunku studiów i specjalności potwierdzonych w dyplomie z wymaganym dla tej specjalności uprawnień budowlanych wykształceniem określonym w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia. Kwalifikacja wykształcenia powinna uwzględniać specjalność na danym kierunku studiów oraz suplement do dyplomu ukończonych studiów technicznych.

3. Wykształcenie uzyskane za granicą i uznane w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów odrębnych, którego kierunek jest określany w sposób odbiegający od przyjętego w rozporządzeniu, podlega indywidualnemu rozpatrzeniu i uznaniu przez właściwą komisję kwalifikacyjną, na podstawie programu kształcenia, jako wykształcenie odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności.

4. W przypadku stwierdzenia braków w dokumentach dołączonych do wniosków izba wzywa, w drodze postanowienia, osobę ubiegającą się o nadanie uprawnień budowlanych do uzupełnienia braków w terminie 30 dni.

5. Izba może żądać od organu administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego albo od autora projektu lub inwestora przedstawienia prac projektowych wykonanych w ramach praktyki zawodowej lub potwierdzenia zakresu robót budowlanych, w których uczestniczyła osoba ubiegająca się o uprawnienia budowlane.

6. Izba wydaje decyzję o odmowie nadania uprawnień budowlanych bez przeprowadzania egzaminu:

- 1) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 4;
- 2) jeżeli wykształcenie lub praktyka zawodowa osoby ubiegającej się o uprawnienia budowlane

nie odpowiada wymaganiom, o których mowa w § 3;

- 3) po stwierdzeniu podania nieprawdziwych lub fałszywych danych w książce praktyki zawodowej lub w zaświadczeniu potwierdzającym odbycie praktyki za granicą.

§ 7. 1. Po zakończeniu części ustnej egzaminu w sprawie nadania uprawnień budowlanych izba wydaje decyzję:

- 1) o nadaniu uprawnień budowlanych – w razie pozytywnego wyniku egzaminu;
- 2) o odmowie nadania uprawnień budowlanych – w razie negatywnego wyniku części ustnej egzaminu.

2. W decyzji o odmowie nadania uprawnień budowlanych izba określa termin, po którego upływie osoba ubiegająca się o uprawnienia budowlane może ponownie przystąpić do części ustnej egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż 3 miesiące.

§ 8. Kopia ostatecznej decyzji, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 1, jest przekazywana do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w celu dokonania wpisu do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane.

Rozdział 4

Specjalności budowlane

§ 9. Uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności uprawniają do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie danej specjalności.

§ 10. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń uprawniają do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:

- 1) sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do architektury obiektu lub
- 2) kierowania robotami budowlanymi w odniesieniu do architektury obiektu.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, o kubaturze do 1.000 m³.

§ 11. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń uprawniają do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie:

- 1) sporządzania projektu architektoniczno-budowlanego w odniesieniu do konstrukcji obiektu lub
- 2) kierowania robotami budowlanymi w zakresie, o którym mowa w pkt 1 oraz w § 10 ust. 1 pkt 2.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym o kubaturze do 1.000 m³ oraz:

- 1) o wysokości do 12 m nad poziomem terenu, do 3 kondygnacji nadziemnych i o wysokości kondygnacji do 4,8 m;
- 2) posadowionego na głębokości do 3 m poniżej poziomu terenu, bezpośrednio na stabilnym gruncie nośnym;
- 3) przy rozpiętości elementów konstrukcyjnych do 6 m i wysięgu wsporników do 2 m;

- 4) niezawierającego elementów wstępnie sprężanych na budowie;
- 5) niewymagającego uwzględnienia wpływu eksploatacji górniczej.

3. Ograniczenia uprawnień budowlanych, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do osób legitymujących się wykształceniem uzyskanym na kierunku inżynieria środowiska, nie dotyczą obiektów budowlanych gospodarki wodnej i melioracji wodnych.

§ 12. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej mostowej bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak:

- 1) drogowy obiekt inżynierski, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych;
- 2) kolejowy obiekt inżynierski: most, wiadukt, przepust, konstrukcja oporowa oraz nadziemne i podziemne przejście dla pieszych, w rozumieniu przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej mostowej do projektowania bez ograniczeń uprawniają również do obliczania światła mostów i przepustów.

3. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej mostowej w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak:

- 1) jednoprzęsłowy obiekt mostowy, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych lub przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe, o prześle wykonanym z zastosowaniem prefabrykatów i rozpiętości do 21 m, posadowiony na stabilnym gruncie;
- 2) typowy składany obiekt mostowy;
- 3) przepust.

§ 13. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej drogowej bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak:

- 1) droga, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych, z wyłączeniem drogowych obiektów inżynierskich oprócz przepustów;
- 2) droga dla ruchu i postoju statków powietrznych oraz przepust.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej drogowej w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak:

- 1) droga klasy: lokalna i dojazdowa oraz droga wewnętrzna, w rozumieniu przepisów o drogach publicznych, z wyłączeniem drogowych obiektów inżynierskich oprócz przepustów;
- 2) droga na terenie lotniska, nieprzeznaczona dla ruchu i postoju statków powietrznych.

§ 14. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej kolejowej bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: bocznica kolejowa, linia kolejowa wraz z punktami eksploatacyjnymi i posterunkami technicznymi, torowe instalacje techniczne oraz inne budowle kolejowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 151, poz. 987), z wyłączeniem obiektów budowlanych, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 2.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej kolejowej w ograniczonym zakresie uprawniają do kierowania robotami budowlanymi polegającymi na remoncie lub rozbiórce, z wyłączeniem obiektów budowlanych na terenach eksploatacji górniczej i osuwisk.

§ 15. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej hydrotechnicznej bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie obiektów hydrotechnicznych tymczasowych i stałych.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej hydrotechnicznej w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie obiektów hydrotechnicznych tymczasowych.

§ 16. Uprawnienia budowlane w specjalności inżynierskiej wyburzeniowej bez ograniczeń uprawniają do projektowania robót rozbiórkowych i kierowania tymi robotami budowlanymi związanymi z użyciem materiałów wybuchowych.

§ 17. 1. Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną oraz telekomunikacji radiowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

2. Uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w ust. 1, w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną, w odniesieniu do obiektu budowlanego, takiego jak: lokalne linie i instalacje.

3. Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: sieci i instalacje cieplne, wentylacyjne, gazowe, wodociągowe i kanalizacyjne, z doбором właściwych urządzeń w projekcie budowlanym oraz ich instalowaniem w procesie budowy lub remontu.

4. Uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w ust. 3, w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania, z doбором właściwych urządzeń, lub kierowania robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji wraz z przyłączami i instalowaniem tych urządzeń dla obiektów budowlanych o kubaturze do 1.000 m³.

5. Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: sieci, instalacje i urządzenia elektryczne i elektroenergetyczne, w tym kolejowe, trolejbusowe i tramwajowe sieci trakcyjne wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi zasilania i sterowania, w tym kolejowej, trolejbusowej i tramwajowej sieci trakcyjnej oraz elektrycznego ogrzewania rozjazdów.

6. Uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w ust. 5, w ograniczonym zakresie uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji wraz z przyłączami o napięciu do 1 kV w obiektach budowlanych o kubaturze do 1.000 m³.

Rozdział 5

Specjalizacja techniczno-budowlana

§ 18. 1. O nadanie specjalizacji techniczno-budowlanej może ubiegać się wyłącznie osoba posiadająca uprawnienia budowlane bez ograniczeń w specjalności, w której wyodrębniono tę

specjalizację, z wyjątkiem osób określonych w § 11 ust. 3.

2. Wykaz specjalizacji techniczno-budowlanych wyodrębnionych w specjalnościach budowlanych określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 19. Nadanie specjalizacji techniczno-budowlanej wymaga odbycia, po uzyskaniu uprawnień budowlanych, pięcioletniej praktyki we właściwej specjalności, w zakresie specjalizacji, przy sporządzaniu projektów, w przypadku specjalizacji do projektowania, lub na budowie, w przypadku specjalizacji do kierowania robotami budowlanymi.

§ 20. 1. Do wniosku o nadanie specjalizacji techniczno-budowlanej należy dołączyć:

- 1) odpis posiadanych uprawnień budowlanych;
- 2) oświadczenie potwierdzające odbycie praktyki zawodowej, o której mowa w § 19, zawierające wyszczególnienie obiektów budowlanych, przy których projektowaniu lub budowie brała udział osoba ubiegająca się o nadanie specjalizacji.

2. Egzamin dla osoby ubiegającej się o nadanie specjalizacji techniczno-budowlanej powinien uwzględniać w szczególności sprawdzenie umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej w zakresie tej specjalizacji.

3. W składzie komisji kwalifikacyjnej nie mniej niż połowa jej członków powinna posiadać specjalizację odpowiadającą specjalizacji, o którą ubiega się osoba egzaminowana.

4. Po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego w sprawie nadania specjalizacji techniczno-budowlanej izba wydaje decyzję:

- 1) o nadaniu specjalizacji – w razie pozytywnego wyniku egzaminu;
- 2) o odmowie nadania specjalizacji – w razie negatywnego wyniku egzaminu.

5. Przepisy § 3, § 4 ust. 1–3, § 7, § 12 rozporządzenia oraz art. 12 ust. 4b, 4d, 4f–4h, 5a–5e ustawy stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 21. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Przepisów § 4 i § 7 ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do praktyki zawodowej odbytej przed dniem 1 stycznia 1995 r.

§ 22. Wykształcenie, uzyskane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, którego kierunek lub zawód techniczny był określany w sposób odbiegający od przyjętego w rozporządzeniu, podlega indywidualnemu rozpatrzeniu i zakwalifikowaniu przez izbę, na podstawie programu kształcenia, jako wykształcenie odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 83, poz. 578, z 2007 r. Nr 210, poz. 1528 oraz z 2011 r. Nr 99, poz. 573).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Transportu, Budownictwa
i Gospodarki Morskiej
z dnia ... (poz. ...)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WYKAZ WYKSZTAŁCENIA ODPOWIEDNIEGO I POKREWNEGO DLA POSZCZEGÓLNYCH SPECJALNOŚCI UPRAWNIENÍ BUDOWLANYCH

Specjalność architektoniczna

1. Uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku architektura i urbanistyka (O).
2. Uprawnienia budowlane do projektowania w ograniczonym zakresie – ukończone wyższe studia zawodowe na kierunku architektura i urbanistyka (O) lub ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo (P).

Specjalność konstrukcyjno-budowlana

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo (O).
2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone studia zawodowe na kierunku budownictwo (O) lub ukończone studia magisterskie na kierunku:
 - 1) architektura i urbanistyka (P);
 - 2) inżynieria środowiska (P).

Specjalność inżynierska:

– mostowa

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo (O).
2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone studia zawodowe na kierunku budownictwo (O).

– drogowa

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo (O).
2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone studia zawodowe na kierunku budownictwo (O).

– kolejowa

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo lub kierunku transport (O).
2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone wyższe studia zawodowe na kierunku budownictwo lub kierunku transport (O).

– hydrotechniczna

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku budownictwo lub inżynieria środowiska (O).

2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone wyższe studia zawodowe na kierunku budownictwo lub inżynieria środowiska (O).

–wyburzeniowa

Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku:

- 1) budownictwo (O);
- 2) górnictwo i geologia w specjalności eksploatacja złóż (O);
- 3) inżynieria wojskowa (O).

Specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń:

– telekomunikacyjnych

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku:

- 1) elektronika i telekomunikacja w specjalności z zakresu telekomunikacji (O);
- 2) elektrotechnika w specjalności z zakresu telekomunikacji (O).

2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone studia zawodowe na kierunku:

- 1) elektronika i telekomunikacja w specjalności z zakresu telekomunikacji (O);
- 2) elektrotechnika w specjalności z zakresu telekomunikacji (O).

– ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku:

- 1) inżynieria środowiska (O);
- 2) wiertnictwa, nafty i gazu w specjalności z zakresu inżynierii gazowniczej (O);
- 3) inżynieria naftowa i gazownicza (O).

2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone studia zawodowe na kierunku inżynieria środowiska (O) lub wykształcenie wyższe na kierunku:

- 1) budownictwo (P);
- 2) energetyka (P).

– elektrycznych i elektroenergetycznych

1. Uprawnienia budowlane bez ograniczeń – ukończone studia magisterskie na kierunku elektrotechnika (O).

2. Uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie – ukończone studia zawodowe na kierunku elektrotechnika (O) lub transport w specjalności sterowanie ruchem w transporcie lub sterowanie ruchem lub zabezpieczenie ruchu pociągów lub automatyka i robotyka (P).

Objaśnienia:

(O) – wykształcenie odpowiednie,

(P) – wykształcenie pokrewne.

**WYKAZ SPECJALIZACJI TECHNICZNO-BUDOWLANYCH WYODRĘBNIONYCH
W SPECJALNOŚCIACH BUDOWLANYCH**

Lp.	Specjalność	Specjalizacja techniczno-budowlana do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi
1	konstrukcyjno-budowlana	<ul style="list-style-type: none"> – geotechnika – obiekty budowlane budownictwa ogólnego – obiekty budowlane budownictwa przemysłowego – budowle wysokościowe – budowle hydrotechniczne – obiekty budowlane melioracji wodnych – rusztowania i deskowania wielofunkcyjne
2	inżynierska: a) mostowa, b) drogowa, c) kolejowa, d) hydrotechniczna, e) wyburzeniowa	<ul style="list-style-type: none"> – drogowe obiekty inżynierskie – kolejowe obiekty inżynierskie
3	instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń: a) telekomunikacyjnych b) ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych c) elektrycznych i elektroenergetycznych	<ul style="list-style-type: none"> – sieci, instalacje i urządzenia ciepłe i wentylacyjne – sieci, instalacje i urządzenia gazowe – sieci, instalacje i urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne
4	instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	<ul style="list-style-type: none"> – sieci, instalacje i urządzenia elektryczne i elektroenergetyczne powyżej 45 kV – sieci, instalacje i urządzenia elektryczne i elektroenergetyczne w elektrowniach jądrowych – trakcje elektryczne

**WYKAZ SUPLEMENTÓW DO DYPLOMU UKOŃCZONYCH STUDIÓW
TECHNICZNYCH – § 6 UST. 2 ROZPORZĄDZENIA.**

...

UZASADNIENIE

Podstawę do wydania przedmiotowego rozporządzenia stanowi art. 16 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), zmieniony projektem ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych zwanej dalej „ustawą deregulacyjną”, obejmującym m.in. zawody architekta i inżyniera budownictwa posiadających uprawnienia budowlane.

Przywołany przepis upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju i zakresu przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, w tym kierunków studiów wyższych odpowiednich lub pokrewnych dla danej specjalności, wykazu zawodów technicznych w budownictwie, wykazu specjalizacji wyodrębnionych w ramach poszczególnych specjalności, sposobu stwierdzania posiadania przygotowania zawodowego i jego weryfikacji, w tym sposobu dokumentowania i weryfikacji posiadanego wykształcenia i kwalifikacji wykształcenia za odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności, stwierdzania przygotowania zawodowego oraz sposób jego dokumentowania do uzyskania specjalizacji techniczno-budowlanej, dokumentowania i odbywania praktyki a także kryteriów uznawania praktyki, przeprowadzania egzaminu na uprawnienia budowlane oraz ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych.

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2006 r. Nr 83, poz. 578, z późn. zm.) określa rodzaje i zakres przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, sposób stwierdzania posiadania tego przygotowania, ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych, wykaz kierunków wykształcenia odpowiedniego i pokrewnego dla danej specjalności, wykaz specjalizacji wyodrębnionych w ramach poszczególnych specjalności, sposób przeprowadzania i zakres egzaminu, zasady odpłatności za postępowanie kwalifikacyjne oraz zasady wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej.

Zmiany przewidziane w projekcie ustawy deregulacyjnej polegają w szczególności na:

- 1) umożliwieniu uzyskania uprawnień do kierowania bez ograniczeń osobom, które ukończyły studia pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności po

odbyciu 3 letniej praktyki na budowie (obecnie uprawnienia do kierowania bez ograniczeń mogły uzyskać wyłącznie osoby, które ukończyły studia magisterskie na kierunku odpowiednim dla danej specjalności i odbyły 2 letnią praktykę);

- 2) umożliwieniu dostępu do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie osobom z wykształceniem średnim zawodowym posiadającym tytuł technika albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w zawodach związanych z budownictwem, w zakresie odpowiednim dla danej specjalności po odbyciu 4 letniej praktyki na budowie;
- 3) przeniesieniu do ustawy regulacji dotyczących opłat za postępowania kwalifikacyjne o nadanie uprawnień budowlanych, które dotychczas były regulowane rozporządzeniem w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie;
- 4) umożliwieniu uzyskania uprawnień łącznie: do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń (po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności, odbyciu rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów oraz odbyciu półtorarocznej praktyki na budowie) oraz do projektowania i kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie (po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla tej specjalności lub studiów drugiego stopnia na kierunku pokrewnym dla tej specjalności, odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów oraz odbycia półtorarocznej praktyki na budowie);
- 5) zmianach w zakresie rzeczoznawstwa budowlanego, w wyniku których rzeczoznawstwo budowlane przestanie być samodzielną funkcją techniczną w budownictwie lecz będzie tytułem nadawanym przez właściwy organ samorządu zawodowego.

Ponieważ projekt ustawy przewiduje zmianę materii regulowanej obowiązującym rozporządzeniem, w tym zmianę treści przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia, polegającą w szczególności na zmianie zakresu spraw przekazanych do uregulowania rozporządzeniem, obowiązujące rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie utraci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie ustawy deregulacyjnej.

Nowe rozporządzenie będzie uwzględniać zmiany wynikające z nowelizacji ustawy – Prawo budowlane dokonanej ustawą deregulacyjną w zakresie uzyskiwania uprawnień budowlanych i wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia skutkować będzie ułatwieniem uzyskania uprawnień budowlanych.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego Biuletynu Informacji Publicznej.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na osoby ubiegające się o uzyskanie uprawnień budowlanych w specjalnościach określonych w art. 14 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane.

Projektowana regulacja będzie też oddziaływać na działalność samorządów zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, które prowadzą m.in. postępowania kwalifikacyjne oraz przeprowadzają egzaminy na uprawnienia budowlane.

II. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zainteresowanych podmiotów, w szczególności do organów samorządów zawodowych, wyższych uczelni technicznych.

III. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja może mieć wpływ na rynek pracy, w szczególności poprzez ułatwienie dostępu do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz zwiększenie konkurencji w zawodach objętych regulacją.

Projektowane regulacje mogą spowodować napływ zdolnych i aktywnych osób do zawodów objętych regulacją.

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie będzie miało pośredni wpływ na konkurencyjność przedsiębiorców, w szczególności ułatwienie dostępu do niektórych zawodów może zwiększyć konkurencyjność, a tym samym obniżyć koszty oferowanych usług.

Projektowane ułatwienia w regulowaniu zawodów korzystnie wpłyną także na rozwój gospodarczy państwa, powodując wzrost jego konkurencyjności. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

VI. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Przewiduje się, że projektowana regulacja może pośrednio wpłynąć na sytuację i rozwój regionalny. Ułatwienie dostępu do zawodów stwarza możliwość rozwoju dla małych i średnich przedsiębiorstw na rynkach lokalnych. Może to mieć pozytywny wpływ na rozwój regionalny obszarów, na których przedsiębiorstwa te działają. Natomiast wielkość tego wpływu nie będzie w sposób zauważalny różnicować sytuacji poszczególnych regionów.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych

Na podstawie art. 76h ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 poz. 330) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością, zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. 1. Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna przedsiębiorców, o których mowa w § 1, za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie ubezpieczenia, w związku z wykonywaną działalnością.

2. Ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód:

- 1) polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie mienia, wyrządzonych przez ubezpieczonego małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu, a także powinowatemu w tej samej linii lub stopniu, osobie pozostającej w stosunku przysposobienia oraz jej małżonkowi, jak również osobie, z którą ubezpieczony pozostaje we wspólnym pożyciu;
- 2) polegających na zapłacie kar umownych;
- 3) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

3. Ubezpieczenie OC obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2, bez możliwości umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań.

§ 3. Obowiązek ubezpieczenia OC powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania działalności, o której mowa w § 1.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

§ 4. 1. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 10.000 euro.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§ 5. Umowy ubezpieczenia OC zawarte na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązują do końca okresu, na jaki zostały zawarte, nie dłużej jednak niż do dnia ...

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (Dz. U. Nr 234, poz. 1576), które utraciło moc obowiązującą na podstawie art. 76h ust. 2 ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych (Dz. U. poz. ...) z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Przepisy ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych (Dz. U. z 2013 r. poz. ...), wprowadzają m.in. zmiany do obecnie obowiązującej ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, m.in. w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Zgodnie z brzmieniem nowego art. 76h ust. 1 ustawy o rachunkowości przedsiębiorcy, o których mowa w art. 76a ust. 3, są obowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością, o której mowa w art. 76a ust. 1. Działalność ta dotyczy usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych i polega na świadczeniu usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2-6 ustawy o rachunkowości. Czynności te dotyczą rachunkowości jednostki obejmującej:

- prowadzenie, na podstawie dowodów księgowych, ksiąg rachunkowych, ujmujących zapisy zdarzeń w porządku chronologicznym i systematycznym;
- okresowe ustalanie lub sprawdzanie drogą inwentaryzacji rzeczywistego stanu aktywów i pasywów;
- wycenę aktywów i pasywów oraz ustalanie wyniku finansowego;
- sporządzanie sprawozdań finansowych;
- gromadzenie i przechowywanie dowodów księgowych oraz pozostałej dokumentacji przewidzianej ustawą.

Powyższy przepis dotyczy przedsiębiorców (osób), którzy mają pełną zdolność do czynności prawnych oraz nie byli skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo skarbowe oraz za co najmniej jeden z czynów określonych w rozdziale 9 ustawy o rachunkowości.

Mając na uwadze wprowadzone zmiany do zakresu przedmiotowego jak i podmiotowego tego ubezpieczenia obowiązkowego, powstaje konieczność wydania nowego aktu wykonawczego na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 76h ust. 2 tej ustawy.

Przepisy projektowanego rozporządzenia będą określały szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

W § 2 projektu określono zakres obowiązkowego ubezpieczenia OC poprzez m.in. określenie w ust. 1 zakresu czasowego ochrony ubezpieczeniowej (tzw. trigger). Ubezpieczenie OC nie może bowiem prawidłowo funkcjonować bez dokładnego sprecyzowania, który moment bierze się pod uwagę jako wypadek ubezpieczeniowy objęty umową ubezpieczeniową.

Jednocześnie uzasadnione jest, aby z zakresu tego ubezpieczenia wyłączyć odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń za enumeratywnie określone w rozporządzeniu szkody (§ 2 ust. 2). Wyłączenia zawierają przypadki społecznie uzasadnione, jak również sytuacje nadzwyczajne, którym trudno jest się przeciwstawić. Zawarty w projekcie katalog przedmiotowych wyłączeń jest co do zasady zgodny z obecnie obowiązującymi wyłączeniami wskazanymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie obowiązkowego

ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (Dz. U. Nr 234, poz. 1576).

Wyłączenie z zakresu ochrony ubezpieczeniowej szkód wyrządzonych przez osoby najbliższe jest zgodne z obecnie obowiązującą praktyką stosowaną zarówno w obowiązkowym ubezpieczeniu OC podmiotów uprawnionych do wykonywania działalności usługowej w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych, jak i w innych ubezpieczeniach OC zawodowych.

Z zakresu ubezpieczenia wyłączone zostały także szkody powstałe w wyniku m.in. aktów terroru. Stosowaną w standardach światowych praktyką jest, że szkody te, jako nie podlegające, co do zasady, reasekuracji, wyłączane są z zakresu ubezpieczenia. Samo pojęcie „aktów terroru” określone jest w ogólnych warunkach zakładu ubezpieczeń.

Obowiązek ubezpieczenia OC dla przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych będzie powstawał nie później, niż w dniu poprzedzającym dzień faktycznego rozpoczęcia wykonywania przedmiotowej działalności.

Wysokość minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, będzie wynosić równowartość w złotych 10.000 euro.

Powwyższa wysokość minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia OC jest zgodna z obecnie obowiązującą wysokością, określoną dla tego rodzaju działalności, w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (Dz. U. Nr 234, poz. 1576).

Przedmiotowe regulacje będą wchodziły w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Informacja o podleganiu notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny:

Projektowane regulacje będą oddziaływały na przedsiębiorców wykonujących czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Regulacje będą miały również wpływ na zakłady ubezpieczeń, posiadające zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej, które będą zawierały umowy ubezpieczenia OC z ww. przedsiębiorcami.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie uzgodniony m.in. z Komisją Nadzoru Finansowego, z przedstawicielami rynku ubezpieczeń reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Rzecznikiem Ubezpieczonych, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Polskim Biurem Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Stowarzyszeniem Polskich Brokerów, Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników, Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, oraz ze Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce. Wyniki przeprowadzonych konsultacji zostaną zamieszczone po ich zakończeniu.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

– sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego).

– rynek pracy:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

– konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki.

– sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

4. Wskazanie źródeł finansowania:

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Natomiast wydatki związane z realizacją umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, oraz ekonomiczny ciężar ich ponoszenia będzie spoczywał na podmiotach prowadzących działalność gospodarczą w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie praktyki zawodowej kandydatów na doradców podatkowych

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213 oraz z ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki odbywania praktyki zawodowej przez kandydatów na doradców podatkowych oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z tą praktyką.

§ 2. 1. Kandydaci odbywają praktykę, w przypadku wyrażenia zgody przez doradcę podatkowego lub spółkę doradztwa podatkowego na przyjęcie kandydata na praktykę albo wyznaczenia przez Przewodniczącego Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

2. Praktyka odbywana jest w wymiarze 16 godzin w tygodniu.

§ 3.1. Termin i miejsce rozpoczęcia praktyki wyznacza, na wniosek kandydata, Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych, po zasięgnięciu opinii zarządu właściwego regionalnego oddziału Izby Doradców Podatkowych, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony nie później niż w terminie 2 lat od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego.

§ 4.1. Kandydaci odbywają praktykę w warunkach umożliwiających zapoznanie się z wykonywaniem doradztwa podatkowego, w szczególności z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy.

2. Praktyka odbywana jest pod nadzorem doradcy podatkowego lub wyznaczonego pracownika w przypadku gdy praktyka odbywa się w spółce doradztwa podatkowego, w oparciu o uzgodniony przez kandydata szczegółowy program i warunki jej odbywania.

3. Po odbyciu praktyki kandydat otrzymuje dokument potwierdzający jej odbycie.

§ 5.1. Na równi z praktyką jest traktowane zatrudnienie:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

1) przez okres co najmniej sześciu miesięcy w:

- a) urzędzie skarbowym,
- b) izbie skarbowej,
- c) urzędzie kontroli skarbowej,
- d) urzędzie celnym,
- e) izbie celnej,
- f) Ministerstwie Finansów,
- g) samorządowych służbach finansowych,
- h) samorządowym kolegium odwoławczym

- jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów prawa podatkowego w związku z prowadzonymi postępowaniami podatkowymi lub kontrolnymi;

2) przez okres co najmniej sześciu miesięcy:

- a) w podmiotach uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów z zakresu prawa podatkowego na rzecz klienta,
- b) jako prokurator lub sędzia,
- c) na stanowisku, na którym wykonywane są czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, lub na stanowisku uprawniającym do przeprowadzania lustracji w rozumieniu przepisów prawa spółdzielczego,
- d) na stanowisku głównego księgowego w podmiotach, które na podstawie przepisów o rachunkowości są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych;

3) przez okres co najmniej dwóch lat:

- a) na stanowisku skarbnika gminy,
- b) w charakterze pracownika naukowego, dydaktycznego lub naukowo-dydaktycznego, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, zajmującego się dziedzinami, w których zakres wchodzi prawo podatkowe.

2. Na równi z praktyką jest traktowane wykonywanie przez okres co najmniej sześciu miesięcy zawodu adwokata, radcy prawnego lub biegłego rewidenta.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ²⁾

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie praktyk zawodowych kandydatów na doradców podatkowych (Dz. U. Nr 230, poz. 1514), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Obecnie szczegółowe warunki odbywania praktyki zawodowej przez kandydatów na doradców podatkowych oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z tą praktyką reguluje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie praktyk zawodowych kandydatów na doradców podatkowych (Dz. U. Nr 230, poz. 1514). Kandydaci odbywają praktykę w urzędach i izbach skarbowych, w urzędach kontroli skarbowej, u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego a łączny okres jej trwania wynosi 2 lata.

W związku z zaproponowanymi w nowelizacji ustawy o doradztwie podatkowym zmianami m.in. w zakresie skrócenia długości obowiązkowej praktyki zawodowej do 6 miesięcy oraz zmianą podmiotów, u których praktyka będzie odbywana zasadne jest wydanie nowego rozporządzenia celem dostosowania do unormowań ustawowych. Należy wskazać, iż projekt rozporządzenia przewiduje również zmiany (skrócenie) w zakresie wymaganego okresu zatrudnienia, które może być traktowane na równi z praktyką zawodową kandydatów.

Projekt rozporządzenia obejmuje następujące zmiany:

1. Ad § 2 ust. 1-3 projektu rozporządzenia

Zaproponowana w § 2 rozporządzenia regulacja jest konsekwencją zmian wyznaczonych przez art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o doradztwie podatkowym polegających na skróceniu okresu obowiązkowej praktyki zawodowej z okresu 2 lat do 6 miesięcy (ust.1). Praktyka zawodowa będzie odbywana wyłącznie u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego. Zrezygnowano z dotychczasowego obowiązku jej odbywania także w organach podatkowych i organach kontroli skarbowej. Należy wskazać, iż w myśl projektowanego ust. 3, z uwagi na znaczne skrócenie długości okresu praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego (z obecnych 18 do 6 miesięcy) proponuje się tygodniowy wymiar czasu praktyki zmienić do 16 godzin. W ten sposób zostanie wymiar czasu praktyki odbywanej w tych podmiotach pozwalający na ok. 3h praktyki dziennie, z drugiej zaś strony nie będący zbyt dużym obciążeniem dla tych kandydatów, którzy pracują zawodowo i muszą godzić odbywanie praktyki z zatrudnieniem.

Proponowane w ustawie skrócenie czasu praktyki zawodowej kandydata do 6 miesięcy u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego, przy jednoczesnym utrzymaniu tygodniowego ich wymiaru na poziomie 8 godzin, znacznie ograniczyłoby rzeczywisty czas przeznaczony na zdobycie doświadczenia zawodowego przez kandydata. Dlatego też w celu zapewnienia kandydatowi możliwości praktycznego zapoznania się i właściwego przygotowania do wykonywania zawodu doradcy podatkowego proponuje się powyższą regulację.

2. Ad § 3 ust. 1-2 projektu rozporządzenia

W myśl przepisu § 3 ust. 1 podmiotem wyznaczającym termin i miejsce rozpoczęcia praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego jest, jak to ma miejsce obecnie, Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Projektowany przepis ust. 2 określa końcowy termin na złożenie przez kandydata wniosku o wyznaczenie praktyki, tj. nie później niż dwa lata od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego. Powyższa regulacja ma charakter dostosowawczy do określonego w ustawie o doradztwie podatkowym (art. 6 ust.1 pkt 8) granicznego terminu 3 lat do wystąpienia z wnioskiem o wpis na listę doradców podatkowych. Przyjęcie takiego terminu

pozwole odbyć praktykę zawodową w dogodnym terminie i uniknąć ewentualnego przekroczenia ww. 3 letniego terminu określonego dla wpisu na listę.

3. Ad § 4 ust. 1-3 projektu rozporządzenia

Projektowane w § 4 przepisy określają warunki odbywania praktyki zawodowej przez kandydata i są konsekwencją zmian wprowadzonych ustawą o doradztwie podatkowym. Z uwagi na fakt, iż zawodowe wykonywanie czynności określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym zastrzeżone jest (m.in.) dla doradców podatkowych proponuje się w ust. 1. doprecyzować warunek odbywanej praktyki zawodowej o zapoznanie kandydata na doradcę podatkowego w szczególności z ww. czynnościami. Natomiast przepis ust. 2 określa odpowiednio osoby nadzorujące odbywaną praktykę zawodową. Proponuje się również uzgadnianie programu praktyki zawodowej z osobami nadzorującymi praktykę. Praktyka winna przygotować przyszłego doradcę podatkowego do wykonywania zawodu i umożliwić zapoznanie się kandydata z czynnościami doradztwa wymienionymi w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym.

Projektowana regulacja (ust. 3) przewiduje obowiązek otrzymania przez kandydata dokumentu potwierdzającego odbycie praktyki zawodowej.

4. Ad § 5 ust. 1-2 projektu rozporządzenia

Projektowane w § 5 rozporządzenia regulacje polegają na odpowiednim skróceniu wymaganego obecnie okresu zatrudnienia lub wykonywania zawodu, które mogą być traktowane na równi z praktyką zawodową i są konsekwencją zmiany długości okresu trwania obowiązkowej praktyki zawodowej dla kandydatów na doradców podatkowych. Proponuje się skrócić wymagany okres zatrudnienia lub wykonywania zawodu z dwóch lat do okresu 6 miesięcy m.in. (ust.1 pkt 1) dla kandydatów zatrudnionych w organach podatkowych, celnych lub kontroli skarbowej, dla kandydatów wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego lub biegłego rewidenta (ust.2) czy zatrudnionych na stanowisku, na którym wykonywane są czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Projektowana zmiana zawarta w (ust. 1 pkt 2 lit. c) polegająca na rezygnacji z konieczności posiadania certyfikatu księgowego do wykonywania czynności z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych jest konsekwencją przyjętych rozwiązań w zakresie zmiany ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Ponadto proponuje się skrócenie z 4 lat do 2 lat wymaganego okresu zatrudnienia dla kandydatów, w przypadku zatrudnienia na stanowisku skarbnika gminy lub jako pracownika naukowego, dydaktycznego lub naukowo-dydaktycznego, zajmującego się dziedzinami, w których zakres wchodzi prawo podatkowe.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 157, poz. 1240, z późn. zm.), projektodawca nie przewiduje, aby wydanie rozporządzenia miało wpływ na sektor finansów publicznych, w szczególności nie wystąpi skutek w postaci zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Stosownie do postanowień § 11a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Materia regulowana przez projekt rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do kandydatów na doradców podatkowych, tj. osób, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin na doradcę podatkowego.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa. Rozporządzenie nie wpłynie na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie pozostaje bez wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie pozostaje bez wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie przesłany do opinii:

- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych,
- Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów,
- Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce.

7. Źródła finansowania

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów

Na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 i 1448 oraz z 2013 r. poz. 700) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) program szkolenia diagnostów;
- 2) zasady przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwanej dalej "ustawą – Prawo o ruchu drogowym", i wysokość opłaty za egzamin;
- 3) wzory dokumentów związanych z uzyskaniem uprawnień do wykonywania badań technicznych.

§ 2. 1. Szkolenie osób ubiegających się o uprawnienia diagnostów i diagnostów uzupełniających swoje uprawnienia odbywa się według programu szkolenia określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Po odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, jego uczestnicy otrzymują zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla diagnostów w zakresie przeprowadzania badań technicznych pojazdów według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. W skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin kwalifikacyjny wchodzi jej przewodniczący oraz dwóch członków komisji, z których jeden pełni jednocześnie funkcję sekretarza komisji.

2. W egzaminie kwalifikacyjnym może uczestniczyć w charakterze obserwatora wyznaczony przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu.

3. Komisja egzaminacyjna działa zgodnie z regulaminem wewnętrznym zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw transportu.

§ 4. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, zwany dalej "Dyrektorem TDT", zamieszcza na stronach internetowych Transportowego Dozoru Technicznego komunikat w sprawie wyznaczenia terminu i miejsca egzaminu kwalifikacyjnego, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu, oraz powiadamia o tym organy wydające uprawnienie diagnosty.

2. Osoba ubiegająca się o dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego, nie później niż 14 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu, składa wniosek o dopuszczenie do egzaminu, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć:

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej - transport na podstawie §1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

- 1) pisemne oświadczenie o posiadaniu wymaganego wykształcenia technicznego i praktyki;
- 2) pisemne oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾);
- 3) kserokopie zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2;
- 4) kserokopie dowodu uiszczenia opłaty za egzamin kwalifikacyjny.

§ 5. 1. Egzamin kwalifikacyjny składa się z części teoretycznej i praktycznej.

2. Egzamin kwalifikacyjny dla osób ubiegających się o uprawnienia diagnosty obejmuje:

- 1) część teoretyczną (pisemną) składającą się odpowiednio z:
 - a) trzydziestu pytań zawierających tematykę pierwszej części szkolenia w formie testu jednokrotnego wyboru,
 - b) pięciu pytań dla każdej z pozostałych czterech części szkolenia specjalistycznego w formie testu jednokrotnego wyboru,
 - c) jednego pytania opisowego obejmującego swoim zakresem program szkolenia;
- 2) część praktyczną polegającą na przeprowadzeniu badania technicznego pojazdu, wydaniu oceny z zakresu stanu technicznego badanego pojazdu i wypełnieniu dokumentów stosowanych przy tych badaniach.

3. Egzamin kwalifikacyjny dla diagnostów uzupełniających uprawnienia obejmuje:

- 1) część teoretyczną (pisemną) składającą się odpowiednio z:
 - a) pięciu pytań zawierających tematykę każdej części szkolenia specjalistycznego w formie testu jednokrotnego wyboru,
 - b) jednego pytania opisowego obejmującego swoim zakresem program szkolenia;
- 2) część praktyczną polegającą na przeprowadzeniu badania technicznego pojazdu, wydaniu oceny z zakresu stanu technicznego badanego pojazdu i wypełnieniu dokumentów stosowanych przy tych badaniach.

4. Zakres badań technicznych do wykonania w części praktycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2, określa komisja egzaminacyjna.

5. Część teoretyczna egzaminu kwalifikacyjnego trwa:

- 1) 60 minut - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a;
- 2) 10 minut - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i ust. 3 pkt 1 lit. a, dla każdej części szkolenia specjalistycznego;
- 3) 30 minut - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c i ust. 3 pkt 1 lit. b.

6. Warunkiem dopuszczenia do części praktycznej egzaminu kwalifikacyjnego jest uzyskanie pozytywnego wyniku z części teoretycznej, jeżeli od dnia uzyskania tego wyniku nie upłynął okres dłuższy niż 6 miesięcy.

7. Podczas egzaminu z części teoretycznej (pisemnej) komisja egzaminacyjna udostępnia na czas egzaminu do wglądu uczestnikom egzaminu kwalifikacyjnego dzienniki ustaw zawierające akty normatywne obejmujące tematykę egzaminu w ilości 1 komplet na 2 osoby zdające.

§ 6. 1. Egzamin z części teoretycznej uważa się za zdany w przypadku udzielenia co najmniej 80% prawidłowych odpowiedzi na pytania testowe z każdej części szkolenia oraz udzielenia prawidłowej odpowiedzi na pytanie opisowe.

2. Egzamin z części praktycznej uważa się za zdany w przypadku wykazania się praktyczną umiejętnością prawidłowego wykonania badania technicznego i wydania prawidłowej oceny

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 104, poz. 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, z 2011 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz 2011 r. Nr 230, poz. 1371)

w zakresie stanu technicznego badanego pojazdu oraz poprawnego wypełnienia dokumentów stosowanych przy tych badaniach.

3. Jeżeli uczestnik egzaminu kwalifikacyjnego nie uzyska pozytywnego wyniku z części praktycznej, może przystąpić do kolejnego egzaminu z tej części po złożeniu wniosku o ponowne przeprowadzenie egzaminu oraz uiszczeniu opłaty, o której mowa w § 7 ust. 3, bez konieczności ponownego składania dokumentów określonych w § 4 ust. 3.

4. Jeżeli uczestnik egzaminu kwalifikacyjnego uzyskał pozytywny wynik z części teoretycznej (pisemnej) egzaminu, o której mowa w § 5 ust. 2 pkt 1 lit. a, a jednocześnie nie uzyskał wyniku pozytywnego z którejkolwiek części teoretycznej, o której mowa w § 5 ust. 2 pkt 1 lit. b lub c, może przystąpić do kolejnego egzaminu z niezaliczonej części teoretycznej, jeżeli od dnia uzyskania pozytywnego wyniku z części teoretycznej, o której mowa w § 5 ust. 2 pkt 1 lit. a, nie upłynął okres dłuższy niż 6 miesięcy. Przepis § 4 ust. 2 i ust. 3 pkt 4 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Opłata za egzamin kwalifikacyjny wynosi 210 zł, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Opłata za egzamin, o którym mowa w § 5 ust. 3 i § 6 ust. 4, wynosi odpowiednio 100 zł dla każdej części szkolenia, a w przypadku egzaminu składającego się z więcej niż dwóch części opłata nie może być wyższa, niż 210 zł.

3. Opłata za przeprowadzenie ponownego egzaminu praktycznego wynosi 100 zł.

§ 8. 1. Uczestnicy egzaminu otrzymują, w terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu kwalifikacyjnego, zaświadczenie potwierdzające zdanie egzaminu wydane przez Dyrektora TDT albo pismo informujące o wynikach z poszczególnych części egzaminu kwalifikacyjnego.

2. Wzór zaświadczenia potwierdzającego zdanie egzaminu kwalifikacyjnego określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

3. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników uczestnik egzaminu może zwrócić się do Dyrektora TDT z wnioskiem o udostępnienie do wglądu pracy egzaminacyjnej, a także o dokonanie jej ponownej oceny.

§ 9. 1. Po egzaminie kwalifikacyjnym komisja egzaminacyjna sporządza protokół przeprowadzonego egzaminu.

2. Wzór protokołu przeprowadzonego egzaminu określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Zaświadczenie potwierdzające zdanie egzaminu kwalifikacyjnego stanowi podstawę do ubiegania się o wydanie uprawnienia diagnosty do wykonywania badań technicznych pojazdów.

2. Wzór uprawnienia diagnosty określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 11. 1. Osoby, o których mowa w art. 77 ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808, z późn. zm.³⁾), nieposiadające uprawnienia do przeprowadzania wszystkich rodzajów badań technicznych pojazdów mogą uzupełnić te uprawnienia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą uzupełnić uprawnienia w przypadku ukończenia odpowiedniej części szkolenia i zdania egzaminu kwalifikacyjnego.

§ 12. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia rozpoczęły szkolenie dla diagnostów prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, ale nie ukończyły go przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, otrzymują zaświadczenie o ukończeniu szkolenia i przystępują do egzaminu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1636, z 2008 r. Nr 141, poz. 888, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2011 r. Nr 131, poz. 764.

§ 13. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów (Dz. U. Nr 246, poz. 2469, i z 2010 r. Nr 140, poz. 946).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ**

PROGRAM SZKOLENIA

Część I - szkolenie dotyczące przeprowadzania okresowych badań technicznych pojazdów w zakresie sprawdzenia oraz oceny prawidłowości działania poszczególnych zespołów i układów pojazdu, w szczególności pod względem bezpieczeństwa jazdy i ochrony środowiska

1) Zakres szkolenia

Słuchacze kursu powinni być zapoznani z zakresem badań, oceny i sposobów pomiarów, metodami kontroli, urządzeniami i przyrządami do:

- a) przeprowadzania badań technicznych pojazdu zabytkowego, taksówki osobowej lub bagażowej, pojazdu uprzywilejowanego, pojazdu przeznaczonego do nauki jazdy i przeprowadzania egzaminu państwowego,
- b) przeprowadzania dodatkowych badań technicznych w celu ustalenia danych pojazdu niezbędnych do jego rejestracji,
- c) umieszczania nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu.
Dla zapewnienia właściwej pracy kandydatów na diagnostów należy zapoznać ich z podstawowymi zasadami organizacji pracy stacji kontroli pojazdów, uprawnieniami i obowiązkami personelu oraz niezbędną dokumentacją.

2) Wymagane efekty szkolenia

Absolwent szkolenia powinien posiadać:

- a) umiejętność wyciągania wniosków z przeprowadzonych okresowych badań technicznych pojazdów, pomiarów i wydawania na ich podstawie ocen o stanie technicznym pojazdów w zakresie dopuszczania do ruchu pojazdów,
- b) umiejętność prawidłowego wypełniania i prowadzenia dokumentacji obowiązującej przy badaniach technicznych w stacjach kontroli pojazdów,
- c) umiejętność odnajdywania i odczytywania podstawowych informacji technicznych z dokumentów innych państw dla pojazdów zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą oraz z tabliczek znamionowych pojazdu,
- d) ogólną wiedzę o certyfikowanych urządzeniach i przyrządach pomiarowo-kontrolnych oraz zakresie ich stosowania i zakresie kontroli eksploatacyjnej.

3) Plan nauczania

Lp.	Treść tematu	Liczba godzin lekcyjnych			
		teoretycznych	seminarium teoretyczno-praktyczne	sprawdzenie wiadomości	razem
1	2	3	4	5	6
1	Wykład wprowadzający w tematykę szkolenia i technikę działania kursu	1	-	-	1
2	Zasady BHP wynikające z obowiązujących przepisów	1	-	-	1
3	Szczegółowa analiza przepisów dotyczących systemu badań: - ustawa - Prawo o ruchu drogowym, - akty wykonawcze wydane na podstawie ww. ustawy, - wymagane wyposażenie stacji kontroli pojazdów	5	-	-	5
4	Organizacja stacji kontroli pojazdów, ogólny przedmiot i zakres okresowego badania technicznego pojazdu	1	-	-	1
5	Identyfikacja pojazdu, zasady wypełniania dokumentów. Zasady umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych oraz wykonywania i umieszczania tabliczek zastępczych. Umiejętność odczytywania	3	-	-	3

	danych technicznych pojazdu z tabliczek znamionowych, numerów nadwozia, kodów silnika, oznakowania ogumienia				
6	Kontrola stanu technicznego ogumienia, tarcz kół, układu kierowniczego, podwozia (zawieszenia) oraz nadwozia	3	4	1	8
7	Kontrola stanu technicznego układów hamulcowych: - roboczego, - postojowego (awaryjnego), - badanie skuteczności	2	5	1	8
8	Kontrola i ocena prawidłowości działania świateł: - mijania, - drogowych, - przeciwmgłowych, - cofania. Zasady kontroli prawidłowości ustawienia świateł	2	2	1	5
9	Kontrola prawidłowości działania świateł sygnalizacyjnych oraz pozostałego osprzętu elektrycznego	4	3	1	8
10	Kontrola i ocena działania elementów związanych z ochroną środowiska: - emisja spalin, - hałas Badanie dodatkowe taksówki, pojazdu	2	5	1	8
11	uprzywilejowanego, pojazdu przystosowanego do nauki jazdy i do przeprowadzania egzaminu państwowego	1	-	-	1
12	Badanie pojazdu zabytkowego	1	-	-	1
13	Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia w części teoretycznej i praktycznej	-	-	2	2
14	Wykład podsumowujący wyniki szkolenia i analizujący popełniane przez kursantów błędy, pokazy	1	1	-	2
	RAZEM	27	20	7	54

4) Ważniejsze założenia do planu nauczania

a) do lp. 1

Wykład przewidziany jako element porządkowy dla poinformowania słuchaczy o sprawach organizacyjnych, informacje o sposobie prowadzenia zajęć, przekazanie materiałów pomocniczych, informacje o zasadach i formie egzaminu końcowego.

b) do lp. 2

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisy przeciwpożarowe obowiązujące na terenie stacji kontroli pojazdów oraz w trakcie wykonywania pomiarów i badań. Omówienie szkodliwego wpływu toksycznych składników spalin na człowieka.

c) do lp. 3

Organizacja stacji kontroli pojazdów. Lokalizacja stacji kontroli pojazdów i organizacja stanowisk kontrolnych. Obowiązki i uprawnienia podstawowych stacji kontroli pojazdów oraz okręgowych stacji kontroli pojazdów. Uzyskiwanie i wycofywanie uprawnień dla pracowników dokonujących badań oraz stacji kontroli pojazdów. Obowiązująca dokumentacja i wyposażenie stacji kontroli pojazdów. Zasady ustalania wyniku badania i tryb postępowania w przypadkach wątpliwych (dopuszczenie warunkowe, zatrzymanie dowodu rejestracyjnego itp.).

d) do lp. 4

Omówienie celu badań okresowych, ich przedmiotu i zakresu rodzajów badań dodatkowych, które można wykonać w ramach badania okresowego, prawidłowej kolejności postępowania, organizacji systemu badań na terenie stacji kontroli pojazdów.

e) do lp. 5

Zasady identyfikacji pojazdu, tj. numeru identyfikacyjnego lub nadwozia (podwozia), numeru rejestracyjnego. Informacje zawarte na tabliczce znamionowej, nazwa handlowa i kod homologacyjny marki, typu i modelu. Zasady dokonywania wpisów do: dowodu rejestracyjnego, zaświadczenia z

przeprowadzonego badania technicznego pojazdu, rejestru badań technicznych. Zasady umieszczania w pojazdach cech identyfikacyjnych oraz wykonywania i umieszczania tabliczek zastępczych.

f) do lp. 6

Metody i kryteria oględzin stanu technicznego i prawidłowości ogumienia, stanu tarcz kół i ich mocowania oraz kontrola realizacji przepisów prawnych dotyczących dopuszczenia do zamontowania w pojeździe tarcz kół. Metody oceny stanu technicznego układu kierowniczego: pomiar ruchu jałowego koła kierownicy, ocena luzów w łożyskach kół i połączeniach układu kierowniczego oraz mechanizmie kierowniczym. Metody pomiaru zbieżności kół przednich oraz metody ogólnej oceny ustawienia kół urządzeniami najazdowymi. Kryteria oceny organoleptycznej nadwozia oraz elementów ramy wymagających szczególnej kontroli. Kryteria oceny prawidłowości i stanu technicznego elementów wyposażenia podwozia i nadwozia pojazdu (np. zbiornik paliwa, przewody) oraz urządzeń sprzęgowo-zaczepekowych. Wymagania i kryteria oceny prawidłowości i stanu technicznego zderzaków oraz elementów zabezpieczających przed wjechaniem pod samochód.

g) do lp. 7

Wymagania techniczne dla poszczególnych układów hamulcowych, w jakie powinien być wyposażony pojazd: roboczy, awaryjny, postojowy. Metody oraz wyposażenie kontrolno-pomiarowe do oceny skuteczności działania hamulców. Technologia oceny skuteczności i równomierności działania hamulców na urządzeniach rolkowych lub płytowych. Podstawowe zasady oceny pneumatycznych układów hamulcowych. Zasady badania skuteczności hamowania za pomocą opóźniomierza.

h) do lp. 8

Ocena prawidłowości rodzaju, rozmieszczenia i działania świateł zewnętrznych oświetleniowych pojazdów samochodowych. Metody kontroli prawidłowości działania świateł mijania, drogowych, przeciwmgłowych. Zasady działania i używania świateł cofania, roboczych, kierunkowych (tzw. szperaczy). Pomiar ustawienia świateł oraz światłości świateł drogowych. Zasada działania korektorów świateł mijania.

i) do lp. 9

Kontrola i ocena techniczna świateł sygnalizacyjnych oraz świateł pojazdów uprzywilejowanych, taksówek. Ocena kompletności i prawidłowości działania osprzętu elektrycznego pojazdu, w szczególności akumulatora, przewodów, wycieraczek, sygnału dźwiękowego, lampek kontrolnych, złącza elektrycznego przyczepy.

j) do lp. 10

Obowiązujące przepisy, metody i wyposażenie do kontroli emisji spalin silników z zapłonem iskrowym i samoczynnym. Metoda, technologia kontroli i wyposażenie do pomiaru poziomu hałasu zewnętrznego pojazdu.

k) do lp. 11

Omówienie dodatkowych warunków technicznych dla pojazdów przeznaczonych do zarobkowego przewozu osób i ich bagażu lub ładunków. Omówienie dodatkowych warunków technicznych dla pojazdów uprzywilejowanych oraz pojazdów przystosowanych do nauki jazdy i do przeprowadzania egzaminu państwowego.

l) do lp. 12

Omówienie wymagań technicznych dla pojazdów zabytkowych i zasad sprawdzania pojazdów zabytkowych co do zgodności z warunkami technicznymi.

m) do lp. 13

Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia.

n) do lp. 14

Omówienie wyników szkolenia. Analiza typowych błędów popełnianych w czasie kontroli.

Część II - szkolenie specjalistyczne w zakresie badania technicznego autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h

1) Zakres szkolenia

Zakres szkolenia obejmuje zaznajomienie absolwentów z przedmiotem i kryteriami oceny autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h.

2) Wymagane efekty szkolenia

Absolwent szkolenia powinien posiadać:

- a) umiejętność samodzielnego wyciągania wniosków z przeprowadzonych badań i oględzin i wydawania na ich podstawie ocen o stanie technicznym autobusu w zakresie możliwości dopuszczania ich do ruchu na drogach publicznych z dopuszczalną prędkością 100 km/h,
- b) umiejętność wypełnienia i prowadzenia dokumentacji obowiązującej przy tego rodzaju badaniach technicznych autobusów.

3) Plan nauczania

Lp.	Treść tematu	Liczba godzin lekcyjnych			razem
		teoretycznych	seminarium teoretyczno-praktyczne	sprawdzenie wiadomości	
1	2	3	4	5	6
1	Wykład wprowadzający w tematykę szkolenia i technikę działania kursu	1	-	-	1
2	Zasady i kryteria oceny dodatkowej układów hamulcowych, budowa i zasada działania urządzenia przeciwblokującego (ABS) oraz zwalnicza	1	-	-	1
3	Budowa i zasada działania ogranicznika prędkości	1	-	-	1
4	Zasady oceny technicznej siedzeń	1	-	-	1
5	Szczegółowa analiza przepisów dotyczących zakresu i sposobu przeprowadzania badania i sposobu wypełniania specjalnego zaświadczenia	2	1	-	3
6	Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia w części teoretycznej i praktycznej	-	-	1	1
7	Wykład podsumowujący wyniki szkolenia	1	-	-	1
	RAZEM	7	1	1	9

4) Ważniejsze założenia do planu nauczania

a) do lp. 1

Wykład przewidziany jako element porządkowy dla poinformowania słuchaczy o sprawach organizacyjnych, informacja o sposobie prowadzenia zajęć, przekazanie materiałów pomocniczych.

b) do lp. 2

Omówienie metod i kryteriów oceny dodatkowej układów hamulcowych. Zasada działania urządzenia przeciwblokującego (ABS), zwalnicza i możliwość kontroli prawidłowości ich działania w warunkach stacji kontroli pojazdów.

c) do lp. 3

Omówienie szczegółów budowy i zasady działania ogranicznika prędkości, cel stosowania.

d) do lp. 4

Omówienie wymagań technicznych dla siedzeń oraz pasów bezpieczeństwa.

e) do lp. 5

Kolejność postępowania podczas oględzin autobusu. Zasady wypełniania specjalnego zaświadczenia dla różnych typów autobusów.

f) do lp. 6

Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia.

g) do lp. 7

Omówienie wyników szkolenia.

Część III - szkolenie specjalistyczne w zakresie przeprowadzania badania technicznego pojazdu przeznaczonego do przewozu towarów niebezpiecznych

1) Zakres szkolenia

Zakres szkolenia obejmuje zaznajomienie słuchaczy z aktami prawnymi regulującymi wymagania techniczne i wyposażenie dla pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych.

2) Wymagane efekty szkolenia

Absolwent szkolenia powinien posiadać:

a) umiejętność samodzielnego przeprowadzania okresowych i dodatkowych badań oraz samodzielnego wyciągania wniosków z przeprowadzonych badań, wydawania na ich podstawie ocen o stanie technicznym pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych,

b) umiejętność wypełniania i prowadzenia dokumentacji obowiązującej przy badaniach technicznych pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych.

3) Plan nauczania

Lp.	Treść tematu	Liczba godzin lekcyjnych			
		teoretycznych	seminarium teoretyczno- praktyczne	sprawdzenie wiadomości	razem
1	2	3	4	5	6
1	Wykład wprowadzający w tematykę szkolenia i technikę działania kursu	1	-	-	1
2	Podstawowe pojęcia i definicje dotyczące towarów niebezpiecznych i pojazdów przeznaczonych do ich przewozu. Obowiązujące akty prawne	3	-	-	3
3	Wymagania wobec pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych, które podlegają dodatkowym badaniom technicznym, pojazdy typów FL, OX, AT, EX/II i EX/III określonych w postanowieniach umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) oraz w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych	2	-	-	2
4	W wyposażenie dodatkowe wymagane przy poszczególnych rodzajach pojazdów	1	-	-	1
5	Oznakowanie pojazdów przewidzianych do przewozu towarów niebezpiecznych (tablice, nalepki ostrzegawcze)	1	-	-	1
6	Tok postępowania przygotowawczego przed właściwym badaniem: kolejność postępowania, zasady korzystania z aktów prawnych	1	1	-	2
7	Proces technologiczny i metody kontroli poszczególnych elementów pojazdów z punktu widzenia przystosowania pojazdu do przewozu towarów niebezpiecznych	-	1	-	1
8	Zasady wypełniania niezbędnych dokumentów	-	1	-	1
9	Ćwiczenia praktyczne z zakresu ustalania wymaganego zakresu badań i doboru kryteriów oceny dla wszystkich typów pojazdów podlegających dodatkowemu badaniu technicznemu (pojazdy typów FL, OX, AT, EX/II i EX/III)	-	2	-	2
10	Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia w części teoretycznej i praktycznej	-	-	1	1
11	Wykład podsumowujący wyniki szkolenia i analizujący popełnione przez kursantów błędy	1	-	-	1
	RAZEM	10	5	1	16

4) Ważniejsze założenia do planu nauczania

a) do lp. 1

Wykład przewidziany jako element porządkowy dla poinformowania słuchaczy o sprawach organizacyjnych, informacje o sposobie prowadzenia zajęć, przekazanie materiałów pomocniczych, informacje o zasadach i formie egzaminu końcowego.

b) do lp. 2

Omówienie podstawowych pojęć w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych. Omówienie aktów prawnych dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych, ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z konstrukcją i wyposażeniem pojazdów.

c) do lp. 3

Omówienie przyjętych w przepisach rodzajów pojazdów przewidzianych do przewozu towarów niebezpiecznych i szczególnych wymagań konstrukcyjnych związanych z konkretnym przeznaczeniem pojazdu.

d) do lp. 4

Omówienie dodatkowego wyposażenia pojazdu stosowanego przy różnych towarach niebezpiecznych przewidzianych do przewożenia poszczególnymi rodzajami pojazdów.

- e) do lp. 5
Omówienie na przykładach różnych rodzajów tablic ostrzegawczych i nalepek oraz napisów wymaganych na poszczególnych pojazdach. Wyjaśnienie zasad ustalania treści kodów cyfrowych stosowanych na tablicach ostrzegawczych i przypadki ich wymagania.
- f) do lp. 6
Omówienie zasad ustalania kolejności działania w typowych przypadkach badania pojazdów zgłaszanych przez użytkowników. Wyjaśnienie i uściślenie zasad ustalania obowiązującego zakresu badania i obowiązujących wymagań technicznych. Omówienie typowych błędów występujących w praktyce.
- g) do lp. 7
Omówienie metody konkretnych badań poszczególnych elementów pojazdu zgodnie z ustalonym na poprzednich zajęciach przewodnikiem technologicznym. Dyskusja z uczestnikami szkolenia na temat wymagań dla poszczególnych elementów konstrukcyjnych i wyposażenia.
- h) do lp. 8
Zasady wypełniania dokumentów pojazdu przeznaczonego do przewozu towarów niebezpiecznych.
- i) do lp. 9
Przeprowadzenie ze słuchaczami wspólnych ćwiczeń symulowanego badania pojazdów typów FL, OX, AT, EX/II i EX/III. Wspólne ćwiczenie ustalania zakresu badań i kryteriów oceny. Zajęcia prowadzone powinny być w grupach ćwiczeniowych 4-7-osobowych.
- j) do lp. 10
Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia.
- k) do lp. 11
Omówienie wyników szkolenia. Analiza typowych błędów popełnianych w czasie kontroli.

Część IV - szkolenie specjalistyczne w zakresie przeprowadzania badania technicznego pojazdu przystosowanego do zasilania gazem

1) Zakres szkolenia

Zakres szkolenia obejmuje zaznajomienie słuchaczy z kryteriami oceny pojazdów przystosowanych do zasilania gazem płynnym lub ziemnym, techniką dokonywania badań instalacji gazowych, zasadami określania ostatecznych wniosków z badania.

2) Wymagane efekty szkolenia

Absolwent szkolenia powinien posiadać:

- umiejętność samodzielnego przeprowadzania badań technicznych instalacji zasilania gazem w pojazdach z zamontowaną instalacją przez upoważnione firmy oraz wyciągania wniosków z przeprowadzonych badań i wydawania na ich podstawie ocen o stanie technicznym tych pojazdów,
- umiejętność wypełniania i prowadzenia dokumentacji obowiązującej przy badaniach technicznych pojazdów przystosowanych do zasilania gazem.

3) Plan nauczania

Lp.	Treść tematu	Liczba godzin lekcyjnych			
		teoretycznych	seminarium teoretyczno-praktyczne	sprawdzenie wiadomości	razem
1	2	3	4	5	6
1	Wykład wprowadzający w tematykę szkolenia i organizację kursu	1	-	-	1
2	Podstawowe informacje o paliwie gazowym LPG i CNG: - właściwości fizyczne i chemiczne, - właściwości silników spalinowych zasilanych gazem	1	-	-	1
3	Przepisy BHP oraz ppoż. przy badaniach urządzeń zasilanych gazem, organizacja stanowiska do kontroli pojazdów zasilanych gazem	1	-	-	1
4	Szczegółowa analiza przepisów dotyczących pojazdów przystosowanych do zasilania gazem	3	1	-	4
5	Identyfikacja elementów instalacji gazowej, zadania dozoru technicznego, cele homologacji	1	-	-	1
6	Budowa i zasada działania instalacji gazowej i jej				

elementów:	1	-	-	1
- główne zespoły,				
- zawory,				
- pozostały osprzęt				
Zasady wykonywania badania technicznego				
7 pojazdu z instalacją gazową oraz metody oceny skuteczności działania tej instalacji	1	1	-	2
8 Badanie instalacji gazowej i zasady wypełniania wymaganych dokumentów	-	1	-	1
Sprawdzenie wiadomości z zakresu				
9 przeprowadzonego szkolenia w części teoretycznej i praktycznej	-	-	1	1
10 Wykład podsumowujący wyniki szkolenia i analizujący popełniane przez kursantów błędy	1	-	-	1
RAZEM	10	3	1	14

4) Ważniejsze założenia do planu nauczania

a) do lp. 1

Wykład ma na celu poinformowanie słuchaczy o sprawach organizacyjnych, o sposobie prowadzenia zajęć, przekazywaniu materiałów pomocniczych, o zasadach i formie egzaminu końcowego.

b) do lp. 2

Omówienie podstawowych właściwości fizycznych i chemicznych gazu płynnego i ziemnego, sposobów przechowywania, własności energetycznych, wpływu gazu na inne materiały, wpływu paliwa gazowego na pracę silników spalinowych z układem zasilania gaźnikowym, wtryskowym sterowanym i niesterowanym sondą lambda, wydzielane spaliny, zasady dystrybucji gazów na terenie kraju.

c) do lp. 3

Szczegółowe omówienie zagrożeń pożarowych oraz problemów bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z paliwami gazowymi. Zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych. Omówienie warunków technicznych i wyposażenia stanowiska do badań instalacji gazowej.

d) do lp. 4

Szczegółowa analiza zapisów obowiązujących aktów prawnych z niezbędnym komentarzem praktycznym. Powtórzenie, w trakcie zajęć praktycznych, przewidzianych w przepisach czynności kontrolnych, omówienie zasad współpracy z punktem napełniania gazem płynnym przy kontroli urządzenia (zaworu) ograniczającego stopień napełnienia.

e) do lp. 5

Omówienie zasad oznakowania zbiorników, reduktorów i pozostałych elementów instalacji. Omówienie przepisów i obowiązków dozoru technicznego, w szczególności w zakresie zbiorników i butli. Podstawowe cele i zadania homologacji na przykładzie regulaminu nr 67 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych.

f) do lp. 6

Na przykładzie schematu instalacji gazowej na gaz płynny i ziemny omówienie zasad działania zbiorników, butli, zasad mocowania zbiorników, budowy i zasad działania różnych zaworów, zasad montażu przewodów, budowy i działania reduktorów, mikserów, instalacji elektrycznej układu zasilania gazem i jej działania.

g) do lp. 7

Omówienie zasad wykonywania badania technicznego pojazdu z instalacją gazową oraz metod oceny skuteczności działania tej instalacji.

h) do lp. 8

Omówienie metodyki postępowania w trakcie badania instalacji gazowej. W czasie zajęć praktycznych wykonanie badania instalacji gazowej przy czynnym udziale kursantów. Zasady uznawania stanu technicznego za niezadawalający.

i) do lp. 9

Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia.

j) do lp. 10

Omówienie wyników szkolenia. Analiza typowych błędów popełnianych w czasie kontroli.

Część V - szkolenie specjalistyczne w zakresie przeprowadzania badania technicznego pojazdu:

- skierowanego przez organ kontroli ruchu drogowego lub starostę, o ile wymaga specjalistycznego badania,
- w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym.

1) Zakres szkolenia

Zakres szkolenia obejmuje zaznajomienie słuchaczy z przedmiotem i kryteriami oceny pojazdów zgłoszonych do rejestracji, a uszkodzonych w kolizji, wypadku drogowym lub innym, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym, postępowaniem w wypadkach wątpliwych oraz zasadami określenia ostatecznego wniosku z badania technicznego.

2) Wymagane efekty szkolenia

Absolwent szkolenia powinien posiadać:

- a) umiejętność samodzielnego wyciągania wniosków z przeprowadzonych badań i pomiarów i wydawania na ich podstawie ocen o stanie technicznym pojazdów w zakresie możliwości dopuszczania do ruchu na drogach publicznych,
- b) umiejętność wypełnienia i prowadzenia dokumentacji obowiązującej przy tego rodzaju badaniach technicznych pojazdów,
- c) umiejętność prowadzenia specjalistycznych pomiarów i podejmowania samodzielných ocen uzasadniających wykonanie dodatkowych opinii rzeczoznawców samochodowych lub innej specjalności, umiejętność odnajdywania i odczytywania podstawowych informacji technicznych z dokumentów innych państw dla pojazdów zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą oraz z tabliczki znamionowej.

3) Plan nauczania

Lp.	Treść tematu	Liczba godzin lekcyjnych			razem
		teoretycznych	seminarium teoretyczno-praktyczne	sprawdzenie wiadomości	
1	2	3	4	5	6
1	Wykład wprowadzający w tematykę szkolenia i technikę działania kursu	1	-	-	1
2	Przedmiot i zakres badań dodatkowych, rodzaje badań	4	-	-	4
3	Zasady i kryteria oceny dodatkowej układów hamulcowych	1	1	-	2
4	Zasady i kryteria oceny dodatkowej układu kierowniczego, zawieszenia i kół	1	1	-	2
5	Pomiary ustawienia kół i osi, pomiary sprawności amortyzatorów	1	2	-	3
6	Zasady i kryteria oceny dodatkowej stanu technicznego nadwozia, ramy	2	2	-	4
7	Wypełnianie dokumentu identyfikacyjnego pojazdu, podstawowe słownictwo pojęć technicznych w języku angielskim, niemieckim, francuskim	-	1	-	1
8	Badanie i zasady wypełniania opisu zmian pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów. Pojęcie dopuszczalnej masy całkowitej, dopuszczalnych nacisków osi	2	1	-	3
9	Cel i zadania opinii rzeczoznawcy, przykłady	1	-	-	1
10	Badania pojazdów marki "SAM"	1	-	-	1
11	Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia w części teoretycznej i praktycznej	-	-	1	1
12	Wykład podsumowujący wyniki szkolenia i analizujący popełniane przez kursantów błędy	1	-	-	1

4) Ważniejsze założenia planu nauczania

a) do lp. 1

Wykład przewidziany jako element porządkowy dla poinformowania słuchaczy o sprawach organizacyjnych, informacje o sposobie prowadzenia zajęć, przekazanie materiałów pomocniczych, informacje o zasadach i formie egzaminu końcowego.

b) do lp. 2

Omówienie celu okresowych badań technicznych przeprowadzanych po raz pierwszy przed pierwszą rejestracją pojazdu na terytorium RP, dodatkowych badań technicznych, ich przedmiotu i zakresu, rodzajów badań, prawidłowej kolejności postępowania, organizacji systemu badań na terenie stacji kontroli pojazdów.

c) do lp. 3

Omówienie metod i kryteriów oceny dodatkowej układów hamulcowych. Zasada działania i kryterium oceny systemu ABS. Zasada działania korektorów hamulcowych i możliwość kontroli prawidłowości ich działania. Zasady kontroli dodatkowej pneumatycznych układów hamulcowych.

d) do lp. 4

Metody i kryteria oceny stanu technicznego, mocowania i działania układu kierowniczego i układu wspomagania, zawieszenia, mocowania kół itp.

e) do lp. 5

Omówienie teoretycznych podstaw geometrii kół i osi, zasady prawidłowego pomiaru geometrii kół, znaczenie technicznej sprawności amortyzatorów dla prawidłowego prowadzenia pojazdu. Praktyczne pomiary na przykładzie pojazdu samochodowego.

f) do lp. 6

Przypadki uzasadniające oględziny i badania głównych węzłów nadwozia lub ramy. Proste metody pomiarów nadwozia i ramy. Technika kontroli prawidłowości działania korektorów świateł mijania.

g) do lp. 7

Zasady wypełniania dokumentu identyfikacyjnego dla różnych rodzajów pojazdów. Przypadki, kiedy dokumentu nie wypełnia się w całości.

h) do lp. 8

Zadania badania pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmiany przeznaczenia itd. Prawidłowy sposób wypełniania dokumentacji na przykładzie różnych pojazdów.

i) do lp. 9

Podstawowe zasady techniki samochodowej. Współpraca z rzeczoznawcami różnych specjalności, przypadki uzasadniające opinię.

j) do lp. 10

Podstawowe zasady oceny technicznej pojazdów marki "SAM". Prawidłowy sposób wypełniania dokumentacji na przykładzie różnych pojazdów.

k) do lp. 11

Sprawdzenie wiadomości z zakresu przeprowadzonego szkolenia.

l) do lp. 12

Omówienie wyników szkolenia. Analiza typowych błędów popełnianych w czasie kontroli.

**WZÓR ZAŚWIADCZENIA O UKOŃCZENIU SZKOLENIA DLA DIAGNOSTÓW W ZAKRESIE
PRZEPROWADZANIA BADAŃ TECHNICZNYCH POJAZDÓW**
(format A-4)

.....
(pieczęć podmiotu
przeprowadzającego szkolenia)

**ZAŚWIADCZENIE NR
o ukończeniu szkolenia dla diagnostów
w zakresie przeprowadzania badań technicznych pojazdów**

Pan(i) numer PESEL^{*)}
urodzony(a) dnia w
ukończył(a) szkolenie w zakresie^{**)}
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
w okresie od dnia do dnia
Szkolenie odbyło się wg programu ustalonego w części^{***)}.....
załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i
Gospodarki Morskiej z dnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w
stosunku do diagnostów (Dz. U.....).

Data wydania zaświadczenia:

.....
(imię, nazwisko i podpis
osoby upoważnionej)

^{*)} W przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL należy wpisać numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument.
^{**)} Należy wpisać tylko właściwe tytuły części programu szkolenia.
^{***)} Należy wpisać odpowiedni numer części szkolenia.

WZÓR WNIOSKU
O DOPUSZCZENIE DO EGZAMINU KWALIFIKACYJNEGO
 (format A-4)

.....
 (miejsowość i data)
 Wnioskodawca:

 (imię, nazwisko)

 (adres)

 (numer PESEL^{*)})

WNIOSEK
o dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego

W celu stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 84 ust. 2 ustawy - Prawo o ruchu drogowym wnioskuję o przeprowadzenie egzaminu na diagnostę uprawnionego do wykonywania^{**)}:

- 1) okresowych badań technicznych pojazdów, w tym także pojazdu zabytkowego, taksówki osobowej lub bagażowej, pojazdu uprzywilejowanego oraz pojazdu przeznaczonego do nauki jazdy, i przeprowadzania egzaminu państwowego, dodatkowych badań technicznych pojazdów skierowanych przez starostę w celu ustalenia danych niezbędnych do jego rejestracji;
- 2) badań technicznych autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h;
- 3) badań technicznych pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych;
- 4) badań technicznych pojazdów przystosowanych do zasilania gazem;
- 5) badań technicznych pojazdów: skierowanych przez organ kontroli ruchu drogowego lub starostę, o ile wymagają specjalistycznego badania, oraz pojazdów, w których dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym,.

Zgodnie z informacją dotyczącą terminu i miejsca przeprowadzenia egzaminu, zamieszczoną na stronie internetowej Transportowego Dozoru Technicznego lub przekazaną do organu wydającego uprawnienie, zgłaszam udział w egzaminie, który odbędzie się dnia w

.....
 (podpis)

^{*)} W przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL należy wpisać numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument.

^{**)} Wymienia się tylko wnioskowane rodzaje badań.

ZAŁĄCZNIK Nr 4

WZÓR ZAŚWIADCZENIA POTWIERDZAJĄCEGO ZDANIE EGZAMINU KWALIFIKACYJNEGO
(format A-4)

.....
(miejsowość i data)

DYREKTOR
Transportowego Dozoru Technicznego

ZAŚWIADCZENIE Nr
potwierdzające zdanie egzaminu kwalifikacyjnego

Pan(i) numer PESEL^{*)} urodzony(a)
dnia w zdał(a) egzamin
kwalifikacyjny w zakresie uprawniającym jako diagnostę do wykonywania^{**)}:

- 1) okresowych badań technicznych pojazdów, w tym także pojazdu zabytkowego, taksówki osobowej lub bagażowej, pojazdu uprzywilejowanego oraz pojazdu przeznaczonego do nauki jazdy, i przeprowadzania egzaminu państwowego, dodatkowych badań technicznych pojazdów skierowanych przez starostę w celu ustalenia danych niezbędnych do jego rejestracji;
- 2) badań technicznych autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h;
- 3) badań technicznych pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych;
- 4) badań technicznych pojazdów przystosowanych do zasilania gazem;
- 5) badań technicznych pojazdów: skierowanych przez organ kontroli ruchu drogowego lub starostę, o ile wymagają specjalistycznego badania, oraz pojazdów, w których dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym.

Data wydania zaświadczenia:

mp.
.....
(podpis, pieczęć)

*) W przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL należy wpisać numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument.

***) Należy wpisać tylko właściwe rodzaje badań.

WZÓR PROTOKOŁU PRZEPROWADZONEGO EGZAMINU
(format A-4)

..... (pieczęć komisji egzaminacyjnej)			Protokół egzaminacyjny nr z dnia.....							
			Liczba osób zakwalifikowanych na egzamin							
			Liczba osób egzaminowanych							
			Liczba osób, które nie przystąpiły do egzaminu							
Poz.	Nazwisko i imię		Wniosek z dnia	Część egzaminu	Wyniki egzaminów z części szkolenia ^{*)}					Zaświadczenie ^{**) nr z dnia}
	Nr PESEL ^{***)}	Zakres egzaminu – nr części			I	II	III	IV	V	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1				Teoretyczny						
				Praktyczny						
2				Teoretyczny						
				Praktyczny						
3				Teoretyczny						
				Praktyczny						
4				Teoretyczny						
				Praktyczny						
5				Teoretyczny						
				Praktyczny						
...				Teoretyczny						
				Praktyczny						
20				Teoretyczny						
				Praktyczny						

*) P – pozytywny; N – negatywny;

**) Wypełnia się po wydaniu zaświadczenia;

***) W przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL należy wpisać numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument.

Liczba osób egzaminowanych w zakresie:						Komisja egzaminacyjna:					
						1.		
						(imię i nazwisko)			(podpis)		
						2.		
						(imię i nazwisko)			(podpis)		
						3.		
						(imię i nazwisko)			(podpis)		
							
Część szkolenia		I	II	III	IV	V					
Część egzaminu											
Teoretyczna											
Praktyczna											

WZÓR UPRAWNIENIA DIAGNOSTY

(format A-4)

.....
 (miejsowość i data)

.....
 (oznaczenie organu
 wydającego uprawnienie)

UPRAWNIENIE DIAGNOSTY Nr XXX/D/0000^{*)}

Na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym udzielam uprawnienia diagnosty dla:

.....
 (imię i nazwisko)

.....
 (numer PESEL^{**)})

do wykonywania:^{***)}

- 1) okresowych badań technicznych pojazdów, w tym także pojazdu zabytkowego, taksówki osobowej lub bagażowej, pojazdu uprzywilejowanego oraz pojazdu przeznaczanego do nauki jazdy, i przeprowadzania egzaminu państwowego, dodatkowych badań technicznych pojazdów skierowanych przez starostę w celu ustalenia danych niezbędnych do jego rejestracji;
- 2) badań technicznych autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h;
- 3) badań technicznych pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych;
- 4) badań technicznych pojazdów przystosowanych do zasilania gazem;
- 5) badań technicznych pojazdów: skierowanych przez organ kontroli ruchu drogowego lub starostę, o ile wymagają specjalistycznego badania oraz pojazdów, w których dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym.

Uprawnienie zezwala na wykonywanie badań technicznych pojazdów tylko i wyłącznie w stacji kontroli pojazdów posiadającej wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 kpa od decyzji niniejszej służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

.....
 (podpis)

^{*)} Elementy składowe numeru uprawnienia diagnosty:

XXX - właściwy wyróżnik województwa i powiatu oznaczonego według przepisów dotyczących rejestracji i oznaczania pojazdów (dwie lub odpowiednio trzy litery),

D - stały element numeru uprawnienia diagnosty oznaczający: "diagnosta",

0000 - kolejny numer diagnosty.

***) W przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL należy wpisać numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument.

****) Niepotrzebne skreślić.

UWAGA:

Numer uprawnienia diagnosty zostaje zachowany w przypadku:

- 1) zmiany uprawnienia diagnosty;
- 2) zmiany stacji kontroli pojazdów, w której jest zatrudniony;
- 3) zmiany miejsca zamieszkania związanej ze zmianą właściwości miejscowej organu wydającego uprawnienie diagnosty.

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (tzw. II projekt deregulacyjny), zmieniającej m.in. art. 84 i art. 84a ustawy – Prawo o ruchu drogowym w zakresie zawodu diagnosty uprawnionego do wykonywania badań technicznych, zachodzi konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie zmienionego upoważnienia ustawowego z art. 84a ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

W projekcie, zgodnie z nowym brzmieniem upoważnienia, określono:

- program szkolenia diagnostów,
- zasady przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zwanej dalej "ustawą – Prawo o ruchu drogowym", i wysokość opłaty za egzamin,
- wzory dokumentów związanych z uzyskaniem uprawnień do wykonywania badań technicznych.

W projekcie powtórzono rozwiązania zawarte w uchylanym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów (Dz. U. z dnia 18 listopada 2004 r.), za wyjątkiem szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów (par. 2 rozporządzenia MI z dnia 4 listopada 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów), które zostały przeniesione do ustawy Prawo o ruchu drogowym (art. 84 ust. 2b – 2e).

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Projekt nie podlega konieczności przedstawiania właściwym organom lub instytucjom Unii Europejskiej, o czym mowa w § 12a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i nie będzie podlegał notyfikacji.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

Projekt rozporządzenia nie implementuje prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt przedmiotowego rozporządzenia dotyczyć będzie kandydatów na diagnostów, ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do wykonywania badań technicznych oraz diagnostów uzupełniających posiadane uprawnienie do wykonywania badań technicznych. Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na działalność stacji kontroli pojazdów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Zostaną przeprowadzone konsultacje społeczne z Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Związkiem Pracodawców Motoryzacji, Polskim Związkiem Przemysłu Motoryzacyjnego, Polską Izbą Stacji Kontroli Pojazdów, Instytutem Transportu Samochodowego, Przemysłowym Instytutem Motoryzacji, Transportowym Dozorem Technicznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia, zgodnie z założeniami deregulacji, ułatwi i skróci dostęp do zawodu diagnosty poprzez skrócenie wymaganej praktyki, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu prowadzonych badań diagnostycznych.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia

**w sprawie warunków oraz trybu wydawania, przedłużania, zmiany i cofania autoryzacji
bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa²⁾**

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, zwany dalej „Prezesem UTK”, wydaje:

- 1) autoryzację bezpieczeństwa – na wniosek zarządcy infrastruktury, po potwierdzeniu akceptacji:
 - a) systemu zarządzania bezpieczeństwem, o którym mowa w art. 17a ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) wewnętrznych regulacji w celu spełnienia przez zarządcę infrastruktury określonych wymagań niezbędnych do bezpiecznego projektowania, eksploatacji i utrzymania infrastruktury kolejowej, w tym systemu nadzoru ruchu kolejowego i sygnalizacji;
- 2) certyfikat bezpieczeństwa – na wniosek przewoźnika kolejowego, po dokonaniu akceptacji:
 - a) systemu zarządzania bezpieczeństwem, o którym mowa w art. 17a ustawy,
 - b) wewnętrznych regulacji w celu spełnienia przez przewoźnika kolejowego określonych wymagań niezbędnych do bezpiecznego wykonywania przewozów kolejowych na danej sieci; wymagania te dotyczą stosowania Technicznych Specyfikacji Interoperacyjności i krajowych przepisów dotyczących bezpieczeństwa, stosowania certyfikacji personelu kolejowego i posiadania przez przewoźnika kolejowego świadectw dopuszczenia do eksploatacji typów pojazdów kolejowych;
- 3) świadectwo bezpieczeństwa – na wniosek zarządcy infrastruktury kolejowej, przewoźnika kolejowego, użytkownika bocznic kolejowej lub przedsiębiorcy zarządzającego infrastrukturą i wykonującego przewozy w metrze, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy, na podstawie dołączonych do wniosku odpowiednich dokumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1-3 ustawy.

2. Wnioski zarządców infrastruktury kolejowej, przewoźników kolejowych, użytkowników bocznic i przedsiębiorców zarządzających infrastrukturą i wykonujących przewozy w metrze, o których mowa w ust. 1, wraz z wymaganymi dokumentami powinny mieć formę pisemną.

Wnioski składa się za pośrednictwem poczty lub bezpośrednio w siedzibie Urzędu Transportu Kolejowego, za pokwitowaniem.

§ 2. Świadczenia bezpieczeństwa wydaje się na okres 5 lat i przedłuża co 5 lat na wniosek podmiotów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3.

§ 3. Przedłużenie autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa dokonuje Prezes UTK na pisemny wniosek złożony w terminie 3 miesięcy przed upływem okresu ważności tych dokumentów.

§ 4. 1. Prezes UTK aktualizuje autoryzację bezpieczeństwa w całości lub w części po uzyskaniu zawiadomienia zarządcy infrastruktury kolejowej o dokonanych przez niego istotnych zmianach, o których mowa w art. 18a ust. 4 ustawy.

2. Zmiana autoryzacji bezpieczeństwa może być dokonana na pisemny wniosek złożony przez zarządcę infrastruktury kolejowej na żądanie Prezesa UTK, w przypadku zmiany przepisów bezpieczeństwa.

§ 5. 1. Prezes UTK zmienia certyfikat bezpieczeństwa w całości lub w części na pisemny wniosek przewoźnika kolejowego w przypadku dokonania zmian, o których mowa w art. 18b ust. 5.

2. Prezes UTK może dokonać zmiany odpowiedniej części certyfikatu bezpieczeństwa po każdej zmianie przepisów bezpieczeństwa.

§ 6. Wydanie, przedłużenie, zmiana i cofnięcie autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatu bezpieczeństwa i świadectwa bezpieczeństwa powinno być wpisane do prowadzonych przez Prezesa UTK rejestrów tych dokumentów.

§ 7. Przy składaniu wniosków o wydanie, przedłużenie i zmianę autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatu bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa Prezes UTK może żądać informacji i dokumentów uzupełniających, które zarządca infrastruktury, przewoźnik kolejowy i użytkownik bocznic kolejowej obowiązany jest złożyć niezwłocznie.

§ 8. Warunkiem wydania, przedłużenia i zmiany autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa jest wniesienie z tego tytułu opłaty, której wysokość określają przepisy wydane na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy.

§ 9. 1. Prezes UTK cofa certyfikat bezpieczeństwa w części lub w całości – w przypadkach, o których mowa w art. 18b ust. 8 ustawy.

2. Prezes może cofnąć:

- 1) autoryzację bezpieczeństwa – w przypadku, o którym mowa w art. 18a ust. 6 pkt 2 ustawy;

- 2) świadectwo bezpieczeństwa w przypadku, gdy zarządca infrastruktury kolejowej, przewoźnik kolejowy użytkownik bocznic kolejowej, albo użytkownik metra o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3:
- a) przestał spełniać warunki jego wydania,
 - b) prowadzi działalność zagrażającą bezpieczeństwu ruchu kolejowego lub wykonywaniu przewozów kolejowych, bezpiecznej eksploatacji pojazdów kolejowych, ochronie przeciwpożarowej, ochronie środowiska, lub
 - c) nie usunie w określonym terminie nieprawidłowości, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy.

§ 10. O wydaniu, przedłużeniu, zmianie, i cofnięciu autoryzacji bezpieczeństwa i certyfikatów bezpieczeństwa Prezes UTK powiadamia Europejską Agencję Kolejową w terminie 1 miesiąca od dnia dokonania określonej czynności.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/49/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei Wspólnoty oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz. Urz. UE L 164 z 30.04.2004 r.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 227).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 12 marca 2007 r. w sprawie warunków oraz trybu wydawania, przedłużania, zmiany i cofania autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa (Dz. U. Nr 157, poz. 389), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie warunków i trybu wydawania, przedłużania, zmiany i cofania autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa, stanowi wykonanie upoważnienia wynikającego z art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym. Zmiana rozporządzenia spowodowana jest zmianami art.18 i art. 19 ustawy o transporcie kolejowym, zmienianej w art. 9 ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych.

Projekt przewiduje, że Prezes UTK wydaje autoryzację bezpieczeństwa na wniosek zarządcy infrastruktury po potwierdzeniu zgodności opracowanego przez zarządcę infrastruktury systemu zarządzania bezpieczeństwem z wymaganiami oraz jego podstawowymi elementami, określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 18e ww. ustawy oraz po dokonaniu akceptacji spełnienia przez zarządcę infrastruktury określonych wymagań niezbędnych do bezpiecznego projektowania, eksploatacji i utrzymania infrastruktury kolejowej, w tym systemu nadzoru ruchu kolejowego i sygnalizacji.

W projekcie przewidziano, że Prezes UTK wydaje certyfikat bezpieczeństwa na wniosek przewoźnika kolejowego po potwierdzeniu zgodności opracowanego przez przewoźnika kolejowego systemu zarządzania bezpieczeństwem z wymaganiami i jego podstawowymi elementami oraz konieczną dokumentacją dla uzyskania sieciowej części certyfikatu, określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 18e ww. ustawy.

Natomiast świadectwo bezpieczeństwa będzie wydawał Prezes UTK na wniosek zarządcy infrastruktury, których linie kolejowe są funkcjonalnie oddzielone od reszty systemu kolejowego i przeznaczone do prowadzenia pasażerskich przewozów aglomeracyjnych i regionalnych oraz prywatnej infrastruktury kolejowej, która jest wyłącznie użytkowana przez właścicieli do prowadzenia własnych przewozów towarowych, przewoźnicy wykonującego przewozy wyłącznie po tych liniach oraz na wniosek użytkownika bocznic kolejowych i użytkownika metra, na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1-3 ustawy. Świadectwa te będą ważne przez okres 5 lat i przedłużane na pisemny wniosek tych podmiotów co 5 lat.

Projekt przewiduje, że przedłużanie autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa dokonuje Prezes UTK na pisemny wniosek złożony przez zainteresowanych w terminie 3 miesiące przed upływem okresu ważności tych dokumentów.

W projekcie przewidziano, że Prezes UTK zmienia w całości lub w części autoryzację bezpieczeństwa lub certyfikat bezpieczeństwa na wniosek zarządcy infrastruktury lub przewoźnika

kolejowego po dokonaniu zmian, odpowiednio w infrastrukturze, sygnalizacji, zasilaniu trakcyjnym, rodzaju i zakresu działalności, nowego typu pojazdów.

Projekt przewiduje, że każde wydanie, przedłużenie, zmiana i cofnięcie autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatu bezpieczeństwa i świadectwa bezpieczeństwa powinno być wpisane do prowadzonych przez Prezesa UTK rejestrów tych dokumentów.

W projekcie przewidziano, że przy składaniu wniosków o wydanie, przedłużenie i zmianę autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatu bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa Prezes UTK może żądać informacji i dokumentów uzupełniających, które zarządca infrastruktury, przewoźnik kolejowy i użytkownik bocznic kolejowej obowiązany jest złożyć niezwłocznie.

Projekt przewiduje, że Prezes UTK cofa certyfikat bezpieczeństwa, gdy przewoźnik kolejowy przestał spełniać jego warunki. Zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE Prezes UTK może cofnąć autoryzację bezpieczeństwa, w przypadku, gdy uzna, że zarządca infrastruktury nie spełnia warunków w zakresie bezpieczeństwa. Natomiast Prezes UTK może cofnąć świadectwo bezpieczeństwa, w przypadku, gdy zarządcy infrastruktury i przewoźnicy kolejowi, o których mowa wyżej oraz użytkownicy bocznic kolejowych i użytkownicy metra, prowadzą działalność zagrażającą bezpieczeństwu ruchu kolejowego lub wykonywaniu przewozów kolejowych, bezpiecznej eksploatacji pojazdów kolejowych, ochronie przeciwpożarowej, ochronie środowiska lub jeśli nie usuną w określonym terminie nieprawidłowości, o których mowa w art. 14 ustawy.

O wydaniu, przedłużeniu, zmianie, i cofnięciu autoryzacji bezpieczeństwa i certyfikatów bezpieczeństwa Prezes UTK powiadamia Europejską Agencję Kolejową w terminie 1 miesiąca.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty zarządzające infrastrukturą kolejową, przewoźników kolejowych, użytkowników bocznic kolejowych i użytkowników metra.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom ze spółkami PKP, z Izbą Gospodarczą Transportu Lądowego zrzeszającą podmioty gospodarcze i placówki naukowe zrzeszone w Sekcji Właścicieli Wagonów Prywatnych, Sekcji Przewoźników Kolejowych i Sekcji Budownictwa Kolejowego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zagadnienia regulowane rozporządzeniem są zgodne z dyrektywą 2004/49/WE.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾
z dnia

**w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z
prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych
rodzajów pojazdów kolejowych**

Na podstawie art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, jakie są zobowiązani spełniać pracownicy zatrudnieni na stanowiskach, o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) warunki i sposób oceny zdolności fizycznych i psychicznych pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy, jednostki uprawnione do oceny zdolności fizycznej i psychicznej oraz tryb orzekania o tej zdolności;
- 3) sposób powoływania i tryb pracy komisji egzaminacyjnych stwierdzających kwalifikacje pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy;
- 4) wzory dokumentów potwierdzających kwalifikacje i upoważniających do wykonywania czynności na stanowiskach, o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy;
- 5) wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych;
- 6) wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji pracowników i sposób uiszczania tych opłat.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) pracownikach zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów

kolejowych, rozumie się przez to: dyżurnego ruchu, nastawniczego, kierownika pociągu, ustawiacza, manewrowego, rewidenta taboru, automatyka, toromistrza, dróżnika przejazdowego, prowadzącego pojazdy kolejowe, pomocnika maszynisty pojazdów trakcyjnych;

- 2) ruchu kolejowym – rozumie się przez to również ruch na bocznicach kolejowych;
- 3) pracodawcy – rozumie się przez to zarządcę infrastruktury, przewoźnika kolejowego, użytkownika bocznic kolejowej oraz przedsiębiorcę wykonującego przewozy w obrębie bocznic kolejowej;
- 4) uprawnionym lekarzu – rozumie się przez to lekarza uprawnionego na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktyki opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 332, z 1997 r. Nr 60, poz. 375, z 1998 r. Nr 159, poz. 1057, z 2001 r. Nr 37, poz. 451 i Nr 128, poz. 1405 oraz z 2010 r. Nr 240, poz. 1611), zatrudnionego w jednostce uprawnionej;
- 5) pracownikach – rozumie się przez to pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych;
- 6) przygotowaniu zawodowym – rozumie się przez to okres zatrudnienia, w trakcie którego pracownik nabywa w sposób zorganizowany wiadomości teoretyczne i umiejętności praktyczne potrzebne do samodzielnego wykonywania obowiązków na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych;
- 7) komisji egzaminacyjnej – rozumie się przez to komisję egzaminacyjną stwierdzającą kwalifikacje pracowników;
- 8) egzaminie kwalifikacyjnym – rozumie się przez to egzamin mający na celu stwierdzenie posiadania przez pracownika kwalifikacji do pracy na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych;
- 9) autoryzacji – rozumie się przez to praktyczne sprawdzenie w miejscu pracy wiadomości i umiejętności pracownika, który zdał odpowiedni egzamin kwalifikacyjny na stanowisko bezpośrednio związane z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych;

- 10) egzaminie okresowym – rozumie się przez to okresowe sprawdzenie wiadomości i umiejętności pracownika;
- 11) egzaminie weryfikacyjnym – rozumie się przez to praktyczne i teoretyczne sprawdzenie wiadomości i umiejętności pracownika, który zdał egzamin kwalifikacyjny i ubiega się o ponowne dopuszczenie do pracy na stanowisku bezpośrednio związanym z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych;
- 12) doskonaleniu zawodowym – rozumie się przez to podnoszenie kwalifikacji i umiejętności zawodowych pracowników.

Rozdział 2

Wymagania kwalifikacyjne i przygotowanie zawodowe

§ 3. 1. Na stanowisku bezpośrednio związanym z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, zwanym dalej „stanowiskiem”, może być zatrudniona osoba pełnoletnia, która:

- 1) posiada wymagane wykształcenie na dane stanowisko;
- 2) posiada zdolność fizyczną i psychiczną, potwierdzoną orzeczeniem lekarskim;
- 3) odbyła wymagane przygotowanie zawodowe na dane stanowisko;
- 4) zdała egzamin kwalifikacyjny przed komisją, potwierdzony świadectwem złożenia egzaminu kwalifikacyjnego;
- 5) zdała inny egzamin kwalifikacyjny, wymagany przy dodatkowych czynnościach na danym stanowisku, potwierdzony odpowiednim świadectwem;
- 6) uzyskała autoryzację do pracy na danym stanowisku;
- 7) posiada wydane przez pracodawcę upoważnienie do wykonywania czynności na danym stanowisku potwierdzające znajomość specyficznych warunków pracy na tym stanowisku;
- 8) posiada inne, dodatkowe uprawnienia, jeżeli do wykonywania określonych czynności na danym stanowisku są one wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

2. Warunki jakie powinni spełniać pracownicy, rodzaj i zakres przygotowania zawodowego oraz wymagany czas trwania przygotowania dla poszczególnych stanowisk określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Do odbycia przygotowania zawodowego może być dopuszczona osoba, która posiada:

- 1) dyplom lub świadectwo potwierdzające wymagane wykształcenie;
- 2) orzeczenie stwierdzające zdolność fizyczną i psychiczną do pracy na określonym stanowisku, wydane przez uprawnionego lekarza.

§ 5. 1. Przygotowanie zawodowe w celu uzyskania kwalifikacji wymaganych na poszczególnych stanowiskach organizuje pracodawca.

2. Jeżeli pracodawca nie ma możliwości zorganizowania przygotowania zawodowego w swoim przedsiębiorstwie, zawiera porozumienie z innym pracodawcą.

3. Pracodawca opracowuje dla osoby odbywającej przygotowanie zawodowe indywidualny program przygotowania zawodowego oraz wyposaża ją w dzienniczek przygotowania zawodowego, zwany dalej „dzienniczkiem”, a także sprawuje nadzór nad przygotowaniem zawodowym, wyznaczając osobę kierującą tym przygotowaniem.

4. Osoba kierująca przygotowaniem zawodowym powinna posiadać kwalifikacje zawodowe, właściwe dla specjalności przygotowania zawodowego.

§ 6. 1. Przygotowanie zawodowe obejmuje:

- 1) szkolenie teoretyczne – polegające na zorganizowanym grupowym lub indywidualnym (w toku samokształcenia) zdobywaniu wiadomości w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności na danym stanowisku, określonym programem przygotowania zawodowego i programem szkolenia;
- 2) staż stanowiskowy – polegający na zapoznaniu z pracą na danym stanowisku, której znajomość jest niezbędna do samodzielnego wykonywania czynności objętych przygotowaniem zawodowym;
- 3) szkolenie praktyczne – polegające na zorganizowanym zdobywaniu umiejętności praktycznych i poznaniu zakresu obowiązków poprzez wykonywanie czynności w określonej komórce organizacyjnej pracodawcy (na określonym stanowisku) pod nadzorem wykwalifikowanego pracownika (opiekuna);
- 4) zajęcia próbne – polegające na samodzielnym wykonywaniu czynności lub ich części na stanowisku pod nadzorem opiekuna.

§ 7. 1. Osoba odbywająca przygotowanie zawodowe dokumentuje jego przebieg w dzienniczku, w którym powinna w szczególności wymienić:

- 1) dla stanowisk bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego – jednostki organizacyjne i obiekty eksploatacyjne, w których odbywało się przygotowanie zawodowe oraz zakres wykonywanych czynności;
- 2) dla stanowisk związanych z prowadzeniem pojazdów kolejowych – jednostki organizacyjne i typy pojazdów kolejowych z napędem, na których odbywało się przygotowanie zawodowe, oraz podać liczbę przejechanych kilometrów na tych pojazdach.

2. Odbycie przygotowania zawodowego w jednostce organizacyjnej pracodawcy i w innej jednostce organizacyjnej, w której odbywało się przygotowanie zawodowe potwierdza w dzienniczku kierownik danej jednostki.

§ 8. Pracodawca może skrócić czas trwania przygotowania zawodowego, wliczając okresy zatrudnienia na podobnych stanowiskach lub przygotowanie, które osoba ta odbyła zgodnie z programem nauczania w ukończonej szkole, pod warunkiem że zakres łącznego przygotowania jest zgodny z zakresem przygotowania zawodowego wymaganym na danym stanowisku pracy.

Rozdział 3

Sposób powoływania i tryb pracy komisji egzaminacyjnych stwierdzających kwalifikacje pracowników oraz wzory dokumentów potwierdzających te kwalifikacje i upoważniających do wykonywania czynności na stanowiskach pracy

§ 9. 1. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący, posiadający wykształcenie wyższe, kwalifikacje zawodowe odpowiadające jednej ze specjalności osób egzaminowanych i co najmniej 5-letni staż pracy w danej specjalności;
- 2) co najmniej dwaj członkowie, posiadający wykształcenie wyższe lub średnie, kwalifikacje zawodowe odpowiadające jednej ze specjalności osób egzaminowanych i co najmniej 5-letni staż pracy w danej specjalności;
- 3) przedstawiciel innego pracodawcy, posiadający wykształcenie i kwalifikacje zawodowe określone w pkt 2, który może być członkiem komisji egzaminacyjnej w przypadku przeprowadzania egzaminu dla pracowników innego pracodawcy;
- 4) sekretarz komisji wyznaczony przez pracodawcę.

2. Przewodniczącego i członków komisji egzaminacyjnej powołuje i odwołuje, na wniosek pracodawcy, dyrektor oddziału terenowego Urzędu Transportu Kolejowego.

3. Wniosek o powołanie komisji egzaminacyjnej powinien zawierać informacje dotyczące wykształcenia i kwalifikacji posiadanych przez proponowanych kandydatów na przewodniczącego i członków komisji. Kopie dokumentów zawierających te informacje, potwierdzone za zgodność z oryginałem przez osobę przyjmującą dokumenty, przechowuje pracodawca.

4. Obsługę administracyjną komisji egzaminacyjnej zapewnia pracodawca.

§ 10. 1. Egzamin kwalifikacyjny przeprowadza się na wniosek pracodawcy.

2. Wniosek o przeprowadzenie egzaminu kwalifikacyjnego składa się w jednostce organizacyjnej pracodawcy, przy którym została powołana komisja egzaminacyjna.

3. Do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty osób egzaminowanych:

- 1) odpis dyplomu lub świadectwa ukończenia szkoły;
- 2) dzienniczek;
- 3) dowód uiszczenia opłaty za egzamin kwalifikacyjny, o ile jest ona wymagana;
- 4) kopię orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2.

§ 11. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej:

- 1) dopuszcza osoby zainteresowane do egzaminu kwalifikacyjnego, a w przypadku stwierdzenia braków we wniosku, o którym mowa w § 11, występuje bezzwłocznie o usunięcie wskazanych braków w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie;
- 2) wyznacza termin i miejsce egzaminu kwalifikacyjnego;
- 3) wyznacza członków komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu praktycznego oraz części pisemnej egzaminu teoretycznego, zwany dalej „zespołem egzaminacyjnym”;
- 4) wyznacza w porozumieniu z pracodawcą terminy egzaminów poprawkowych;
- 5) określa dla poszczególnych członków komisji egzaminacyjnej zakres zagadnień egzaminacyjnych egzaminu ustnego;
- 6) zatwierdza na wniosek członków komisji egzaminacyjnej tematy egzaminu praktycznego oraz części pisemnej i ustnej egzaminu teoretycznego;
- 7) powiadamia pisemnie dyrektora właściwego oddziału terenowego Urzędu Transportu Kolejowego o terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu.

§ 12. 1. Egzamin kwalifikacyjny przeprowadza się nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o przeprowadzenie egzaminu kwalifikacyjnego.

2. Osoba dopuszczona do egzaminu kwalifikacyjnego, co najmniej na 7 dni przed terminem egzaminu powinna być pisemnie, za potwierdzeniem odbioru, zawiadomiona o jego terminie i miejscu.

§ 13. 1. Egzamin kwalifikacyjny składa się z egzaminu praktycznego oraz z egzaminu teoretycznego.

2. Zakres przedmiotowy egzaminu kwalifikacyjnego na poszczególne stanowiska bezpośrednio związane z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 14. 1. Egzamin praktyczny polega na sprawdzeniu umiejętności samodzielnego wykonania przez osobę egzaminowaną określonych czynności na danym stanowisku.

2. Egzamin praktyczny przeprowadza się na stanowisku w miejscu pracy lub w warunkach analogicznych do stanowiska i miejsca pracy.

3. Warunkiem dopuszczenia kandydata do zdawania egzaminu praktycznego jest ukończenie szkolenia teoretycznego, o ile jest ono wymagane w programie przygotowania zawodowego.

4. Egzamin praktyczny przeprowadza co najmniej dwuosobowy zespół egzaminacyjny posiadający kwalifikacje w zakresie specjalności osób egzaminowanych.

5. Z przebiegu egzaminu praktycznego zespół egzaminacyjny sporządza protokół, w którym stwierdza wynik egzaminu.

6. Pozytywny wynik egzaminu praktycznego stanowi warunek dopuszczenia osoby egzaminowanej do egzaminu teoretycznego.

7. W przypadku uzyskania na egzaminie praktycznym wyniku negatywnego, przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza termin egzaminu praktycznego poprawkowego, nie wcześniej jednak niż po upływie dwóch tygodni od daty egzaminu praktycznego. Egzamin praktyczny poprawkowy można zdawać tylko raz.

§ 15. 1. Egzamin teoretyczny obejmuje sprawdzenie wiadomości i umiejętności określonych wymaganiami dla danego stanowiska.

2. Egzamin teoretyczny składa się z egzaminu pisemnego i ustnego.

3. Egzamin pisemny może mieć formę pracy pisemnej lub testu.

§ 16. 1. Tematy prac pisemnych lub zestawy testów egzaminu pisemnego opracowują członkowie komisji egzaminacyjnej w zakresie przydzielonych im bloków tematycznych, a zatwierdza przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

2. Do czasu rozpoczęcia egzaminu i ogłoszenia tematów, ich treść nie może być ujawniona.

3. Czas na napisanie pracy pisemnej nie powinien przekraczać 3 godzin.

§ 17. 1. W przypadku egzaminu pisemnego w formie testu dla każdej egzaminowanej grupy osób poddawanych jednocześnie egzaminowi należy przygotować różne zestawy testów w liczbie nie mniejszej niż liczba zdających plus jeden.

2. Liczbę pytań testowych, nie mniejszą niż 30 pytań w zestawie, określa przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

3. Czas trwania egzaminu pisemnego w formie testu nie może być dłuższy niż wynikający z pomnożenia liczby pytań testowych przez 3 minuty, przy 3 wariantach odpowiedzi.

4. Egzamin pisemny w formie testu uważa się za zdany, jeżeli liczba uzyskanych punktów wynosi co najmniej $\frac{2}{3}$ możliwych do uzyskania w zestawie testowym.

5. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu ustnego jest uzyskanie pozytywnego wyniku z egzaminu pisemnego.

6. Egzamin ustny przeprowadza komisja egzaminacyjna w pełnym składzie, z tym że poszczególni członkowie komisji zadają pytania w zakresie tematycznym określonym przez przewodniczącego.

7. W przypadku uzyskania negatywnego wyniku egzaminu teoretycznego przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza termin egzaminu teoretycznego poprawkowego, nie wcześniej jednak niż po upływie 2 tygodni od daty ogłoszenia wyniku egzaminu. Egzamin teoretyczny poprawkowy można zdawać dwa razy.

§ 18. 1. Z przebiegu egzaminu kwalifikacyjnego komisja egzaminacyjna sporządza i podpisuje protokół, w którym określa wyniki egzaminów uzyskane przez poszczególne osoby egzaminowane.

2. Komisja egzaminacyjna, na podstawie uzyskanego przez osobę egzaminowaną pozytywnego wyniku egzaminu, wydaje świadectwo zdania egzaminu kwalifikacyjnego. Wzór świadectwa określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. W świadectwie kwalifikacyjnym dla prowadzącego pojazd trakcyjny określa się rodzaj trakcji.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, przewodniczący komisji egzaminacyjnej przekazuje pracodawcy, a jego kopię dyrektorowi właściwego oddziału terenowego Urzędu Transportu Kolejowego.

5. Pracodawca prowadzi rejestr przeprowadzonych egzaminów oraz zapewnia przechowywanie dokumentacji z przeprowadzonych egzaminów.

§ 19.1. Pracodawca, na podstawie świadectwa zdania egzaminu kwalifikacyjnego, uzyskaniu autoryzacji oraz zaliczonej jazdy próbnej, wydaje dla prowadzących określone rodzaje pojazdów kolejowych – prawo kierowania pojazdem. Wzór prawa kierowania określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Pracodawca prowadzi rejestr wydanych praw kierowania, o których mowa w ust. 1.

§ 20. 1. Warunkiem dopuszczenia pracowników do wykonywania czynności na danym stanowisku jest uzyskanie przez nich autoryzacji przeprowadzanej przez pracodawcę.

2. Autoryzację przeprowadza się w stosunku do pracowników w następujących przypadkach:

- 1) przed dopuszczeniem do wykonywania samodzielnie czynności na danym stanowisku;
- 2) zmiany miejsca pracy, typu pojazdu kolejowego lub gdy przerwa w pracy na danym stanowisku trwała dłużej niż 6 miesięcy;
- 3) wprowadzenia zmian organizacyjnych i technicznych mających wpływ na sposób wykonywania czynności na danym stanowisku.

3. Uzyskanie autoryzacji powinno być poprzedzone przeszkoleniem praktycznym na stanowisku w miejscu pracy. Pracodawca przeprowadza autoryzację uwzględniając doświadczenie zawodowe pracownika oraz warunki w miejscu pracy.

4. Do zakresu autoryzacji dla stanowisk: kierownik pociągu pasażerskiego i towarowego oraz kierownik pociągu gospodarczego i roboczego, prowadzący maszyny do kolejowych robót budowlanych, pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych – należy dodatkowo sprawdzenie wykonania czterech jazd w czynnej kabinie pojazdu kolejowego z napędem, z czego dwie należy wykonać między zmrokiem a świtem oraz sprawdzenie znajomości odcinków linii kolejowych, według programu ustalonego przez pracodawcę.

5. Pracodawca przeprowadza kontrolę znajomości odcinków linii kolejowych, przez pracowników, o których w ust. 4.

§ 21. 1. Pracodawca wydaje pracownikom zatrudnionym na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, innym niż związanych z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, dokument upoważniający do wykonywania czynności na tych stanowiskach. Wzór dokumentu określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Pracodawca prowadzi rejestr wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 1.

§ 22. 1. Pracodawca organizuje doskonalenie zawodowe i egzaminy okresowe pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy, o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy, nie rzadziej niż raz na 4 lata.

2. Egzamin okresowy przeprowadza się w formie testu.

3. Liczbę pytań testowych, nie mniejszą niż 30 w zestawie, określa przewodniczący komisji egzaminacyjnej powoływanej przez pracodawcę w składzie, o którym mowa w § 10 ust. 1.

4. Czas trwania egzaminu okresowego nie może być dłuższy niż wynikający z pomnożenia liczby pytań testowych przez 3 minuty, przy 3 wariantach odpowiedzi.

5. Egzamin okresowy uważa się za zdany, jeżeli liczba uzyskanych punktów wynosi co najmniej $\frac{2}{3}$ możliwych do uzyskania w zestawie testowym.

6. Z egzaminu okresowego nie wystawia się oceny. Komisja określa egzamin jako zdany albo niezdany (wynik negatywny).

7. W przypadku uzyskania na egzaminie okresowym wyniku negatywnego, pracodawca określa termin egzaminu poprawkowego. Poprawkowy egzamin okresowy można zdawać dwa razy.

§ 23. Pracodawca kieruje pracownika do innego pracodawcy lub wyspecjalizowanej jednostki szkoleniowej, w przypadku gdy nie ma możliwości samodzielnego zorganizowania doskonalenia zawodowego lub przeprowadzania egzaminu okresowego.

§ 24. 1. Egzamin weryfikacyjny jest praktycznym i teoretycznym (pisemnym i ustnym) sprawdzeniem wiadomości i umiejętności pracownika, który posiadając świadectwo zdania egzaminu kwalifikacyjnego, ubiega się o ponowne dopuszczenie do pracy na stanowisku, o którym mowa w art. 22d ust. 1 ustawy.

2. Egzamin weryfikacyjny o ponowne dopuszczenie do pracy, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się w przypadku, gdy:

1) pracownik został odsunięty od pracy:

- a) po spowodowaniu wypadku kolejowego,
- b) na skutek stwierdzonych uchybień w pracy mogących spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ruchu kolejowego;

2) ciągła przerwa w pracy na danym stanowisku trwała dłużej niż 12 miesięcy lub pracownik nie uzyskał wyniku pozytywnego na egzaminie okresowym.

3. Przed złożeniem wniosku o skierowanie pracownika na egzamin weryfikacyjny pracodawca kieruje pracownika do odbycia zajęć próbnych na stanowisku, którego dotyczy egzamin weryfikacyjny, określając opiekuna oraz czas, termin i miejsce przeprowadzenia tych zajęć.

4. Egzamin weryfikacyjny przeprowadza się na wniosek pracodawcy.

5. Wniosek o przeprowadzenie egzaminu weryfikacyjnego składa się w jednostce organizacyjnej pracodawcy, przy którym została powołana komisja egzaminacyjna.

6. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) dowód uiszczenia opłaty za egzamin, o ile jest ona wymagana;
- 2) kopię orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2;
- 3) kopię świadectwa zdania ostatniego egzaminu kwalifikacyjnego.

7. Egzamin weryfikacyjny przeprowadza komisja egzaminacyjna. Przepisy § 10, 12 i 14–19 stosuje się odpowiednio.

§ 25. Zdanie egzaminu kwalifikacyjnego, weryfikacyjnego, okresowego oraz uzyskanie autoryzacji odnotowuje się w rejestrze egzaminów prowadzonym przez pracodawcę.

§ 26. 1. Za przeprowadzenie egzaminów kwalifikacyjnego i weryfikacyjnego, o których mowa w § 11 i 25 oraz egzaminu kwalifikacyjnego poprawkowego, o którym mowa w § 15 ust. 7 i § 18 ust. 7, kierujący wniosek uiszcza opłatę egzaminacyjną w wysokości 100 PLN za każdą osobę zgłoszoną do egzaminu.

2. Nie uiszcza opłaty egzaminacyjnej pracodawca, przy którym została powołana komisja egzaminacyjna.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek pracodawcy, przy którym działa komisja egzaminacyjna.

§ 27. 1. Za udział w pracach komisji egzaminacyjnych, o których mowa w § 10, członkom komisji przysługuje wynagrodzenie, którego wysokość ustala się w zależności od liczby egzaminowanych.

2. Łączna wysokość wynagrodzenia komisji egzaminacyjnej powinna wynosić nie więcej niż 70 % kwoty wyliczonej, jako iloczyn liczby osób egzaminowanych oraz stawki opłaty egzaminacyjnej, o której mowa w § 27 ust. 1.

3. Wynagrodzenie przewodniczącego komisji egzaminacyjnej jest o 50 % wyższe niż członka komisji.

Rozdział 4

Ocena zdolności fizycznych i psychicznych pracowników, jednostki uprawnione do oceny zdolności fizycznej i psychicznej oraz tryb orzekania o tej zdolności

§ 28. 1. Warunki i sposób oceny zdolności fizycznych i psychicznych pracowników określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

2. Wzory orzeczeń lekarskich określają załączniki nr 6 i 7 do rozporządzenia.

3. Jednostkami uprawnionymi do oceny zdolności fizycznych i psychicznych pracowników są jednostki, będące komórkami organizacyjnymi Kolejowego Zakładu Medycyny Pracy i Centrum Naukowego Medycyny Kolejowej.

4. Lekarze posiadający specjalizację w dziedzinie okulistyki oraz lekarze posiadający specjalizację w dziedzinie otorynolaryngologii lub laryngologii, zwani dalej „lekarzami laryngologami”, przeprowadzający specjalistyczne badania profilaktyczne pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w art. 22d ust. 1 ustawy, powinni posiadać kwalifikacje określone w przepisach o służbie medycyny pracy.

5. Psycholodzy dokonujący oceny psychologicznej przydatności zawodowej do pracy na stanowiskach wymienionych w art. 22d ust. 1 ustawy, powinni posiadać kwalifikacje określone w przepisach o służbie medycyny pracy.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374 z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 966, Nr 157, poz. 1241 i Nr 214, poz. 1658, z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 102, poz. 586, Nr 106, poz. 622 i Nr 187, poz. 1113, Nr 205, poz. 1209, Nr 227, poz. 1367, Nr 230, poz. 1372 i Nr 233, poz. 1381, oraz z 2012 r. Nr 460.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych oraz pojazdów kolejowych metra (Dz. U. Nr 59, poz. 301, z późn. zm.).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych stanowi realizację upoważnienia wynikającego z art. 22d ust. 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, i jest zgodny z obecnie obowiązującym wykazem zawodów regulowanych, określonych na podstawie ustawy z dnia ... o ułatwianiu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia ... w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych.

W stosunku do poprzedniego rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych oraz pojazdów kolejowych metra, z projektu rozporządzenia skreśla się zawody, które nie są zawodami regulowanymi w świetle w/w ustawy i rozporządzenia. Są to następujące zawody: zwrotniczy, mostowniczy, dróżnik obchodowy, dyspozytor ruchu metra, dyżurny ruchu i stacji metra, manewrowy metra, monter urządzeń sterowania ruchem pociągów metra, monter urządzeń zdalnego sterowania i kontroli dyspozytorskiej metra, prowadzący pociąg metra, prowadzący pomocnicze pojazdy kolejowe metra. Warunki, jakie powinni spełniać pracownicy zatrudnieni na w/w stanowiskach, zasady oceny zdolności fizycznych i psychicznych oraz sposób szkolenia, i egzaminowania określi bezpośredni pracodawca, zgodnie z Kodeksem Pracy i przepisami wewnętrznymi pracodawcy.

Na pozostałych stanowiskach związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych mogą być zatrudnione osoby posiadające m. in.:

- 1) dla danego wymagane wykształcenie, określone stanowiska,
- 2) wymagany na danym stanowisku staż pracy i odbyte przygotowanie zawodowe, oraz zdany egzamin kwalifikacyjny, stwierdzony świadectwem zdania egzaminu kwalifikacyjnego,
- 3) zdolność fizyczną i psychiczną potwierdzoną orzeczeniem lekarskim,
- 4) inne dodatkowe uprawnienia, jeżeli do wykonywania czynności na danym stanowisku są one wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

Innym dodatkowym uprawnieniem do wykonywania czynności na danym stanowisku, jest obowiązek posiadania przez prowadzących elektryczne pojazdy kolejowe, kwalifikacji związanych z eksploatacją urządzeń i instalacji energetycznych stosowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego, zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.).

W rozporządzeniu przewidziano, że przygotowanie zawodowe do uzyskania kwalifikacji wymaganych na poszczególne stanowiska organizuje pracodawca. Pracodawca wyznacza również osobę kierującą przygotowaniem zawodowym posiadającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, właściwe dla specjalności przygotowania zawodowego.

Przygotowanie zawodowe obejmuje:

- szkolenie teoretyczne polegające na zdobywaniu wiedzy w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności na danym stanowisku,
- staż stanowiskowy, który jest zapoznaniem kandydata z pracą na danym stanowisku,
- szkolenie praktyczne, które jest zorganizowaną formą zdobywania umiejętności praktycznych i poznania zakresu obowiązków poprzez wykonywanie czynności w określonej komórce organizacyjnej pracodawcy pod nadzorem wykwalifikowanego pracownika,
- zajęcia próbne, podczas których osoba odbywająca przygotowanie zawodowe pod nadzorem wykwalifikowanego pracownika wykonuje samodzielnie niektóre lub wszystkie czynności wchodzące w zakres określonego stanowiska pracy.

Po zakończeniu przygotowania zawodowego w wymiarze określonym w projekcie na wniosek pracodawcy lub osoby zainteresowanej w jednostkach organizacyjnych, przy których została powołana komisja egzaminacyjna przeprowadzany jest egzamin kwalifikacyjny.

Egzamin kwalifikacyjny składa się z egzaminu praktycznego przeprowadzanego na stanowisku pracy oraz z egzaminu teoretycznego, obejmującego sprawdzenie wiadomości i umiejętności wymaganych dla poszczególnych stanowisk, określonych w rozporządzeniu.

Rozporządzenie określa sposób powoływania, skład, wymagania kwalifikacyjne w odniesieniu do przewodniczącego i członków komisji egzaminacyjnej adekwatne do specyfiki stanowisk osób egzaminowanych, tryb pracy komisji, wysokości opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji oraz sposób uiszczania tych opłat, wzór dokumentu stwierdzającego te kwalifikacje oraz zasady wynagradzania osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych.

Projekt zawiera przepis na podstawie którego pracodawca wydawał będzie prawo kierowania pojazdem kolejowym.

Projekt przewiduje obowiązek poddawania pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których w rozporządzeniu autoryzacji przed dopuszczeniem do wykonywania samodzielnie czynności na danym stanowisku pracy, zmiany miejsca pracy, typu pojazdu kolejowego, gdy przerwa na stanowisku w danym miejscu pracy trwała dłużej niż 6 miesięcy lub zmiany warunków technicznych w miejscu pracy. Autoryzację należy odnotować w rejestrze egzaminów prowadzonym przez pracodawcę.

W projekcie wprowadzono również wzór dokumentu, który będą obowiązani posiadać na stanowisku pracy i okazywać uprawnionemu organowi, pracownicy o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym.

Projekt przewiduje, że w razie uczestniczenia w wypadku kolejowym, stwierdzeniu uchybień przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych mogących spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ruchu kolejowego lub ciągłej przerwy w pracy dłuższej niż 12 miesięcy, pracodawca zobowiązany jest pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 22d ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym poddać egzaminowi weryfikacyjnemu.

Rozporządzenie określa również warunki i sposób oceny zdolności fizycznych i psychicznych pracowników, o których mowa w rozporządzeniu oraz tryb orzekania o tej zdolności.

Do oceny zdolności fizycznych i psychicznych pracowników i wydawania orzeczeń o tej zdolności właściwi są uprawnieni lekarze zatrudnieni w komórkach organizacyjnych Kolejowego Zakładu Medycyny Pracy i komisje lekarskie w kolejowych ośrodkach medycyny pracy oraz w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej.

Natomiast psycholodzy dokonujący oceny zdolności psychologicznej do pracy na stanowiskach wymienionych w art. 22d ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym powinni odbyć przeszkolenie w jednostkach organizacyjnych służby medycyny pracy PKP S.A. w zakresie czynników ryzyka i szczególnych wymogów sprawności psychicznych w transporcie kolejowym oraz metodyki badań psychologicznych.

Pracownik lub pracodawca, który nie zgadza się z orzeczeniem wydanym przez uprawnionego lekarza będzie mógł w trybie określonym w projekcie wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania.

Pracownik lub pracodawca, który nie zgadza się z orzeczeniem wydanym przez komisję lekarską będzie mógł w trybie określonym w projekcie wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania przez określone w projekcie komisje lekarskie. Orzeczenia wydane w trybie odwoławczym są ostateczne.

Projekt przewiduje, iż rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Projekt nie podlega konieczności przedstawiania właściwym organom lub instytucjom Unii Europejskiej, o czym mowa w § 12a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty zarządzające infrastrukturą kolejową, przewoźników kolejowych, użytkowników bocznic kolejowych oraz przedsiębiorców wykonujących przewozy w obrębie bocznic kolejowych.

2. Konsultacje społeczne

W trakcie prac nad projektem zostaną przeprowadzone konsultacje z Urzędem Transportu Kolejowego, Państwową Komisją Badania Wypadków Kolejowych, Instytutem Kolejnictwa, ze spółkami Grupy PKP, Przewozami Regionalnymi Sp. z o.o., Kolejami Mazowieckimi – KM Sp. z o.o., Szybka Kolej Miejska Sp. z o.o., z Izbą Gospodarczą Transportu Lądowego zrzeszającą podmioty gospodarcze i placówki naukowe w Sekcji Wagonów i Spedycji oraz Sekcji Przewoźników Kolejowych. Projekt dotyczy spraw pracowniczych objętych art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 z późn. zm.) i będzie przedmiotem konsultacji z organizacjami związków zawodowych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Załącznik 1

WARUNKI JAKIE POWINNI SPEŁNIAĆ PRACOWNICY, RODZAJ, ZAKRES I CZAS TRWANIA PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO ORAZ ZAKRES PRZEDMIOTOWY EGZAMINU KWALIFIKACYJNEGO NA POSZCZEGÓLNE STANOWISKA BEZPOŚREDNIO ZWIĄZANE Z PROWADZENIEM I BEZPIECZEŃSTWEM RUCHU KOLEJOWEGO ORAZ PROWADZENIEM OKREŚLONYCH RODZAJÓW POJAZDÓW KOLEJOWYCH

1. Dyżurny ruchu

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

Wariant A

1. Wykształcenie:

1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach związanych z ruchem i przewozami kolejowymi

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ruchem i przewozami kolejowymi.

2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie – średnie.

2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego :

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne:

1) jednostka organizacyjna pracodawcy:

a) struktura organizacyjna przedsiębiorstwa; zapoznanie się z zagadnieniami administracyjnymi i wybranymi zagadnieniami pracowniczymi,

Liczba dni dla wariantu:	
A	B
20	28
1	1

b) na technicznym posterunku nastawczym: zapoznanie się z dokumentacją techniczno-ruchową prowadzoną na posterunku; zakres czynności podstawowych i dodatkowych dyżurnego ruchu; zapoznanie się z rodzajami urządzeń sterowania ruchem kolejowym oraz kolejowej łączności przewodowej i bezprzewodowej; zapoznanie się z obsługą przejazdu kolejowego lub przejścia sterowanego z technicznego posterunku nastawczego oraz postępowaniem w razie uszkodzenia urządzeń rogatkowych,	8	10
c) zapoznanie się z regulaminem technicznym stacji oraz tymczasowymi regulaminami prowadzenia ruchu w czasie zamknięć torowych,	3	4
d) zapoznanie się z budową torów i rozjazdów oraz metodami ich utrzymania i zasadami kontroli ich stanu technicznego; regulaminy obsługi przejazdu lub przejścia kolejowego,	2	4
e) zapoznanie się z urządzeniami elektroenergetycznymi na posterunkach ruchu; odłączniki trakcyjne, urządzenia ogrzewania rozjazdów,	1	2
f) zasady organizowania i wykonywania przewozów wojskowych transportem kolejowym; ogólne zapoznanie się z rolą i zasadami obrony cywilnej na terenie kolejowych zakładów pracy,	1	1
g) zasady organizowania i wykonywania przewozu koleją towarów niebezpiecznych,	1	1
h) zasady organizacji międzynarodowych i krajowych przewozów osób i rzeczy; rozkłady jazdy pociągów;	3	5

2) dyspozytura – struktura organizacyjna pionu dyspozytorskiego; nadzór dyspozytorski nad ruchem pasażerskim i towarowym; zapoznanie się z zasadami organizacji akcji ratunkowej po wypadku kolejowym; łączność dyspozytorska; współpraca dyspozytora odcinkowego z innymi dyspozyturami i dyżurnymi ruchu;	3	5
3) jednostka zajmująca się eksploatacją pojazdów kolejowych:	3	5
a) ogólna budowa pojazdów kolejowych,	1	2
b) oględziny techniczne wagonów w składzie pociągu, próby hamulca zespolonego,	1	2
c) zabezpieczanie ładunków w wagonie, wzrokowa ocena sprawności technicznej taboru kolejowego.	1	1
Łącznie:	26	38
2. Szkolenie teoretyczne	nie jest wymagane	według programu pracodawcy
3. Zajęcia próbne – wykonywanie pracy pod nadzorem na stanowisku, na którym kandydat ma być zatrudniony.	5	10
Ogółem:	31	48

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) dokonanie zapisów w dokumentacji techniczno-ruchowej podczas występowania usterek w działaniu urządzeń sterowania ruchem kolejowym;
- 2) wypisanie rozkazów pisemnych w zadanych przypadkach;
- 3) dokonanie zapisów w dzienniku ruchu podczas zamknięć torowych;
- 4) opracowanie treści podanych telegramów adresowych;
- 5) przygotowanie drogi przebiegu dla wjazdu, wyjazdu i przejazdu pociągu na podanych urządzeniach sterowania ruchem kolejowym;

- 6) wykonanie czynności należących do zakresu stanowisk nastawniczego i zwrotniczego;
- 7) obsługa mechanicznych i elektrycznych urządzeń rogatkowych z posterunku nastawczego;
- 8) zabezpieczenie przejazdu w przypadku uszkodzenia urządzeń rogatkowych.

2. Egzamin teoretyczny:

1) część pisemna – opracowanie tematów z zakresu:

- a) techniki i organizacji ruchu kolejowego,
- b) sterowania ruchem kolejowym;

2) część ustna – znajomość zagadnień z zakresu:

- a) techniki i organizacji ruchu kolejowego,
- b) sygnalizacji kolejowej,
- c) obsługi urządzeń sterowania ruchem kolejowym i łączności, oraz ogólna znajomość:
 - budowy urządzeń sterowania ruchem kolejowym i łączności,
 - organizacji i wykonywania wojskowych przewozów transportem kolejowym oraz przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - budowy urządzeń zabezpieczenia ruchu na przejazdach kolejowych,
 - budowy toru kolejowego i rozjazdów kolejowych.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

V. Zdanie egzaminu kwalifikacyjnego na stanowisko dyżurnego ruchu uprawnia do wykonywania czynności na stanowisku nastawniczego i zwrotniczego oraz dodatkowo do obsługi przejazdu kolejowego sterowanego z technicznego posterunku nastawczego.

2. Nastawniczy

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

1. Wykształcenie:

- 1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego
albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.

2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne:

1) jednostka organizacyjna pracodawcy:	14 dni
a) na technicznym posterunku nastawczym: zapoznanie się z dokumentacją techniczno-ruchową prowadzoną na posterunku; zakres czynności podstawowych i dodatkowych nastawniczego; zapoznanie z rodzajami urządzeń sterowania ruchem kolejowym oraz kolejowej łączności przewodowej i bezprzewodowej,	5 dni
b) zapoznanie z regulaminem technicznym stacji,	2 dni
c) zapoznanie się z budową, utrzymaniem i zasadami kontroli stanu technicznego torów i rozjazdów,	3 dni
d) zapoznanie się z urządzeniami elektroenergetycznymi na posterunku ruchu,	2 dni
e) zapoznanie się z budową i obsługą przejazdu kolejowego lub przejścia sterowanego z technicznego posterunku nastawczego oraz postępowaniem w razie uszkodzenia urządzeń rogatkowych;	2 dni
2) jednostka zajmująca się eksploatacją pojazdów kolejowych:	3 dni
a) ogólna budowa pojazdów kolejowych,	1 dzień
b) oględziny techniczne wagonów w składzie pociągu, uproszczona próba hamulca zespolonego,	1 dzień
c) zabezpieczanie ładunków w wagonie, wzrokowa ocena sprawności technicznej taboru kolejowego.	1 dzień

Łącznie: 17 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych z ruchem i przewozami kolejowymi

albo

- 2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe technika w zawodach związanych z ruchem i przewozami kolejowymi – nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

3. Zajęcia próbne – pod nadzorem na stanowisku nastawniczego 5 dni

Ogółem: 22 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) dokonanie zapisów w dokumentacji techniczno-ruchowej podczas występowania usterek w działaniu urządzeń sterowania ruchem kolejowym;
- 2) założenie zamka trzpieniowego i spony iglicowej;
- 3) przygotowanie drogi przebiegu dla wjazdu, wyjazdu i przejazdu pociągu na wskazanych urządzeniach sterowania ruchem kolejowym;
- 4) zabezpieczenie taboru przed zbiegnięciem;
- 5) osłonięcie sygnałami zamkniętego toru szlakowego i stacyjnego;
- 6) odłączenie napędu zwrotnicowego o scentralizowanym sposobie nastawiania i przejścia na ręczne przestawianie zwrotnicy;
- 7) obsługa mechanicznych i elektrycznych urządzeń rogatkowych z posterunku nastawczego;
- 8) zabezpieczenie przejazdu w przypadku uszkodzenia urządzeń rogatkowych.

2. Egzamin teoretyczny:

1) część pisemna – opracowanie tematów z zakresu:

- a) techniki ruchu kolejowego,
- b) sterowania ruchem kolejowym;

2) część ustna – znajomość zagadnień z zakresu:

- a) techniki ruchu kolejowego,
- b) sygnalizacji kolejowej,
- c) obsługi urządzeń sterowania ruchem kolejowym i łączności,
- d) ogólna znajomość budowy urządzeń:
 - sterowania ruchem kolejowym i łączności,
 - zabezpieczenia ruchu na przejazdach kolejowych,
 - toru kolejowego i rozjazdów kolejowych.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według

odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

- V. Zdanie egzaminu kwalifikacyjnego na stanowisko nastawniczego uprawnia do wykonywania czynności na stanowisku zwrotniczego oraz dodatkowo do obsługi przejazdu kolejowego sterowanego z technicznego posterunku nastawczego.

3. Kierownik pociągu:

Kierownik pociągu pasażerskiego i towarowego

- I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

Wariant A

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach związanych z ekonomiką transportu kolejowego, z ruchem i przewozami kolejowymi

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ekonomiką transportu kolejowego, z ruchem i przewozami kolejowymi.

Tytuł zawodowy technika lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika nie są wymagane dla stanowiska kierownika pociągu pasażerskiego.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok pracy na stanowisku konduktora oraz odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie:

- 1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok pracy na stanowisku ustawiacza oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne polegające na zapoznaniu się w jednostce organizacyjnej pracodawcy:

1) z regulaminami technicznymi posterunków i odcinków zdalnego prowadzenia ruchu oraz prowadzeniem dokumentacji techniczno-ruchowej, zasadami prowadzenia ruchu pociągów, rodzajami urządzeń sterowania ruchem kolejowym i łączności, sygnalizacją kolejową, przygotowywaniem dróg przebiegów dla jazd pociągowych i manewrowych;	5 dni
2) ze sposobem zestawiania pociągów pasażerskich i towarowych, w tym z ogólnymi zasadami przewozu wagonów z towarami niebezpiecznymi, z przekroczoną skrajnią i wyjątkowo ciężkich oraz z ogólnymi zasadami przewozów wojskowych;	2 dni
3) z obowiązkami manewrowego oraz nadzorującego i kierującego manewrami, sposobem wykonywania manewrów, sygnałami podawanymi przy manewrach, sprzęganiem i rozsprzęganiem taboru, prędkościami jazd manewrowych, manewrami po torach głównych oraz przez przejazdy i przejścia; zabezpieczeniem taboru przed zbiegnięciem, ze stosowaną dokumentacją ruchową w zakresie pracy manewrowej;	2 dni
4) z rodzajami hamulców, obsługą urządzeń wagonowych, obliczaniem rzeczywistej oraz wymaganej masy hamującej, wykonywaniem szczegółowej i uproszczonej próby hamulca, sygnałami podawanymi przy próbie hamulca;	4 dni
5) rozkazami pisemnymi i ostrzeżeniami dla drużyn pociągowych, dokumentami pociągowymi,	2 dni

- wewnętrznym rozkładem jazdy;
- 6) z nadzorem nad prowadzeniem i regulowaniem ruchu pociągów w sytuacjach nadzwyczajnych, organizacją akcji ratunkowej w razie wypadków kolejowych i klęsk żywiołowych; 2 dni
- 7) z prawami i obowiązkami kierownika pociągu wynikającymi z regulaminu pracy, obowiązkami kierownika pociągu z jedno- i wieloosobową obsadą konduktorską, prowadzeniem dokumentacji pociągowej, użytkowaniem urządzeń radiołączności pociągowej, podawaniem i odbieraniem sygnałów kolejowych w zakresie drużyny pociągowej, postępowaniem w razie zagrożenia bezpieczeństwa podróżnych oraz bezpieczeństwa ruchu kolejowego, samodzielnym wykonaniem zahamowania pociągu w kabinie maszynisty, sposobem odłączenia urządzeń energetycznych pojazdu w nagłych przypadkach; 5 dni
- 8) z budową taboru pasażerskiego i towarowego oraz oględzinami technicznymi pociągu pasażerskiego i towarowego 4 dni

Łącznie: 26 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych z ekonomiką transportu kolejowego, z ruchem i przewozami kolejowymi

albo

2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ekonomiką transportu kolejowego, z ruchem i przewozami kolejowymi

- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

3. Zajęcia próbne – wykonywanie pod nadzorem czynności kierownika pociągu--3 dni

Ogółem: 29 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego dla kierownika pociągu pasażerskiego i towarowego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) wykonanie pod nadzorem sprzęgania i rozprzęgania wagonów w składzie pociągu;
- 2) wykonanie próby hamulca zespolonego;
- 3) ustalenie długości, masy ogólnej pociągu, rzeczywistej i wymaganej masy hamującej, obliczenie największej dozwolonej prędkości jazdy pociągu (gdy rzeczywista masa hamująca jest mniejsza od wymaganej masy hamującej);
- 4) posługiwanie się wewnętrznym rozkładem jazdy, znajomość geografii sieci kolejowej;
- 5) zabezpieczenie taboru przed zbiegnięciem;
- 6) wizualne sprawdzenie stanu technicznego rozjazdów, fazy przekładania zwrotnicy nastawianej ręcznie, sprawdzanie zamknięć nastawczych;
- 7) wypełnianie prowadzonej przez kierownika pociągu dokumentacji związanej z pracą ruchową i obsadą drużyny pociągowej i konduktorskiej;
- 8) prezentacja obsługi wytypowanych urządzeń i wyposażenia wagonów;
- 9) wykonanie oględzin technicznych pociągu.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematów z zakresu:
 - a) zasad postępowania w przypadku szczególnych wydarzeń i zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego,
 - b) zasad zestawiania pociągów,
 - c) zasad prowadzenia ruchu pociągów i pracy manewrowej,
 - d) obowiązków jedno- i wieloosobowej drużyny konduktorskiej,
 - e) osłony pociągu zatrzymanego na torze szlakowym,
- 2) część ustna – znajomość:
 - a) obsady i przygotowania pociągów do jazdy,

- b) sygnalizacji kolejowej,
- c) prowadzenia ruchu pociągów na szlaku bez blokady liniowej, z półsamoczynną i samoczynną blokadą liniową, szczególne sposoby prowadzenia ruchu pociągów,
- d) zezwolenia na wjazd, wyjazd lub przejazd pociągu,
- e) warunków przejazdu pociągu obok semafora, na którym brak sygnału zezwalającego,
- f) powiadamiania drużyn pociągowych – rozkazy pisemne, ostrzeżenia,
- g) zasad wykonywania manewrów,
- h) określania i podziału pociągów, rozkładów jazdy do użytku wewnętrznego i publicznego,
- i) obsługi urządzeń radiołączności kolejowej,
- j) sposobu postępowania w razie szczególnych wydarzeń, zagrożenia bezpieczeństwa ruchu i wypadków kolejowych,
- k) prowadzenia przewozów nadzwyczajnych, w tym towarów niebezpiecznych,
- l) obsługi urządzeń wagonów pasażerskich i towarowych,
- m) zasad prowadzenia ruchu pociągów po torze zamkniętym,
- m) sposobu postępowania w razie potrzeby osłonięcia sygnałami toru zamkniętego i przeszkody na torze szlakowym,
- o) sposobu oznaczenia miejsca robót i zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom zatrudnionym na torze zamkniętym przez kierującego robotami.

IV. Szkolenie i egzamin w zakresie zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

Uwaga: Kandydat na kierownika pociągu powinien odbywać przygotowanie zawodowe i zdawać egzamin - zgodnie z rodzajem i specyfiką przewozów wykonywanych przez pracodawcę.

Kierownik pociągu pasażerskiego składającego się z zespołów trakcyjnych

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

Wariant A

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach związanych z ekonomiką transportu kolejowego albo z ruchem i przewozami kolejowymi

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ekonomiką transportu kolejowego, albo z ruchem i przewozami kolejowymi.

2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika

albo

- 3) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego

albo

- 4) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok pracy na stanowisku ustawiacza oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne polegające na zapoznaniu się w jednostce organizacyjnej pracodawcy:

- 1) z regulaminami technicznymi 5 dni

posterunków i odcinków zdalnego prowadzenia

ruchu oraz prowadzeniem dokumentacji

techniczno-ruchowej, zasadami prowadzenia

ruchu pociągów, rodzajami urządzeń sterowania

ruchem kolejowym i łączności, sygnalizacją kolejową,

przygotowywaniem dróg przebiegów dla jazd pociągowych i

manewrowych;

- 2) ze sposobem zestawiania pociągów pasażerskich, 4 dni

w tym z ogólnymi zasadami przewozów wojskowych;

- 3) z obowiązkami manewrowego oraz nadzorującego 12 dni

i kierującego manewrami, sposobem wykonywania

- manewrów, sygnałami podawanymi przy manewrach, sprzęganiem i rozprzęganiem taboru, prędkościami jazdy manewrowych, manewrami po torach głównych oraz przez przejazdy i przejścia; zabezpieczeniem taboru przed zbiegnięciem, z dokumentacją ruchową w zakresie pracy manewrowej;
- 4) z rodzajami hamulców, obsługą urządzeń wagonowych, obliczaniem rzeczywistej oraz wymaganej masy hamującej, wykonywaniem szczegółowej i uproszczonej próby hamulca, sygnałami podawanymi przy próbie hamulca; 12 dni
- 5) z rozkazami pisemnymi i ostrzeżeniami dla drużyn pociągowych, dokumentami pociągowymi, wewnętrznym rozkładem jazdy; 3 dni
- 6) z nadzorem nad prowadzeniem i regulowaniem ruchu pociągów w sytuacjach nadzwyczajnych, organizacją akcji ratunkowej w razie wypadków kolejowych i klęsk żywiołowych; 4 dni
- 7) z prawami i obowiązkami kierownika pociągu, konduktora, wynikającymi z regulaminu pracy, prowadzeniem dokumentacji pociągowej, użytkowaniem urządzeń radiołączności pociągowej, podawaniem i odbieraniem sygnałów kolejowych w zakresie drużyny pociągowej, postępowaniem w razie zagrożenia bezpieczeństwa podróżnych oraz bezpieczeństwa ruchu kolejowego, samodzielnym wykonaniem zahamowania pociągu w kabinie maszynisty, sposobem odłączenia urządzeń energetycznych pojazdu w nagłych przypadkach 15 dni
- 8) z budową taboru pasażerskiego oraz oględzinami technicznymi pociągu pasażerskiego. 15 dni

Łącznie: 70 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych z ekonomiką transportu kolejowego albo z ruchem i przewozami kolejowymi

albo

2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ekonomiką transportu kolejowego albo z ruchem i przewozami kolejowymi,

- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu

3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności kierownika pociągu pod nadzorem. 10 dni

Ogółem: 80 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego dla kierownika pociągu pasażerskiego składającego się z zespołów trakcyjnych:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) wykonanie pod nadzorem sprzęgania i rozprzęgania zespołów trakcyjnych w składzie pociągu;
- 2) wykonanie próby hamulca zespolonego;
- 3) ustalenie długości, masy ogólnej pociągu, rzeczywistej i wymaganej masy hamującej, obliczenie największej dozwolonej prędkości jazdy pociągu (gdy rzeczywista masa hamująca jest mniejsza od wymaganej masy hamującej);
- 4) posługiwanie się wewnętrznym rozkładem jazdy, znajomość geografii sieci kolejowej;
- 5) zabezpieczenie taboru przed zbiegnięciem;
- 6) wizualne sprawdzenie stanu technicznego rozjazdów, fazy przekładania zwrotnicy nastawianej ręcznie, sprawdzanie zamknięć nastawczych;
- 7) wypełnianie prowadzonej przez kierownika pociągu dokumentacji związanej z pracą ruchową i obsadą drużyny pociągowej;
- 8) prezentacja obsługi wytypowanych urządzeń i wyposażenia wagonów;
- 9) wykonanie wstępnych oględzin technicznych pociągu.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematów z zakresu:

- a) zasad postępowania w przypadku szczególnych wydarzeń i zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego,
 - b) zasad zestawiania pociągów,
 - c) zasad prowadzenia ruchu pociągów i pracy manewrowej,
 - d) obowiązków konduktora,
 - e) osłony pociągu zatrzymanego na torze szlakowym;
- 2) część ustna – znajomość:
- a) obsady i przygotowania pociągów do jazdy,
 - b) sygnalizacji kolejowej,
 - c) prowadzenia ruchu pociągów na szlaku bez blokady liniowej, z półsamoczynną i samoczynną blokadą liniową, szczególnych sposobów prowadzenia ruchu pociągów,
 - d) zezwolenia na wjazd, wyjazd lub przejazd pociągu,
 - e) warunków przejazdu pociągu obok semafora, na którym brak sygnału zezwalającego,
 - f) powiadamiania drużyn pociągowych – rozkazy pisemne, ostrzeżenia,
 - g) zasad wykonywania manewrów,
 - h) określania i podziału pociągów, rozkładów jazdy do użytku wewnętrznego i publicznego,
 - i) obsługi urządzeń radiołączności kolejowej,
 - j) sposobu postępowania w razie szczególnych wydarzeń, zagrożenia bezpieczeństwa ruchu i wypadków kolejowych,
 - k) obsługi urządzeń wagonów pasażerskich,
 - l) zasad prowadzenia ruchu pociągów po torze zamkniętym,
 - m) sposobu postępowania w razie potrzeby osłonięcia sygnałami toru zamkniętego i przeszkody na torze szlakowym,
 - n) sposobu oznaczenia miejsca robót i zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom zatrudnionym na torze zamkniętym przez kierującego robotami.
- IV. Szkolenie i egzamin w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

Kierownik pociągu gospodarczego i roboczego

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

1. Wykształcenie:

- 1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego albo
- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.
2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego dla kierownika pociągu gospodarczego i roboczego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne:

1) jednostka organizacyjna pracodawcy, zapoznanie się z:	10 dni
a) obowiązkami kierownika pociągu gospodarczego i roboczego, w tym: nadzorującego, kierującego i wykonującego manewry, dokumentami prowadzonymi przez drużynę pociągową,	1 dzień
b) regulaminami technicznymi posterunków i odcinków zdalnego prowadzenia ruchu, zasadami prowadzenia ruchu pociągów, rodzajami urządzeń sterowania ruchem kolejowym i łączności, sygnalizacją kolejową, przygotowaniem dróg przebiegu dla jazd manewrowych,	3 dni
c) zasadami przewozu przesyłek nadzwyczajnych,	1 dzień
d) sposobami obsługi urządzeń samowładowczych w wagonach używanych przy utrzymaniu infrastruktury kolejowej,	3 dni
e) budową torów i rozjazdów oraz sposobami ich utrzymania i kontroli stanu technicznego;	2 dni
2) jednostka organizacyjna przewoźnika, zapoznanie się:	5 dni
a) ze sposobami zestawiania pociągów towarowych oraz gospodarczych i roboczych, w tym: zasadami przewozu wagonów z towarami niebezpiecznymi oraz przewozów wojskowych,	1 dzień
b) z zasadami oględzin technicznych wagonów w składzie pociągu i ze sposobami przeprowadzania prób hamulca zespolonego,	2 dni
c) z hamowaniem pociągu w kabinie maszynisty oraz sposobami odłączania urządzeń energetycznych pojazdu kolejowego w sytuacjach szczególnych,	1 dzień

- d) z zasadami postępowania w przypadku wykonywania nieplanowych (awaryjnych) robót w strefie oddziaływania na urządzenia samoczynnej sygnalizacji przejazdowej. 1 dzień

Łącznie: 13 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych z ekonomiką transportu kolejowego albo z ruchem i przewozami kolejowymi albo

2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ekonomiką transportu kolejowego albo z ruchem i przewozami kolejowymi

- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności kierownika pociągu roboczego i gospodarczego pod nadzorem 3 dni

Ogółem: 16 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego dla kierownika pociągu gospodarczego i roboczego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) wykonanie pod nadzorem sprzęgania i rozprzęgania wagonów towarowych;
- 2) wykonanie próby hamulca zespolonego;
- 3) ustalenie długości, masy ogólnej pociągu, rzeczywistej i wymaganej masy hamującej;
- 4) posługiwanie się wewnętrznym rozkładem jazdy pociągów, znajomość geografii kolejowej;
- 5) zabezpieczenie taboru przed zbiegnięciem;
- 6) wzrokowe sprawdzenie stanu technicznego rozjazdów, przełożenie zwrotnic przy użyciu przeciwwagi;
- 7) wypełnienie prowadzonej przez kierownika pociągu gospodarczego i roboczego dokumentacji pociągowej;
- 8) obsługa wskazanego urządzenia samowyladowczego wagonu;

9) zabezpieczenie pękniętej szyny.

2. Egzamin teoretyczny:

1) część pisemna – opracowanie tematów z zakresu pracy i obowiązków kierownika pociągu gospodarczego i roboczego;

2) część ustna – znajomość zagadnień:

- a) techniki ruchu kolejowego,
- b) sygnalizacji kolejowej,
- c) prowadzenia dokumentów pociągowych,
- d) łączności bezprzewodowej,
- e) zestawiania pociągów gospodarczych i roboczych,
- f) obsługi urządzeń samowyładowczych wagonów,
- g) osłony miejsca robót i zasad zapewnienia bezpieczeństwa pracowników przez kierującego robotami,
- h) ogólna znajomość przewozu :
 - wagonów z towarami niebezpiecznymi,
 - przesyłek nadzwyczajnych.

IV. Szkolenie i egzamin w zakresie zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

4. Ustawiacz

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu.

Wariant A

1. Wykształcenie:

1) średnie oraz tytuł zawodowy technika

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok pracy w zespole manewrowym oraz odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie:

1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.

2. Zawodowy staż pracy – 3 lata w zespole manewrowym oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne:

1) jednostka organizacyjna zatrudniająca pracownika:	5 dni
a) zakres czynności podstawowych i dodatkowych ustawiacza,	2 dni
b) zakres czynności kierownika pociągu pasażerskiego i towarowego,	2 dni
c) zapoznanie z regulaminem pracy manewrowej;	1 dzień
2) jednostka organizacyjna pasażerska lub towarowa:	6 dni
a) zapoznanie się z organizacją ruchu,	1 dzień
b) gospodarka wagonami pasażerskimi lub towarowymi,	2 dni
c) przewozy nadzwyczajne, w tym towary niebezpieczne,	2 dni
d) obsługa punktów technologicznych, ładunkowych;	1 dzień
3) jednostka taboru	4 dni
a) oględziny techniczne wagonów w składzie pociągu,	2 dni
b) próby hamulca zespolonego.	2 dni

Łącznie: 15 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy.

3. Zajęcia próbne – pod nadzorem na stanowisku ustawiacza. 10 dni

Ogółem: 25 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) wykonanie pod nadzorem określonej czynności manewrowej;
- 2) wykonanie oględzin technicznych składu pociągu;
- 3) wykonanie próby hamulca zespolonego;
- 4) przyjęcie i zdanie wagonu w punkcie zdawczo-odbiorczym.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu:
 - a) organizacji i techniki ruchu kolejowego,
 - b) zagadnień handlowo-przewozowych,
 - c) przewozu towarów niebezpiecznych;

2) część ustna – znajomość:

- a) organizacji i techniki ruchu kolejowego,
- b) sygnalizacji kolejowej,
- c) zagadnień handlowo-przewozowych,

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

Uwaga:

- Kandydat na ustawiacza powinien odbywać przygotowanie zawodowe i zdawać egzamin zgodnie z rodzajem i specyfiką przewozów wykonywanych przez pracodawcę.
- Zdanie egzaminu kwalifikacyjnego na stanowisko ustawiacza uprawnia do wykonywania czynności na stanowisku manewrowego.

5. Manewrowy

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

1. Wykształcenie:

1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.

2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne:

1) jednostka organizacyjna zatrudniająca pracownika:	12 dni
a) zakres czynności podstawowych i dodatkowych manewrowego, poznanie ręcznych urządzeń sterowania ruchem kolejowym oraz kolejowej łączności przewodowej i bezprzewodowej,	4 dni
b) zadania i obowiązki drużyny manewrowej, wykonywanie czynności manewrowych,	4 dni
c) zapoznanie z regulaminem pracy manewrowej ,	2 dni
d) zapoznanie z budową torów i rozjazdów;	2 dni

2) jednostka pasażerska lub towarowa – ogólne zapoznanie z organizacją

ruchu i zasadami gospodarki wagonami;	4 dni
3) jednostka taboru:	6 dni
a) budowa wagonu,	2 dni
b) oględziny techniczne wagonów w składzie pociągu,	2 dni
c) uproszczona próba hamulca zespolonego.	2 dni

Łącznie: 22 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy.

3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności manewrowego pod nadzorem 14 dni

Ogółem: 36 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) wykonanie pod nadzorem określonej czynności manewrowej;
- 2) założenie zamka trzpieniowego i spony iglicowej;
- 3) przygotowanie drogi przebiegu dla jazdy manewrowej, przy urządzeniach sterowania ruchem kolejowym przystosowanych do ręcznego przestawiania zwrotnic;
- 4) zabezpieczenie taboru przed zbiegnięciem;
- 5) wykonanie uproszczonej próby hamulca zespolonego.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu techniki ruchu kolejowego;
- 2) część ustna – znajomość zagadnień z zakresu:
 - a) techniki ruchu kolejowego,
 - b) sygnalizacji kolejowej,
 - c) obsługi urządzeń sterowania ruchem kolejowym w zakresie prowadzenia manewrów.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

Uwaga: Kandydat na manewrowego powinien odbywać przygotowanie zawodowe i zdawać egzamin zgodnie z rodzajem i specyfiką przewozów wykonywanych przez pracodawcę.

6. Rewident taboru

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

Wariant A

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach z dziedziny mechanicznej lub elektrycznej

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w dziedzinie mechanicznej lub elektrycznej.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok oraz odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie:

- 1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego w zawodach i specjalnościach z dziedziny mechanicznej lub elektrycznej

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym w zawodach w dziedzinie mechanicznej lub elektrycznej.

2. Zawodowy staż pracy – 2 lata oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne:

1) jednostka taboru – praca przy:

a) naprawie i utrzymaniu elektrycznych zespołów trakcyjnych,
wagonów silnikowych,	90 dni
b) naprawie i utrzymaniu wagonów osobowych,	120 dni
c) naprawie i utrzymaniu wagonów towarowych.	90 dni

Łącznie: 300 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że:

- 1) kandydaci z tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach z dziedziny mechanicznej lub elektrycznej

albo

- 2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe technika w zawodach w dziedzinie mechanicznej lub elektrycznej
- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności rewidenta taboru pod nadzorem przy :

1) elektrycznych zespołach trakcyjnych i autobusach szynowych;	14 dni
2) wagonach osobowych;	10 dni
3) wagonach towarowych.	18 dni

Ogółem:	342 dni
---------	---------

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) wykonanie oględzin technicznych składu: pociągu złożonego z elektrycznych zespołów trakcyjnych i autobusów szynowych, wagonów pociągu osobowego, wagonów pociągu towarowego oraz wymaganej próby hamulca;
- 2) wybranie z przygotowanej grupy wagonów – wagonów spełniających warunki kursowania w komunikacji międzynarodowej.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu konstrukcji urządzeń hamulcowych elektrycznych zespołów trakcyjnych, wagonów silnikowych, wagonów osobowych lub towarowych, wykonywanie oględzin technicznych ze wskazaniem usterek i uszkodzeń w podwoziu i częściach biegowych,
- 2) część ustna – znajomość:
 - a) konstrukcji eksploatowanych elektrycznych zespołów trakcyjnych, autobusów szynowych, wagonów osobowych i towarowych,
 - b) podstaw elektrotechniki, maszyn i urządzeń elektrycznych,
 - c) stosowanych systemów ogrzewania, oświetlenia oraz rozwiązań klimatyzacji wagonów osobowych,
 - d) warunków technicznych dopuszczenia taboru do ruchu krajowego i międzynarodowego,
 - e) zasad utrzymania maźnic osiowych oraz zapobiegania grzaniu się czopów osiowych i zawieszenia silników trakcyjnych,

- f) konstrukcyjnych rozwiązań układów hamulcowych, działania oraz utrzymania urządzeń pneumatycznych w taborze kolejowym,
- g) organizacji napraw i przeglądów okresowych i kontrolnych w taborze kolejowym,
- h) sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia usterek lub uszkodzeń w taborze kolejowym zagrażających bezpieczeństwu ruchu,
- i) wymogów dotyczących mycia, czyszczenia, odkażania, dezynsekcji taboru,
- j) rodzajów serii i numeracji taboru,
- k) wymiarów skrajni budowli, taboru oraz skrajni ładunkowej krajowej i międzynarodowej,
- l) zasad przewozu towarów niebezpiecznych, sposobu postępowania w przypadku wykrycia ulatniania lub wycieku substancji trujących i toksycznych,
- m) sygnałów i wskaźników kolejowych,
- n) warunków włączania wagonów osobowych i towarowych do pociągów,
- o) zasad zestawiania pociągów pasażerskich i towarowych,
- p) sposobu zabezpieczania taboru przed zbiegnięciem,
- q) zasad postępowania w razie szczególnych wydarzeń, zagrożenia bezpieczeństwa ruchu i wypadków kolejowych,
- r) dokumentacji związanej z przygotowaniem i przyjmowaniem pociągu oraz jej prowadzenia,
- s) zagadnień związanych z gospodarką taborem kolejowym w komunikacji krajowej i międzynarodowej,
- t) zasad ochrony przeciwpożarowej.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

Uwaga: Kandydat na rewidenta taboru powinien odbywać przygotowanie zawodowe i zdawać egzamin zgodnie z rodzajem i specyfiką przewozów wykonywanych przez pracodawcę.

7. Automatyk:

Automatyk sterowania ruchem kolejowym:

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu.

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym lub w specjalnościach z dziedziny mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej, lub teletechnicznej

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym lub zawodach w dziedzinie: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej lub teletechnicznej

lub

- 3) zasadnicze zawodowe oraz tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodach i specjalnościach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym lub w specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej, lub teletechnicznej

albo

- 4) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym w zawodach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym lub w zawodach w dziedzinie: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej lub teletechnicznej.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok na stanowiskach związanych z urządzeniami sterowania ruchem kolejowym albo wymagających kwalifikacji zawodowych w zawodach lub specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej, lub teletechnicznej – przy naprawie i utrzymaniu urządzeń sterowania ruchem kolejowym, zwanych dalej „urządzeniami srk”, oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego.

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne – według programu pracodawcy.
2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym

albo

2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe technika w zawodach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym
- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego.

1. Egzamin praktyczny – umiejętność wykonywania prac przy urządzeniach zewnętrznych i wewnętrznych sterowania ruchem kolejowym:
 - 1) zmontowanie wyznaczonego urządzenia lub jego zespołu;
 - 2) zdemontowanie wyznaczonego urządzenia lub jego zespołu;
 - 3) regulacja wyznaczonego urządzenia lub jego części składowej;
 - 4) wykonanie wyznaczonych zabiegów obsługi technicznej;
 - 5) wykonanie wyznaczonych pomiarów przy użyciu mierników i sprawdzianów;
 - 6) ustalenie i usunięcie symulowanych niesprawności w urządzeniach srk;
 - 7) wykonanie czynności poprzedzających przystąpienie do prac w czynnych urządzeniach srk, polegających na dokonaniu zapisu w książce kontroli urządzeń srk, z uwzględnieniem zakresu robót, konieczności wprowadzenia obostrzonych zasad prowadzenia ruchu oraz sposobu ostrzegania pracujących pracowników obsługi technicznej.
2. Egzamin teoretyczny:
 - 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu prac i obowiązków automatyka sterowania ruchem kolejowym,
 - 2) część ustna – znajomość:
 - a) budowy, działania, utrzymania i obsługi urządzeń srk,
 - b) technologii montażu poszczególnych zespołów i podzespołów urządzeń srk, czytania schematów blokowych i szczegółowych,
 - c) ogólna znajomość:
 - zasad sporządzania dokumentacji eksploatacyjnej urządzeń srk na posterunku ruchu,
 - sygnalizacji kolejowej,
 - działania i obsługi przewodowej i radiowej łączności kolejowej,

- podstawowych zasadach techniki i organizacji ruchu pociągów i manewrów,
 - regulaminów technicznych stacji,
 - dokumentacji znajdującej się na posterunku ruchu dotyczącej regulaminowych działań pracowników kolejowych różnych specjalności,
- IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

Automatyk aparatury sterowania ruchem kolejowym (prace na torach czynnych może wykonywać pod nadzorem):

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

1. Wykształcenie:

1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalności związanej ze sterowaniem ruchem kolejowym lub w specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej, lub teletechnicznej

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym lub zawodach w dziedzinie: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej lub teletechnicznej.

lub

3) zasadnicze zawodowe oraz tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodach i specjalności związanej ze sterowaniem ruchem kolejowym lub w specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej, lub teletechnicznej

albo

4) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym w zawodach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym lub zawodach w dziedzinie: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej lub teletechnicznej.

2. Zawodowy staż pracy – 1,5 roku na stanowiskach związanych z urządzeniami sterowania ruchem kolejowym albo wymagających kwalifikacji zawodowych w zawodach i specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrycznej, elektrotechnicznej, elektronicznej lub teletechnicznej – przy naprawie i utrzymaniu urządzeń sterowania ruchem kolejowym, zwanych dalej „urządzeniami srk”, oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego.

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne – według programu pracodawcy.
2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:
 - 1) z tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym

albo

- 2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych ze sterowaniem ruchem kolejowym
- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego.

1. Egzamin praktyczny – umiejętność wykonywania prac przy urządzeniach zewnętrznych i wewnętrznych srk:
 - 1) zmontowanie wyznaczonego urządzenia lub jego zespołu;
 - 2) zdemontowanie wyznaczonego urządzenia lub jego zespołu;
 - 3) regulacja wyznaczonego urządzenia lub jego części składowej;
 - 4) wykonanie wyznaczonych zabiegów obsługi technicznej;
 - 5) wykonanie wyznaczonych pomiarów przy użyciu mierników i sprawdzianów;
 - 6) ustalenie i usunięcie symulowanych niesprawności w urządzeniach srk;
 - 7) wykonanie czynności poprzedzających przystąpienie do prac w czynnych urządzeniach srk, polegających na dokonaniu zapisu w książce kontroli urządzeń srk, z uwzględnieniem zakresu robót, konieczności wprowadzenia obostrzonych zasad prowadzenia ruchu oraz sposobu ostrzegania pracujących pracowników obsługi technicznej.
2. Egzamin teoretyczny:
 - 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu prac i obowiązków automatyka sterowania ruchem kolejowym;

2) część ustna – znajomość:

- a) budowy, działania, utrzymania i obsługi urządzeń srk,
- b) technologii montażu poszczególnych zespołów i podzespołów urządzeń srk, czytania schematów blokowych i szczegółowych,
- c) ogólna znajomość:
 - zasad sporządzania dokumentacji eksploatacyjnej urządzeń srk na posterunku ruchu,
 - sygnalizacji kolejowej,
 - działania i obsługi przewodowej i radiowej łączności kolejowej,
 - podstawowych zasadach techniki i organizacji ruchu pociągów i manewrów,
 - regulaminów technicznych stacji,
 - dokumentacji znajdującej się na posterunku ruchu dotyczącej regulaminowych działań pracowników kolejowych różnych specjalności.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

8. Toromistrz

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu.

Wariant A

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym.

2. Zawodowy staż pracy – 1 rok przy naprawach i utrzymaniu drogi kolejowej oraz odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie:

1) średnie oraz tytuł zawodowy technika

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika.

2. Zawodowy staż pracy - 2 lata przy naprawach i utrzymaniu drogi kolejowej oraz odbycie przygotowania zawodowego w zawodach i specjalnościach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym.

Wariant C

1. Wykształcenie:

1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego w zawodach i specjalnościach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym w zawodach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym.

2. Zawodowy staż pracy - 3 lata przy naprawach i utrzymaniu drogi kolejowej oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego.

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne – na wyznaczonych odcinkach linii kolejowych – według programu pracodawcy.

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym

albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z budową i utrzymaniem nawierzchni kolejowej lub budownictwem lądowym

- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności toromistrza pod nadzorem 24 dni.

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego.

1. Egzamin praktyczny – umiejętność wykonania prac:

- 1) wytyczenie rozjazdu w terenie;
- 2) zniwelowanie toru lub terenu przy pomocy niwelatora lub sprzętu pomocniczego;
- 3) wykonanie badań bezpośrednich toru;
- 4) dokonanie pomiaru strzałek łuku;
- 5) wykonanie technicznych badań rozjazdu;
- 6) dokonanie odczytu z planu schematycznego stacji oraz odczytu na rysunku technicznym;
- 7) osłonięcie sygnałami przeszkody na torze oraz miejsca ograniczenia szybkości ruchu pociągów na torze;
- 8) wykonanie odręcznego szkicu obiektu;
- 9) opracowanie harmonogramu robót przy wymianie rozjazdu, regulacji toru w planie i profilu; regulacja naprężeń w torze bezстыkowym metodą swobodnej regulacji naprężeń;
- 10) sporządzenie wykresu pełzania toków szynowych toru bezстыkowego.

2. Egzamin teoretyczny:

1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu:

- a) pracy i obowiązków toromistrza,
- b) zasad tyczenia osi torów i rozjazdów,
- c) zasad niwelacji toru i terenu,
- d) zasad budowy toru kolejowego,
- e) organizacji robót torowych,
- f) analizy zmian stanu naprężeń w tokach szynowych,
- g) regulacji naprężeń w torze bezстыkowym,
- h) naprawy pękniętej szyny w torze bezстыkowym;

2) część ustna – znajomość:

- a) zasad tyczenia osi torów i rozjazdów,
- b) zasad niwelowania torów i terenu, dokonywanie stosownych pomiarów i obliczania strzałek łuków,
- c) zasad dokonywania kontroli stanu torów, rozjazdów i budowli kolejowych oraz związanych z tym pomiarów,

- d) zasad osłaniania sygnałami i prowadzenia robót związanych z budową i utrzymaniem podtorza i nawierzchni budowli i urządzeń kolejowych,
 - e) budowy i działania sprzętu i maszyn oraz ręcznych narzędzi do robót torowych,
 - f) budowy, zasad działania i napraw rozjazdów kolejowych,
 - g) zasad budowy i utrzymania torów bezstykowych,
 - h) zagadnień spawalnictwa szyn i rozjazdów,
 - i) zasad dokonywania odbioru robót nawierzchniowych,
 - j) zasad dokonywania badań defektoskopowych,
 - k) zasad i kryteriów określania stopnia zużycia i przydatności elementów nawierzchni kolejowej,
 - l) zasad i zakresu przygotowania kolei do pracy w warunkach zimowych,
 - m) budowy i utrzymania urządzeń ogrzewania rozjazdów kolejowych,
 - n) sygnalizacji kolejowej i techniki ruchu,
 - o) budowy, zasad działania i obsługi urządzeń sterowania ruchem i łączności kolejowej,
 - p) zasad ochrony przeciwpożarowej oraz posługiwania się sprzętem przeciwpożarowym,
 - q) zasad postępowania w razie wypadku kolejowego oraz uszkodzenia toru, podtorza, budowli i urządzeń kolejowych, zagrażającego bezpieczeństwu ruchu,
 - r) sposobów udzielania pierwszej pomocy w razie wypadków z ludźmi lub nagłych zachorowań,
 - s) zasad składowania elementów nawierzchni kolejowej,
 - t) wykorzystania komputerowych systemów wspomagających decyzje przy ocenie stanu technicznego nawierzchni.
- IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.
- V. Zdanie egzaminu kwalifikacyjnego na stanowisko toromistrza uprawnia do wykonywania czynności na stanowisku dróżnika obchodowego.

9. Dróżnik przejazdowy

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

1. Wykształcenie:

1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego albo

2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym.

2. Zawodowy staż pracy – odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne w jednostce organizacyjnej zatrudniającej pracownika:

1) zapoznanie z regulaminem obsługi przejazdu lub przejścia oraz obowiązkami dróżnika przejazdowego i dokumentacją techniczno-ruchową prowadzoną na przejeździe;	2 dni
2) zapoznanie z budową i obsługą urządzeń zabezpieczenia ruchu na przejeździe lub przejściu oraz obsługą urządzeń łączności;	2 dni
3) zapoznanie z zasadami postępowania w razie uszkodzenia urządzeń zabezpieczenia ruchu na przejeździe lub przejściu oraz zasadami postępowania w przypadku wykonywania nieplanowych robót w strefie oddziaływania na urządzenia samoczynnej sygnalizacji przejazdowej (kierowania ruchem drogowym na przejeździe kolejowym);	2 dni
4) zapoznanie z zasadami wzrokowej oceny sprawności technicznej przejeżdżających pojazdów kolejowych;	1 dzień
5) zapoznanie z ogólną budową toru oraz ze sposobami osłony przeszkody i ograniczenia prędkości jazdy pociągów na torach szlakowych i stacyjnych oraz zapoznanie z zasadami kierowania ruchem drogowym na przejazdach kolejowych.	1 dzień

Łącznie: 8 dni

2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy, z tym że kandydaci z:

- 1) tytułem zawodowym technika w zawodach i specjalnościach związanych z ruchem i przewozami kolejowymi lub budową i utrzymaniem dróg kolejowych

albo

- 2) dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach związanych z ruchem i przewozami kolejowymi lub budową i utrzymaniem dróg kolejowych

- nie podlegają szkoleniu teoretycznemu.

3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności dróżnika przejazdowego pod nadzorem.

3 dni

Ogółem: 11 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny – umiejętność wykonywania prac:

- 1) obsługa mechanicznych i elektrycznych urządzeń rogatkowych;
- 2) zabezpieczenie przejazdu w przypadku uszkodzenia urządzeń rogatkowych oraz czynności wykonywane w trakcie kierowania ruchem drogowym na przejeździe kolejowym;
- 3) przyjęcie i potwierdzenie informacji o odjeździe pociągu na szlaku jedno- i wielotorowym;
- 4) osłonięcie sygnałami przeszkody na torach kolejowych;
- 5) osłonięcie sygnałami miejsca ograniczenia prędkości pociągów;
- 6) zabezpieczenie pękniętej szyny.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu zadań i obowiązków dróżnika przejazdowego;
- 2) część ustna – znajomość:
 - a) obowiązków dróżnika przejazdowego,
 - b) techniki ruchu kolejowego,
 - c) sygnalizacji kolejowej,
 - d) budowy i obsługi urządzeń zabezpieczenia ruchu kolejowego na przejazdach strzeżonych,
 - e) zasad przygotowania kolei do pracy w warunkach zimowych,
 - f) budowy toru kolejowego i nawierzchni kolejowej oraz podstawowych prac związanych z utrzymaniem torów i nawierzchni przejazdu,

- g) zagadnień związanych z przewozem wagonów z towarami niebezpiecznymi oraz przewozem przesyłek nadzwyczajnych.

IV. Szkolenie i egzamin w zakresie zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

10. Prowadzący maszyny do kolejowych robót budowlanych

Egzamin może być przeprowadzony w jednej lub kilku z niżej wymienionych specjalności:

- 1) kierowca żurawia kolejowego,
- 2) kierowca dźwigu układowego typu UK,
- 3) kierowca pociągu do wymiany nawierzchni kolejowej,
- 4) kierowca pociągu do naprawy podtorza,
- 5) kierowca pojazdu drogowo-kolejowego.

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

Wariant A

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrotechnicznej lub elektrycznej

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach w dziedzinie: mechanicznej, elektrotechnicznej lub elektrycznej.

2. Zawodowy staż pracy - 1 rok, w tym 6 miesięcy przy utrzymaniu i naprawie maszyn do robót nawierzchniowych i budowlanych oraz odbycie przygotowania zawodowego.

Wariant B

1. Wykształcenie:

- 1) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego w zawodach i specjalnościach z dziedziny: mechanicznej, elektrotechnicznej lub elektrycznej

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym w

zawodach w dziedzinie: mechanicznej, elektrotechnicznej lub elektrycznej.

2. Zawodowy staż pracy – 2 lata na stanowiskach rzemieślniczych przy utrzymaniu i naprawie maszyn do kolejowych robót budowlanych oraz odbycie przygotowania zawodowego.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne według programu pracodawcy.
2. Szkolenie teoretyczne – według programu pracodawcy.
3. Zajęcia próbne – wykonywanie czynności prowadzącego maszynę do kolejowych robót budowlanych pod nadzorem 20 dni

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny:

- 1) przygotowanie do pracy określonej maszyny;
- 2) odbycie próbnej pracy w charakterze prowadzącego maszynę;
- 3) wykrycie i usunięcie usterki stwierdzonej w czasie pracy prowadzącego maszynę, awaryjne „złożenie” maszyny;
- 4) osłonięcie sygnałami maszyny w czasie nieprzewidzianego postoju maszyny na szlaku;
- 5) wykonanie czynności obsługowych po zakończeniu pracy prowadzącego maszynę.

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu:
 - a) budowy, działania, obsługi i utrzymania maszyny,
 - b) organizacji, techniki i metod wykonywania robót określoną maszyną,
- 2) część ustna – znajomość:
 - a) przeznaczenia, budowy, działania i zasad obsługi określonej maszyny,
 - b) systemów remontów planowo - zapobiegawczych określonej maszyny,
 - c) zasad i zakresu obsługi oraz konserwacji urządzeń elektrycznych określonej maszyny,
 - d) techniki ruchu kolejowego oraz zasad organizacji manewrów kolejowych,
 - e) sygnalizacji kolejowej,

- f) udzielania pierwszej pomocy w razie wypadków z ludźmi i nagłych zachorowań,
- g) zasad ewidencji czasu pracy i obiegu dokumentacji,
- h) dokumentacji eksploatacyjnej oraz warunków dopuszczania pojazdów kolejowych do eksploatacji.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy – według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

V. Uwagi.

1. Prowadzący maszyny do kolejowych robót budowlanych kierujący pojazdem kolejowym po uprzednim przeszkoleniu teoretycznym powinni złożyć dodatkowo egzamin:
 - 1) praktyczny – wykonanie próbnej jazdy maszyną na wybranym odcinku linii kolejowej dla sprawdzenia umiejętności jazdy oraz znajomości sygnalizacji kolejowej i techniki ruchu kolejowego,
 - 2) teoretyczny:
 - a) część pisemna:
 - opracowanie tematu z zakresu znajomości techniki ruchu kolejowego,
 - b) część ustna – znajomość:
 - polskiej sieci kolejowej,
 - wewnętrznego rozkładu jazdy pociągów.
2. Prowadzący maszyny do kolejowych robót budowlanych pozostające pod nadzorem dozoru technicznego powinni uzyskać uprawnienia do obsługi tych maszyn.

11. Pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych

I. Kwalifikacje wymagane od kandydatów do egzaminu:

Wariant A

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach z dziedziny mechanicznej, elektrycznej lub elektrotechnicznej, związanej z rodzajem trakcji albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w dziedzinie mechanicznej, elektrycznej lub elektrotechnicznej, związanej z rodzajem trakcji.
2. Zawodowy staż pracy – 3 miesiące przy naprawie i utrzymaniu pojazdów kolejowych odpowiedniej trakcji.

Wariant B

1. Wykształcenie:

- 1) średnie oraz tytuł zawodowy technika w zawodach i specjalnościach z dziedziny mechanicznej, elektrycznej lub elektrotechnicznej

albo

- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodach w dziedzinie mechanicznej, elektrycznej lub elektrotechnicznej

lub

- 3) zasadnicze zawodowe oraz tytuł zawodowy robotnika wykwalifikowanego w zawodach i specjalnościach z dziedziny mechanicznej, elektrycznej lub elektrotechnicznej

albo

- 4) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe na poziomie zasadniczym w zawodach w dziedzinie mechanicznej, elektrycznej lub elektrotechnicznej.

2. Zawodowy staż pracy – 3 miesiące przy naprawie i utrzymaniu pojazdów kolejowych odpowiedniej trakcji.

Wariant C

Złożony egzamin kwalifikacyjny na stanowisko pomocnika maszynisty w innym rodzaju trakcji oraz zawodowy staż pracy – co najmniej 6 miesięcy na stanowisku pomocnika maszynisty w innym rodzaju trakcji oraz odbycie przygotowania zawodowego określonego w tabeli dla wariantu C.

Wariant D

Złożony egzamin kwalifikacyjny na kierowcę lokomotywy spalinowej do 300 KM oraz zawodowy staż pracy - co najmniej rok w charakterze kierowcy lokomotywy spalinowej do 300 KM oraz odbycie przygotowania zawodowego określonego w tabeli dla wariantu D.

II. Program przygotowania zawodowego:

1. Staż stanowiskowy i szkolenie praktyczne – jednostka organizacyjna zatrudniająca pracownika:

	Liczba dni dla wariantu			
	A	B	C	D
1) praca przy naprawie i utrzymaniu spalinowych pojazdów trakcyjnych;	10*	40*	30*	14*
2) praca przy naprawie i utrzymaniu elektrycznych pojazdów trakcyjnych;	10*	40*	30*	30*
3) praca przy naprawie i utrzymaniu parowych pojazdów trakcyjnych;	10*	40*	30*	14*
4) zatrudnienie w charakterze pracownika szkolonego (pod nadzorem):				
a) przy czynnościach pomocnika maszynisty spalinowych pojazdów trakcyjnych,	15*	15*	15*	7*
b) przy czynnościach pomocnika maszynisty elektrycznych pojazdów trakcyjnych,	15*	15*	15*	14*
c) przy czynnościach pomocnika maszynisty parowych pojazdów trakcyjnych,	15*	15*	15*	7*
d) przy czynnościach rewidenta taboru.	10	10	-	5
Łącznie:	35*	65*	45*	26 49*

2. Szkolenie teoretyczne – dla wariantu A nie przewiduje się, a dla pozostałych wariantów według odrębnego programu nauczania.

2. Zajęcia próbne – pod nadzorem:

Liczba dni dla wariantu				
	A	B	C	D
1) na stanowisku pomocnika maszynisty spalinowych pojazdów trakcyjnych;	15*	30*	30*	15*
2) na stanowisku pomocnika maszynisty elektrycznych pojazdów trakcyjnych;	15*	30*	30*	30*
3) na stanowisku pomocnika maszynisty parowych pojazdów trakcyjnych.	15*	30*	30*	15*
Ogółem:	50*	95*	75*	41*
				79*

* Dotyczy rodzaju trakcji, na którą kandydat jest szkolony.

III. Zakres egzaminu kwalifikacyjnego:

1. Egzamin praktyczny – umiejętność wykonywania:

- 1) czynności przygotowania pojazdu trakcyjnego do pracy i zdania pojazdu trakcyjnego po zakończeniu pracy;
- 2) czynności pomocnika maszynisty podczas prowadzenia pociągu i innych prac;
- 3) lokalizowania, wykrywania i usuwania przyczyn wadliwej pracy pojazdu trakcyjnego lub podzespołu;
- 4) oględzin technicznych pociągu i obsługi hamulców .

2. Egzamin teoretyczny:

- 1) część pisemna – opracowanie tematu z zakresu konstrukcji i obsługi pojazdu trakcyjnego oraz hamulców;
- 2) część ustna – znajomość:
 - a) konstrukcji pojazdów trakcyjnych i ich podzespołów w zakresie niezbędnym do wykonywania pracy na tym stanowisku,
 - b) przygotowania pojazdów trakcyjnych do i po pracy,
 - c) obsługi pojazdów trakcyjnych,
 - d) podstaw elektrotechniki, miernictwa i materiałoznawstwa, w zakresie niezbędnym do wykonywania pracy na tym stanowisku,

- e) sposobów wykrywania i usuwania określonych usterek pojazdu trakcyjnego lub podzespołu,
- f) zasad działania i obsługi hamulców kolejowych, oględzin technicznych oraz przeprowadzania prób hamulców pociągów,
- g) sygnalizacji i organizacji ruchu kolejowego,
- h) metod bezpiecznej pracy przy urządzeniach elektrycznych.

IV. Szkolenie i egzamin z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy - według odrębnego programu opracowanego przez pracodawcę zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks pracy.

V. Uwaga: W przypadku potrzeby przeprowadzenia cyklu jednoczesnego szkolenia na stanowisko pomocnika maszynisty dwóch rodzajów trakcji:

- 1) całkowity okres szkolenia jest sumą okresów dotyczących zawodowego stażu i szkolenia praktycznego na pojazdach kolejowych tych rodzajów trakcji;
- 2) obowiązuje pełny zakres części III - egzamin kwalifikacyjny dla każdego rodzaju trakcji;
- 3) obowiązuje odbycie zajęć próbnych dla każdego rodzaju trakcji w okresach przewidzianych w programie przygotowania zawodowego.

WZÓR ŚWIADECTWA
(format A4)

.....
(pieczęć jednostki organizacyjnej
pracodawcy, przy której została
powołana komisja egzaminacyjna)

**ŚWIADECTWO ZDANIA EGZAMINU
KWALIFIKACYJNEGO Nr / WERYFIKACYJNEGO Nr***

Komisja Egzaminacyjna, działająca na podstawie § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych (Dz. U. Nr, poz.) stwierdza, że Pan (Pani)
urodzony(a) dnia w, zatrudniony(a) w
.....
zdał(a) w dniu r. egzamin kwalifikacyjny / weryfikacyjny* na stanowisko

.....
(data i miejsce wystawienia)

.....
(podpis przewodniczącego komisji)
(pieczęć imienna)

*
Niepotrzebne skreślić

WZÓR PRAWA KIEROWANIA POJAZDEM KOLEJOWYM

	<p>..... (pracodawca)</p> <p>PRAWO KIEROWANIA POJAZDEM KOLEJOWYM</p>
--	---

okładka: po złożeniu format A7*, tło jasnoniebieskie, litery czarne

<p>..... (pracodawca)</p> <p>PRAWO KIEROWANIA POJAZDEM KOLEJOWYM</p> <div style="display: flex; align-items: center;"><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin-right: 10px;"></div><p>Seria</p><p>Nr</p></div> <p>..... (własnoręczny podpis posiadacza)</p> <p>m.p. okragłej</p> <p>..... (nazwisko)</p> <p>..... (imiona)</p> <p>..... (data i miejsce urodzenia)</p>	<p>Na podstawie egzaminu kwalifikacyjnego zdanego w dniu r.</p> <p>na (wymienić nazwę stanowiska)</p> <p>.....</p> <p>(świadectwo nr z dnia r.)</p> <p>oraz zaliczonej jazdy próbnej</p> <p>w dniu r.</p> <p>uzyskał prawo samodzielnego kierowania</p> <p>..... (wymienić rodzaj pojazdu kolejowego)</p> <p>.....</p> <p>m.p. okragłej</p> <p>....., dnia r.</p> <p>..... (stempel i podpis wydającego)</p> <p>Symbol druku ściślego zarachowania</p>
--	--

po złożeniu format A7, tło białe, litery czarne

DOKUMENT UPOWAŻNIAJĄCY

<p>7. Egzamin okresowy:</p> <p>..... (na stanowisko)</p> <p>..... (data egzaminu) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p>8. Egzamin okresowy:</p> <p>..... (na stanowisko)</p> <p>..... (data egzaminu) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p>9. Egzamin okresowy:</p> <p>..... (na stanowisko)</p> <p>..... (data egzaminu) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p style="text-align: center;">- 4 -</p>	<p style="text-align: center;">..... (stempel podłużny pracodawcy)</p> <p style="text-align: center;">UPOWAŻNIENIE Nr</p> <div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p style="text-align: center;">Miejsce na fotografię (3 cm x 4 cm)</p> </div> <p style="margin-left: 20px;">Wydane na podstawie § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2012 r. w sprawie pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych</p> <p style="text-align: right;">..... (podpis posiadacza)</p> <p>Uprawnia: (imię i nazwisko pracownika)</p> <p style="text-align: center;">..... (data i miejsce urodzenia)</p> <p>do wykonywania czynności na:</p> <p>..... (nazwa stanowiska)</p> <p>Wystawił: (data, podpis i pieczęćka wystawcy)</p> <p>Symbol druku ścisłego zarachowania</p>
---	---

<p>1. Autoryzacja na:</p> <p>..... (obszar, nazwa technicznego posterunku ruchu lub typ pojazdu kolejowego)</p> <p>..... (data dokonania autoryzacji) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p>2. Autoryzacja na:</p> <p>..... (obszar, nazwa technicznego posterunku ruchu lub typ pojazdu kolejowego)</p> <p>..... (data dokonania autoryzacji) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p>3. Autoryzacja na:</p> <p>..... (obszar, nazwa technicznego posterunku ruchu lub typ pojazdu kolejowego)</p> <p>..... (data dokonania autoryzacji) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p style="text-align: center;">- 2 -</p>	<p>4. Autoryzacja na:</p> <p>..... (obszar, nazwa technicznego posterunku ruchu lub typ pojazdu kolejowego)</p> <p>..... (data dokonania autoryzacji) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p>5. Autoryzacja na:</p> <p>..... (obszar, nazwa technicznego posterunku ruchu lub typ pojazdu kolejowego)</p> <p>..... (data dokonania autoryzacji) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p>6. Autoryzacja na:</p> <p>..... (obszar, nazwa technicznego posterunku ruchu lub typ pojazdu kolejowego)</p> <p>..... (data dokonania autoryzacji) (podpis i pieczęćka potwierdzającego)</p> <p style="text-align: center;">- 3 -</p>
---	---

Po złożeniu format A7.

Uwaga: Dodawane do upoważnienia strony zachowują kolejną numerację.

Załącznik nr 5

WARUNKI I SPOSÓB OCENY ZDOLNOŚCI FIZYCZNYCH I PSYCHICZNYCH PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH NA STANOWISKACH BEZPOŚREDNIO ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM I BEZPIECZEŃSTWEM RUCHU KOLEJOWEGO, ORAZ PROWADZENIEM OKREŚLONYCH RODZAJÓW POJAZDÓW KOLEJOWYCH, WRAZ Z CHARAKTERYSTYKĄ TYCH STANOWISK, OKREŚLENIE WYMOGÓW ZDROWOTNYCH DOTYCZĄCYCH KATEGORII WZROKU I SŁUCHU ORAZ TERMINÓW BADAŃ OKRESOWYCH NA POSZCZEGÓLNYCH STANOWISKACH PRACY I TRYB ORZEKANIA O TEJ ZDOLNOŚCI

§ 1. Ocenę zdolności fizycznych i psychicznych do pracy ustala się po przeprowadzeniu badań profilaktycznych lekarskich i psychologicznych, obejmujących:

- 1) badanie ogólne stanu zdrowia, przeprowadzone przez uprawnionego lekarza;
- 2) badania specjalistyczne i pomocnicze, zlecone przez uprawnionego lekarza, w tym obowiązkowe badanie okulistyczne i laryngologiczne oraz badania pomocnicze, o których mowa w § 5 ust. 4 niniejszego załącznika;
- 3) badanie psychologiczne, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2 i 3 niniejszego załącznika.

§ 2. 1. Profilaktyczne badania lekarskie dzielą się na:

- 1) wstępne;
- 2) okresowe;
- 3) kontrolne.

2. Badania wstępne przeprowadza się przed zatrudnieniem na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz przed podjęciem zatrudnienia na stanowiskach związanych z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, a także przed przeniesieniem do pracy na takie stanowiska.

3. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, podlegają okresowym badaniom profilaktycznym. Terminy badań okresowych określa tabela nr 1, a wyznaczoną datę kolejnego badania okresowego uprawniony lekarz wpisuje do zaświadczenia lekarskiego.

4. Lekarz przeprowadzający badanie profilaktyczne, o którym mowa w ust. 2 i 3, może poszerzyć jego zakres o dodatkowe specjalistyczne badania konsultacyjne oraz badania dodatkowe, a także wyznaczyć wcześniejszy termin badania, niż wynikałoby to

z tabeli nr 1 do niniejszego załącznika, jeżeli stwierdzi, że jest to niezbędne do prawidłowej oceny stanu zdrowia osoby przyjmowanej do pracy lub pracownika.

5. Badania kontrolne przeprowadza się w następujących przypadkach:

- 1) niezdolności do pracy spowodowanej chorobą trwającą dłużej niż 30 dni;
- 2) uczestniczenia pracownika w wypadku kolejowym;
- 3) przed rozpoczęciem przygotowania zawodowego, po ukończeniu którego pracownik będzie wykonywał czynności na stanowisku o wyższych wymogach zdrowotnych lub w warunkach innego rodzaju narażenia zawodowego;
- 4) podejrzenia utraty przez pracownika zdolności fizycznych i psychicznych do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku;
- 5) powrotu pracownika do pracy na stanowisku po przerwie trwającej dłużej niż 6 miesięcy;
- 6) przed rozwiązaniem stosunku pracy z pracownikiem, który pracował w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub warunkach uciążliwych, albo przed przeniesieniem go z tego stanowiska na stanowisko, na którym warunki szkodliwe dla zdrowia lub warunki uciążliwe nie występują.

6. Badania kontrolne przeprowadza się poza terminami wynikającymi z częstotliwości wykonywania badań okresowych. Badania te obejmują ogólne badanie stanu zdrowia, badania specjalistyczne i pomocnicze. Zakres badań specjalistycznych i pomocniczych określa uprawniony lekarz, który ocenia także, czy do wydania orzeczenia niezbędne jest przeprowadzenie badania psychologicznego.

§ 3. 1. Badania profilaktyczne pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem pojazdów kolejowych, wykonuje się na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę.

2. Skierowanie wydaje się oddzielnie dla każdego pracownika. Skierowanie powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju badania profilaktycznego;
- 2) w przypadku badania wstępnego – określenie stanowiska pracy, na którym pracownik ma być zatrudniony;
- 3) w przypadku badania okresowego – określenie stanowiska pracy, na którym pracownik jest zatrudniony oraz czynności wykonywanych przez pracownika;
- 4) informacje o czynnikach szkodliwych dla zdrowia lub warunkach uciążliwych występujących na stanowisku pracy.

Tabela nr 1

WYKAZ STANOWISK BEZPOŚREDNIO ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM I BEZPIECZEŃSTWEM RUCHU KOLEJOWEGO, ORAZ PROWADZENIEM OKREŚLONYCH RODZAJÓW POJAZDÓW KOLEJOWYCH, CHARAKTERYSTYKA TYCH STANOWISK, WYMOGI ZDROWOTNE DOTYCZĄCE KATEGORII WZROKU I SŁUCHU ORAZ TERMINY BADAŃ OKRESOWYCH NA POSZCZEGÓLNYCH STANOWISKACH					
Lp.	Nazwa stanowiska pracy	Charakterystyka stanowiska: określenie czynności, warunków i miejsca pracy z uwzględnieniem warunków szkodliwych lub uciążliwych	Kategoria wzroku	Kategoria słuchu	Terminy badań okresowych
1	2	3	4	5	6
1.	Dyżurny ruchu	Kierowanie ruchem pociągów na stacji i sąsiednich szlakach. Zarządzanie, nadzorowanie i wykonywanie innych czynności, związanych z ruchem pociągów i pracą manewrową stacji. Praca ciągła w systemie zmianowym, w różnych warunkach atmosferycznych, w dużym napięciu uwagi. Odpowiedzialność za bezpieczeństwo ruchu pociągów i życie pasażerów. Prowadzenie dokumentacji ruchowej.	II	I	co 2 lata
2.	Nastawniczy	Obsługa urządzeń sterowania ruchem kolejowym. Sprawdzanie stanu i działania zwrotnic, wykolejnic i sygnałów. Prowadzenie dokumentacji ruchowej. Praca fizyczna na nastawniach wyposażonych w urządzenia mechaniczne. Praca w systemie zmianowym. Odpowiedzialność za bezpieczeństwo ruchu pociągów. Praca ciągła w zmiennym rytmie dobowym.	II	I	co 2 lata

3.	Kierownik pociągu	Praca wykonywana przed rozpoczęciem jazdy, podczas jazdy lub manewrów. Zarządzanie ruchem pociągu na szlaku. Praca w zmiennym rytmie dobowym. Duża odpowiedzialność. Narażenie na zmienne warunki atmosferyczne.	II	I	co 2 lata
4.	Ustawiacz	Zestawianie, łączenie i rozłączanie wagonów (pociągów), obsługa punktów ładunkowych. Wykonywanie manewrów przy użyciu lokomotywy i kierowanie pracą drużyny manewrowej. Praca w zmiennym rytmie dobowym, odpowiedzialna, wymagająca dużego napięcia uwagi. Praca na wysokości przy sprawdzaniu stanu wagonów i przesyłek wagonowych. Narażenie na zagrożenia wynikające z ruchu taboru oraz zmienne warunki atmosferyczne i hałas.	I	I	1 raz w roku
5.	Manewrowy	Rozłączanie i sprzęganie taboru, przestawianie zwrotnic, hamowanie taboru przy użyciu płozów hamulcowych, zabezpieczanie wagonów przed zbiegnięciem oraz inne prace zlecone przez ustawiacza. Praca fizyczna w wymuszonej pozycji ciała, wymagająca sprawności i uwagi. Praca na wysokości przy sprawdzaniu stanu wagonów i przesyłek wagonowych. Praca w systemie zmianowym. Narażenie na zagrożenia wynikające z ruchu taboru, zmienne warunki atmosferyczne i hałas.	I	I	1 raz w roku

6.	Rewident taboru	Sprawdzanie wagonów i pojazdów pod względem przydatności technicznej do ruchu. Sprawdzanie działania hamulców. Dokonywanie bieżących napraw. Praca wykonywana w wymuszonej pozycji ciała i zmiennych warunkach atmosferycznych. Możliwa praca na wysokości.	II	I	co 2 lata
7.	Automatyk 1) sterowania ruchem kolejowym	Utrzymanie, naprawa i montaż urządzeń sterowania ruchem kolejowym. Praca w różnych porach doby przy urządzeniach srk na torach czynnych. Możliwość pracy przy urządzeniach ciśnieniowych oraz emitujących sygnały wysokiej częstotliwości. Możliwość pracy na wysokości. Niebezpieczeństwo porażenia prądem. Narażenie na zagrożenia wynikające z ruchu taboru oraz zmienne warunki atmosferyczne.	II	I	co 2 lata
	2) aparatury sterowania ruchem kolejowym	Utrzymanie, naprawa i montaż urządzeń sterowania ruchem kolejowym. Praca w różnych porach doby przy wewnętrznych urządzeniach srk. Możliwość pracy przy urządzeniach ciśnieniowych oraz emitujących sygnały wysokiej częstotliwości. Możliwość pracy na wysokości. Niebezpieczeństwo porażenia prądem. Praca na czynnych torach kolejowych – wyłącznie pod nadzorem.	II	II	co 2 lata
8.	Toromistrz	Organizowanie, kierowanie i nadzór nad robotami torowymi. Praca w narażeniu na czynniki atmosferyczne.	II	I	do 50 roku życia co 2 lata, powyżej 50 roku życia - 1 raz w roku

9.	Dróżnik przejazdowy	Obsługa urządzeń zabezpieczających przejazd. Osłanianie pociągów zatrzymywanych na szlaku. Konserwowanie i utrzymywanie przejazdu i nawierzchni kolejowej w granicach przejazdu. Praca w systemie zmianowym, w różnych warunkach atmosferycznych. Praca odpowiedzialna, przy dużym napięciu uwagi.	II	I	co 2 lata
10.	Prowadzący pojazdy kolejowe	Obsługa i prowadzenie maszyn do robót nawierzchni kolejowej. Przygotowanie maszyny do pracy, usuwanie typowych uszkodzeń. Praca odpowiedzialna, w zmiennych warunkach atmosferycznych i zmiennym rytmie dobowym. Narażenie na stres, hałas, wibrację i pyły. Praca poza stałym miejscem zamieszkania.	I	I	do 50 roku życia co 2 lata, powyżej 50 roku życia - 1 raz w roku

11	Pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych	<p>Prowadzenie pod nadzorem i obsługa elektrycznego, spalinowego lub parowego pojazdu trakcyjnego. Przygotowanie pojazdu do pracy, usuwanie typowych uszkodzeń. Praca odpowiedzialna, wymagająca szczególnej sprawności psychicznej. Narażenie na stres.</p> <p>W przypadku:</p> <p>1) elektrycznych pojazdów trakcyjnych – narażenie na pola i promieniowanie elektromagnetyczne;</p> <p>2) spalinowych pojazdów trakcyjnych - narażenie na szkodliwe czynniki chemiczne (w paliwie i smarach, ich oparach oraz gazach spalinowych) i ewentualnie pracę w warunkach mikroklimatu gorącego;</p> <p>3) parowych pojazdów trakcyjnych - praca w warunkach mikroklimatu gorącego, szkodliwe czynniki chemiczne (w produktach spalania) oraz promieniowanie optyczne z zakresu podczerwieni (IR).</p> <p>Praca wykonywana w różnych porach doby.</p>	I	I	Do 50 roku życia co 2 lata, powyżej 50 roku życia – raz w roku
----	--	--	---	---	--

§ 4.1. Badania profilaktyczne przeprowadza uprawniony lekarz samodzielnie, uwzględniając wyniki badań specjalistycznych i pomocniczych oraz ocenę zdolności do pracy dokonaną przez psychologa.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie:

- 1) skierowań, o których mowa w § 3 ust. 1;
- 2) wykazu stanowisk bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, charakterystyki tych stanowisk, wymogów zdrowotnych dotyczących kategorii wzroku i słuchu oraz terminów badań okresowych na poszczególnych stanowiskach, określonego w tabeli nr 1;
- 3) innych przepisów, z których wynika potrzeba oceny zdolności fizycznej i psychicznej pracowników;

4) własnych spostrzeżeń uprawnionego lekarza z przeprowadzonych wizytacji stanowisk pracy.

§ 5. 1. Przed rozpoczęciem badania uprawniony lekarz, lekarz specjalista oraz psycholog powinien:

- 1) sprawdzić tożsamość osoby skierowanej na badanie;
- 2) upewnić się, czy pracownik nie zgłosił się na badanie bezpośrednio po nocnej zmianie, w stanie uniemożliwiającym ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do pracy; w takim przypadku należy odmówić przeprowadzenia badania i ustalić nowy termin, powiadamiając o tym pisemnie właściwego pracodawcę.

2. Badanie psychologiczne wykonuje się przed badaniami wchodzącymi w zakres badań lekarskich pracowników, w terminach określonych w ust. 3.

3. Badania psychologiczne wykonuje się:

- 1) przy każdym badaniu wstępnym;
- 2) co 4 lata – w ramach badań okresowych;
- 3) co 2 lata – w ramach badań okresowych u pracowników powyżej 50 roku życia zatrudnionych na stanowiskach: torowca, prowadzącego maszyny do kolejowych robót budowlanych, pomocnika maszynisty pojazdów trakcyjnych;
- 4) w ramach badania kontrolnego, jeżeli lekarz wykonujący badanie uzna to za niezbędne do wydania orzeczenia;
- 5) w razie uczestniczenia pracownika w wypadku kolejowym.

4. W ramach badań pomocniczych należy wykonać morfologię krwi, OB, badanie poziomu glikemii na czczo, badanie poziomu aminotransferaz, badanie ogólne moczu, rtg klatki piersiowej i ekg.

5. Zakres badań, o których mowa w ust. 4, należy odpowiednio rozszerzyć, jeżeli wynika to z narażenia na czynniki szkodliwe występujące na danym stanowisku pracy;

6. Wyniki badań laboratoryjnych, z wyjątkiem badania poziomu glikemii na czczo, uznaje się za miarodajne, jeżeli od ich wykonania minęło nie więcej niż 6 miesięcy, a w przypadku badań radiologicznych:

- 1) nie więcej niż 24 miesiące – w odniesieniu do stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem pkt 2,
- 2) nie więcej niż 48 miesięcy – w odniesieniu do stanowisk: nastawniczy, automatyk sterowania ruchem kolejowym, pomocnik maszynisty pojazdów trakcyjnych, wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia,

§ 6.1. Badanie układu wzrokowego przeprowadza lekarz posiadający specjalizację w dziedzinie okulistyki, który określa kategorię wzroku na podstawie wyniku badania, stosując tabele nr 3 i 4 oraz uwagi metodyczne, z tym że badanie dróznika przejazdowego przeprowadza się zawsze według tabeli nr 4.

2. Jeżeli kategorie wzroku zostały określone w szklach okularowych lub soczewkach kontaktowych, pracownik jest obowiązany do używania wymaganej korekcji w czasie pracy oraz posiadania szkieł zapasowych.

Tabela nr 3

BADANIE OKULISTYCZNE WYKONYWANE W RAMACH BADANIA WSTĘPNEGO NA STANOWISKA BEZPOŚREDNIO ZWIĄZANE Z PROWADZENIEM I BEZPIECZEŃSTWEM RUCHU KOLEJOWEGO ORAZ PROWADZENIEM OKREŚLONYCH RODZAJÓW POJAZDÓW KOLEJOWYCH			
		I kategoria wzroku	II kategoria wzroku
Ostrość wzroku	Bez korekcji	0,8 / 0,8	0,8 / 0,6
	Z korekcją	-	-
	Korekcja	-	-
Rozpoznawanie barw		prawidłowe	prawidłowe

Tabela nr 4

BADANIE OKULISTYCZNE WYKONYWANE W RAMACH BADANIA OKRESOWEGO NA STANOWISKA BEZPOŚREDNIO ZWIĄZANE Z PROWADZENIEM I BEZPIECZEŃSTWEM RUCHU KOLEJOWEGO ORAZ PROWADZENIEM OKREŚLONYCH RODZAJÓW POJAZDÓW KOLEJOWYCH			
		I kategoria wzroku	II kategoria wzroku
Ostrość wzroku	Bez korekcji	0,5 / 0,5 lub 0,7 / 0,3	0,4 / 0,2
	Z korekcją	1,0 / 0,5 lub 0,8 / 0,8	0,8 / 0,6
	Korekcja	+ / - 3,0 D sph + / - 2,0 D cyl	+ / - 3,0 D sph + / - 2,0 D cyl
Rozpoznawanie barw		prawidłowe	prawidłowe

Uwagi metodyczne:

- A. Zez, oczopląs i wszczepienie soczewek wewnątrzgałkowych wyklucza zakwalifikowanie do I i II kategorii wzroku.
- B. Brak widzenia stereoskopowego dyskwalifikuje do pracy na wysokości.
- C. Zmiany w polu widzenia nie zezwalają na zakwalifikowanie do I kategorii wzroku. Obwodowe ubytki w polu widzenia nieprzekraczające 20 stopni w każdym oku pozwalają przyznać II kategorię wzroku, po wykluczeniu czynnego procesu chorobowego.
- D. Wyniki badań, rozpoznanie oraz ewentualną konieczność pracy w szklach korekcyjnych należy wpisać do dokumentacji medycznej indywidualnej wewnętrznej pracownika.
- E. Konieczność pracy w szklach korekcyjnych należy dodatkowo wpisać do orzeczenia lekarskiego.

§ 7. Badanie narządu słuchu i równowagi przeprowadza lekarz laryngolog, który określa kategorię słuchu według norm zawartych w tabeli nr 5, uwzględniając wynik badania audiometrycznego.

Tabela nr 5

Kategoria słuchu	Badanie słuchu w ramach badania wstępnego na stanowiska bezpośrednio związane z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych	Badanie słuchu w ramach badania okresowego na stanowiska bezpośrednio związane z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych
I	Badany powinien słyszeć szept każdym uchem oddzielnie z odległości 5 m.	Badany powinien słyszeć szept każdym uchem oddzielnie z odległości 2 m.
II	Badany powinien słyszeć szept każdym uchem oddzielnie z odległości 3 m,	Badany powinien słyszeć mowę zwykłą każdym uchem oddzielnie z odległości 5 m

§ 8. 1. Badanie psychologiczne przeprowadza psycholog, uwzględniając czynniki ryzyka zawodowego i szczególne wymogi sprawności psychicznych w transporcie kolejowym oraz metodykę badań psychologicznych.

2. Badania psychologiczne powypadkowe wykonuje się w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej.

§ 9. 1. Przy ocenie zdolności fizycznej i psychicznej do pracy pracownika zatrudnionego na stanowisku pracy dłużej niż 5 lat, uprawniony lekarz uwzględnia stopień przystosowania zawodowego.

2. Przy ocenie zdolności do pracy pracownika, który wykonuje dodatkowe czynności, wykraczające poza zakres czynności określonych dla stanowiska pracy tego pracownika, należy uwzględnić wymogi zdrowotne przewidziane dla tych czynności.

§ 10. Pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych, uznaje się za zdolnych do pracy na tych stanowiskach, jeżeli:

- 1) w wyniku badania ogólnego stanu zdrowia, z uwzględnieniem wyników badań specjalistycznych i pomocniczych, nie stwierdzono istotnych zmian chorobowych ani nieprawidłowości lub stwierdzone zmiany w nieznacznym stopniu ograniczają sprawność ustroju, lecz nie powodują niezdolności do wykonywania czynności na danym stanowisku pracy;
- 2) spełniają wymogi odnośnie kategorii wzroku i słuchu, określone w tabeli nr 1 ;
- 3) uzyskali pozytywną ocenę zdolności do pracy na określonym stanowisku pracy, wydaną przez psychologa.

§ 11. 1. W wyniku badania lekarskiego (badania ogólnego stanu zdrowia, badań specjalistycznych i pomocniczych) oraz badania psychologicznego uprawniony lekarz wydaje orzeczenie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na określonym stanowisku pracy lub istnienie takich przeciwwskazań.

2. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, uprawniony lekarz wpisuje do orzeczenia lekarskiego, którego wzór określa załącznik nr 6 do rozporządzenia, oraz do dokumentacji medycznej indywidualnej wewnętrznej pracownika.

3. Orzeczenie lekarskie, o którym mowa w ust. 2, wystawia się w 2 egzemplarzach – po jednym dla pracownika i pracodawcy.

4. Rejestr wydanych orzeczeń prowadzi się oddzielnie dla każdego pracodawcy.

§ 12. W kolejowych poradniach medycyny pracy oraz w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej powołuje się komisje lekarskie.

§ 13. 1. Komisje lekarskie w kolejowych poradniach medycyny pracy powołane są do:

- 1) orzekania o zdolności do pracy w przypadku odwołania od orzeczenia uprawnionego lekarza, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1;
- 2) orzekania o zdolności do pracy, gdy pracownik uczestniczył w wypadku kolejowym.

2. Komisja Lekarska w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej powołana jest do orzekania o zdolności do pracy w przypadku wniesienia odwołań od orzeczeń wydanych przez komisje lekarskie w kolejowych poradniach medycyny pracy, w przypadku badania, o którym mowa ust. 1 pkt 2.

3. W skład komisji orzekającej w trybie odwoławczym nie może wchodzić lekarz, który wydał orzeczenie, od którego rozpatrywane jest odwołanie.

4. Komisja lekarska może wystąpić do pracodawcy badanego pracownika o informacje niezbędne do pracy komisji, a także zaprosić przedstawiciela pracodawcy do udziału w pracach komisji.

5. Przedstawiciel pracodawcy badanego pracownika nie bierze udziału w badaniu lekarskim i nie może być przy nim obecny. Powinien on scharakteryzować badanego, warunki środowiska pracy, sposób wykonywania pracy i szczególne wymagania sprawnościowe.

6. Przepis § 5 ust. 1 niniejszego załącznika stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Pracownik lub pracodawca, który nie zgadza się z orzeczeniem wydanym przez uprawnionego lekarza może wystąpić w terminie 7 dni od dnia wydania orzeczenia lekarskiego z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania. Wniosek składa się do lekarza, który wydał to orzeczenie.

2. Pracownik lub pracodawca, który nie zgadza się z orzeczeniem wydanym przez komisję lekarską w poradni medycyny pracy w wyniku badania, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 2 niniejszego załącznika, może wystąpić w terminie 7 dni od dnia wydania orzeczenia lekarskiego z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania. Wniosek składa się do komisji, która wydała to orzeczenie.

3. Ponowne badanie powinno być przeprowadzone w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Badanie przeprowadzają:

- 1) komisje lekarskie we właściwych terenowo kolejowych poradniach medycyny pracy w przypadku badań, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 niniejszego załącznika;
- 2) Komisja Lekarska w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej w przypadku badań, o których mowa w § 13 ust 2 niniejszego załącznika.

4. Orzeczenie wydane w trybie odwoławczym komisja lekarska wpisuje do orzeczenia lekarskiego, którego wzór określa załącznik nr 7 do rozporządzenia, oraz do indywidualnej dokumentacji medycznej pracownika.

5. Orzeczenie wydane w trybie odwoławczym, określonym w ust. 1 - 4, jest ostateczne.

WZÓR ORZECZENIA LEKARSKIEGO

 (pieczęć jednostki organizacyjnej
 służby medycyny pracy)

ORZECZENIE LEKARSKIE

W wyniku badania lekarskiego i oceny psychologicznej orzeka się, że:

Pan/i

urodzony/a w

(dzień, miesiąc, rok)

zamieszkały/a

(adres zamieszkania)

Numer PESEL / w przypadku braku numeru PESEL nazwa i numer dowodu tożsamości

.....

zatrudniony/a, przyjmowany/a do pracy*

w

(nazwa pracodawcy - zakładu pracy)

stanowisko

1) wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych jest zdolny/a do wykonywania pracy na wyżej wymienionym stanowisku*

- data następnego badania okresowego

2) wobec przeciwwskazań zdrowotnych jest niezdolny/a do wykonywania pracy na wyżej wymienionym stanowisku*

.....

3) wobec przeciwwskazań zdrowotnych utracił/a zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy z dniem*

.....

UWAGI LEKARZA:

.....

.....

..... dnia

pieczęć i podpis lekarza uprawnionego
 (komisji lekarskiej)

* Niepotrzebne skreślić.

POUCZENIE:

Osoba zainteresowana i pracodawca otrzymujący orzeczenie lekarskie – w przypadku, gdy nie zgadza się z wydanym orzeczeniem – może wystąpić w ciągu 7 dni od daty otrzymania orzeczenia do właściwej terenowo kolejowej poradni medycyny pracy z wnioskiem o ponowne badanie lekarskie i wydanie orzeczenia. Wnioski o ponowne badanie lekarskie i wydanie orzeczenia składa się za pośrednictwem lekarza, który wydał orzeczenie. W przypadku badania powypadkowego wniosek o ponowne badanie i wydanie orzeczenia należy skierować do Centrum Naukowego Medycyny Kolejowej za pośrednictwem komisji lekarskiej, która wydała orzeczenie.

WZÓR ORZECZENIA LEKARSKIEGO

.....
(pieczęć komisji lekarskiej)

ORZECZENIE LEKARSKIE
(wydane w trybie odwoławczym)

W wyniku ponownego badania lekarskiego oraz oceny psychologicznej orzeka się, że:

Pan/i

urodzony/a w

(dzień, miesiąc, rok)

zamieszkały/a

.....

(adres zamieszkania)

numer PESEL / w przypadku braku numeru PESEL nazwa i numer dowodu tożsamości

.....

zatrudniony/a, przyjmowany/a do pracy *

W.....

(nazwa i adres pracodawcy - zakładu pracy)

stanowisko

1) wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych jest zdolny/a do wykonywania pracy na wyżej wymienionym stanowisku*

- data następnego badania okresowego

.....

2) wobec przeciwwskazań zdrowotnych jest niezdolny/a do wykonywania pracy na wyżej wymienionym stanowisku*

.....

3) wobec przeciwwskazań zdrowotnych utracił/a zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy z dniem*

.....

UWAGI LEKARZA:

.....

.....
..... dnia

pieczęć i podpisy członków
komisji lekarskiej

* Niepotrzebne skreślić.

POUCZENIE: Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie egzaminu dla osób wykonujących czynności agencyjne

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres obowiązujących tematów egzaminu dla osób mających wykonywać czynności agencyjne (zwanego dalej: „egzaminem”) i tryb jego przeprowadzania;
- 2) rodzaje innych niż banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe podmiotów, w których do osób mających wykonywać czynności agencyjne stosuje się szczególnie zasady w zakresie spełniania warunku zdania egzaminu przeprowadzonego przez zakład ubezpieczeń;
- 3) sposób zastosowania szczególnych zasad, o których mowa w pkt 2.

§ 2. 1. Ustala się następujący zakres obowiązujących tematów egzaminu, obejmujących zagadnienia ogólne, składający się z dziesięciu bloków tematycznych:

- 1) pojęcie ryzyka i zdarzeń losowych:
 - a) ocena ryzyka,
 - b) redukcja ryzyka,
 - c) wycena ryzyka,
 - d) zarządzanie ryzykiem;
- 2) miejsce i rola ubezpieczeń w gospodarce;
- 3) rola ubezpieczeń, w tym w szczególności:
 - a) ubezpieczenie jako mechanizm transferu ryzyka,
 - b) znaczenie udziału własnego;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 18 poz. 97 i Nr 42 poz. 341.

- 4) sumy i wartości ubezpieczenia:
 - a) funkcje,
 - b) nadubezpieczenie,
 - c) niedubezpieczenie,
 - d) zasada proporcji,
 - e) ubezpieczenie na pierwsze ryzyko,
 - f) wartość uzgodniona;
- 5) podział ubezpieczeń według działów, grup i rodzajów;
- 6) podstawowe regulacje prawne dotyczące działalności ubezpieczeniowej i pośrednictwa ubezpieczeniowego:
 - a) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.³⁾),
 - b) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym,
 - c) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392),
 - d) ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290);
- 7) podstawowe zagadnienia z zakresu prawa cywilnego:
 - a) zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych,
 - b) pojęcie osoby prawnej,
 - c) pojęcie i forma czynności prawnej,
 - d) oświadczenie woli i wady oświadczenia woli,
 - e) przedstawicielstwo i pośrednictwo,
 - f) prokura,
 - g) pojęcie pełnomocnictwa i jego rodzaje,
 - h) pojęcie umowy,
 - i) zasada swobody umów,
 - j) forma zawarcia umowy, pojęcie zobowiązania, pojęcie szkody,
 - k) funkcjonowanie wzorców umownych, ogólne warunki ubezpieczenia,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 127, poz. 858, Nr 126, poz. 853, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 80, poz. 432, Nr 112, poz. 654, Nr 106, poz. 622, Nr 133, poz. 767, Nr 232, poz. 1378 i Nr 205, poz. 1210, z 2012 r. poz. 596, 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 53.

- l) problematyka niedozwolonych postanowień umownych,
 - m) pojęcie konsumenta,
 - n) warunki zawierania umowy ubezpieczenia, możliwość wypowiedzenia i rozwiązania umowy ubezpieczenia oraz prawa i obowiązki z niej wynikające,
 - o) zakres ochrony ubezpieczeniowej, jej ograniczenia i wyłączenia,
 - p) umowa agencyjna,
 - r) zasady odpowiedzialności agenta ubezpieczeniowego względem klienta i zakładu ubezpieczeń;
- 8) zasady reprezentacji przedsiębiorców w obrocie;
- 9) inne przepisy prawa:
- a) ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.⁴⁾),
 - b) art. 3–5, 7, 9–11, 29–31, 33, 55, 62, 64, 70, 71 i 73 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.⁵⁾),
 - c) art. 1–7, 18, 24, 25, 35, 36, 38–42, 47, 62–73 i 80–87 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1173 i 1529),
 - d) art. 1–8, 29 i 38 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z 2010 r. Nr 57, poz. 353 oraz z 2012 r. poz. 908),
 - e) ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322, z późn. zm.⁶⁾),
 - f) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁷⁾),
 - g) ustawa z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 276, z późn. zm.⁸⁾),

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1661, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092, Nr 232, poz. 1377 i Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 472, poz. 1256 i poz. 951.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 257, poz. 1725 z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 122, poz. 696 i Nr 138, poz. 808 oraz z 2012 r. poz. 637.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002, Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 104, poz. 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. 230, poz. 1371.

- h) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz. 1207, z późn. zm.⁹⁾),
 - i) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. Nr 116, poz. 1205, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 10) etyka zawodowa agenta ubezpieczeniowego:
- a) przestrzeganie reguł prawnych,
 - b) tajemnica zawodowa,
 - c) konflikt interesów,
 - d) kontakty z klientem,
 - e) minimalny zakres informacji udzielanych ubezpieczającym.

2. Ustala się następujący zakres obowiązujących tematów egzaminu, obejmujących zagadnienia z zakresu działalności zakładu ubezpieczeń, na rzecz którego mają być wykonywane czynności agencyjne, składający się z trzech bloków tematycznych:

- 1) szczegółowe zasady zawierania umów ubezpieczenia:
 - a) ogólne warunki ubezpieczeń,
 - b) szczególne warunki ubezpieczeń,
 - c) stosowana dokumentacja;
- 2) składki ubezpieczeniowe:
 - a) taryfy stosowane przez zakład ubezpieczeń,
 - b) zasady obliczania składek,
 - c) inkaso składek i rozliczenia z zakładem ubezpieczeń;
- 3) zasady likwidacji szkód.

§ 3. 1. Termin egzaminu jest ustalany przez zakład ubezpieczeń.

2. Egzamin odbywa się przed komisją egzaminacyjną składającą się co z najmniej trzech osób, powołanych przez zarząd zakładu ubezpieczeń.

§ 4. 1. Egzamin może być przeprowadzony wspólnie przez kilka zakładów ubezpieczeń.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 z 2011 r. Nr 134, poz. 779, Nr 199, poz. 1175, Nr 234, poz. 1391 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1529.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1202, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 220, poz. 1432, z 2010 r. Nr 18 poz. 98 oraz z 2011 r. Nr 75 poz. 398 i Nr 171, poz. 1016

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 220, poz. 1432, z 2009 r. Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 18 poz. 98 i Nr 257, poz. 1724 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398 i Nr 171, poz. 1016.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakłady ubezpieczeń powołują wspólną komisję egzaminacyjną, w skład której wchodzi po trzech przedstawicieli wybranych przez zarząd każdego z zakładu ubezpieczeń.

§ 5. 1. Egzamin przeprowadza się w formie pisemnego testu jednokrotnego wyboru, który obejmuje:

- 1) 70 pytań z bloków tematycznych, o których mowa w § 2 ust. 1, przy czym na każdy z bloków tematycznych przypada 7 pytań;
- 2) 30 pytań z bloków tematycznych, o których mowa w § 2 ust. 2, przy czym na każdy z bloków tematycznych przypada 10 pytań.

2. Jeżeli egzamin przeprowadzany jest wspólnie przez kilka zakładów ubezpieczeń, każdy z nich przygotowuje po 30 pytań dotyczących zagadnień związanych z wykonywaniem czynności agencyjnych na rzecz każdego z zakładów ubezpieczeń.

3. Test jest przygotowywany przez komisję egzaminacyjną.

4. Test dla osób:

- 1) zatrudnionych u agenta ubezpieczeniowego na podstawie umowy o pracę, które będą wykonywały czynności agencyjne jedynie w odniesieniu do umów ubezpieczenia zawieranych przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w zakresie wykonywanych przez nie czynności bankowych, lub w przypadku gdy bank lub spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa pośredniczy w zawieraniu tych umów;
- 2) które będą wykonywały czynności agencyjne w odniesieniu do umów ubezpieczeń działu II załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, które będą pozostawać w bezpośrednim związku z podstawową działalnością agenta ubezpieczeniowego i nie będą wymagać szczegółowej wiedzy w zakresie ubezpieczeń, oraz gdy czas trwania umowy ubezpieczenia nie przekracza 12 miesięcy, w przypadku gdy osoba ta jest zatrudniona u agenta ubezpieczeniowego na podstawie umowy o pracę – obejmuje zagadnienia, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2 lit. b i c, i składa się z 20 pytań.

5. Test dla osób, o których mowa w art. 9 ust. 1a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, jeżeli osobiście nie wykonują one czynności agencyjnych, obejmuje zagadnienia, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, 5 i 6, i składa się z 21 pytań.

6. Test dla osób, które na dzień złożenia przez zakład ubezpieczeń wniosku o wpis agenta ubezpieczeniowego do rejestru agentów ubezpieczeniowych albo wniosku o zmianę

treści takiego wpisu wykonuje czynności agencyjne na rzecz tego zakładu ubezpieczeń, składa się z pytań, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 6. 1. Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie co najmniej:

- 1) 50 punktów w grupie pytań, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, oraz
- 2) 20 punktów w grupie pytań, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 2.

2. W przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 3 i 4, warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie co najmniej 15 punktów.

3. W przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 5, warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie co najmniej 20 punktów.

4. W przypadku egzaminu przeprowadzonego wspólnie przez kilka zakładów ubezpieczeń warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie co najmniej:

- 1) 50 punktów w grupie pytań obejmujących bloki tematyczne, o których mowa w § 2 ust. 1, oraz
- 2) po 20 punktów w grupach pytań dotyczących danego zakładu ubezpieczeń, obejmujących bloki tematyczne, o których mowa w § 2 ust. 2.

5. Komisja egzaminacyjna niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników egzaminu, wystawia zaświadczenie o zdaniu egzaminu i przekazuje je osobie, która zdała egzamin, albo powiadamia na piśmie osobę zainteresowaną o niezdaniu egzaminu, wraz z informacją o uzyskanej liczbie punktów.

§ 7. Egzamin poprawkowy powinien się odbyć nie później niż w terminie 60 dni od dnia egzaminu, z którego osoba zainteresowana nie uzyskała wymaganej liczby punktów.

§ 8. 1. Osoba, która nie zdała egzaminu, może odwołać się od jego wyniku do komisji egzaminacyjnej.

2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się na piśmie w terminie 14 dni od dnia powiadomienia o wyniku egzaminu.

3. Komisja egzaminacyjna rozpatruje odwołanie niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, i w formie pisemnej powiadamia osobę zainteresowaną o wyniku rozpatrzenia odwołania.

§ 9. 1. O terminie i miejscu egzaminu oraz składzie komisji egzaminacyjnej zakład ubezpieczeń powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego, nie później niż w terminie 14 dni przed ustalonym terminem.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera datę, godzinę oraz adres, pod którym odbędzie się egzamin.

3. Upoważnieni pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego mają prawo uczestniczyć w egzaminie w charakterze obserwatorów.

4. Komisja egzaminacyjna sporządza protokół z przeprowadzonego egzaminu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹¹⁾

MINISTER FINANSÓW

¹¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie minimalnego zakresu szkolenia osób ubiegających się o wykonywanie czynności agencyjnych oraz zakresu obowiązujących tematów egzaminu i trybu jego przeprowadzania (Dz. U. Nr 125, poz. 1053), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Wejście w życie ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...), która wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.), powoduje konieczność wydania, na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie egzaminu dla osób wykonujących czynności agencyjne.

Przepisy nowelizujące ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do wykonywania działalności agenta ubezpieczeniowego. Ustawa z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych znosi obowiązek przeprowadzenia szkolenia przez zakład ubezpieczeń. W myśl znowelizowanego art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym osoba fizyczna wykonująca czynności agencyjne jest obowiązana zdać egzamin przeprowadzony przez zakład ubezpieczeń.

Projekt rozporządzenia jest analogiczny do dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie minimalnego zakresu szkolenia osób ubiegających się o wykonywanie czynności agencyjnych oraz zakresu obowiązujących tematów egzaminu i trybu jego przeprowadzania (Dz. U. Nr 125, poz. 1053). Zmiany wprowadzone w projektowanym rozporządzeniu są konsekwencją zmian jakie przewidziano w ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym w tym zakresie i zostały omówione poniżej:

W związku z wprowadzeniem do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym zmian polegających na wykreśleniu obowiązku odbycia przez osoby wykonujące czynności agencyjne szkolenia organizowanego przez zakład ubezpieczeń i pozostawienie wymogu zdania egzaminu dla osób wykonujących czynności agencyjne, projektowane rozporządzenie nie zawiera już przepisów dotyczących szkolenia organizowanego dla osób wykonujących czynności agencyjne, które są przewidziane w obecnym rozporządzeniu.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji (Rządowy Proces Legislacyjny) z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów i konsultacji społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na kandydatów na agentów ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń,

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z:

1. Komisją Nadzoru Finansowego,
2. Polską Izbą Ubezpieczeń,
3. Rzecznikiem Ubezpieczonych,
4. Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
5. Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
6. Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw, ale zmniejsza obciążenia dla zakładów ubezpieczeń i kandydatów na agentów ubezpieczeniowych.

d) sytuację i rozwój regionalny:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny;

4) Wskazanie źródeł finansowania:

projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa, analogicznie jak dotychczasowa regulacja.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wykazu dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej

Na podstawie art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo reasekuracji, w przypadku gdy wnioskodawca jest osobą fizyczną, dołącza się następujące dokumenty:

- 1) oświadczenie o pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 2) kopię decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) informację o osobie wydaną z Krajowego Rejestru Karnego lub zaświadczenie o niekaralności wydane przez organ innego państwa właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, świadczące o niekaralności za przestępstwa określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym;
- 4) kopię świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły dającej wykształcenie średnie lub dyplomu ukończenia szkoły wyższej;
- 5) kopię zaświadczenia o zdanym egzaminie przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych albo kopię uchwały Komisji stwierdzającej uzyskanie zwolnienia z wymogu zdawania egzaminu przed tą Komisją;
- 6) informację o przebiegu pracy zawodowej oraz świadectwa pracy, umowy agencyjne lub inne dokumenty, potwierdzające co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie ubezpieczeń zdobyte w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o uzyskanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 18 poz. 97 i Nr 42 poz. 341.

- 7) oryginał lub kopię polisy poświadczoną przez zakład ubezpieczeń, stwierdzającą zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej;
- 8) oświadczenie, że wnioskodawca nie jest prawomocnie pozbawiony prawa prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 373 lub art. 374 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1122, z późn. zm.³⁾);
- 9) oświadczenie, że wnioskodawca był lub nie był członkiem zarządu brokera ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego będącego osobą prawną, któremu cofnięto zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji;
- 10) oświadczenie, że wnioskodawca był lub nie był brokerem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym (osoba fizyczna), któremu cofnięto zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 5 i 6 nie stosuje się, jeżeli wnioskodawca dołączy do wniosku:

- 1) informację o przebiegu pracy zawodowej oraz świadectwa pracy lub inne dokumenty, potwierdzające, że wnioskodawca przez co najmniej sześć lat wykonywał czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi w okresie 10 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku;
- 2) pozytywną opinię brokera ubezpieczeniowego albo reasekuracyjnego potwierdzającą sześcioletnie doświadczenie zawodowe, o którym mowa w pkt 1.

§ 3. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo reasekuracji, w przypadku gdy wnioskodawca jest osobą prawną, dołącza się następujące dokumenty:

- 1) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego wydany nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku;
- 2) akt notarialny umowy spółki;
- 3) dokumenty, o których mowa w § 1 pkt 1, 3, 4, 9 i 10, dotyczące wszystkich członków zarządu;
- 4) dokumenty, o których mowa w § 1 pkt 5 i 6, dotyczące członków zarządu, którzy spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. e i f ustawy z dnia 22 maja 2003 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2013 r. poz. 355 i 613.

o pośrednictwie ubezpieczeniowym albo dokumenty, o których mowa w § 2, dotyczące członków zarządu, którzy spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 5a lub 5b ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym;

- 5) oryginał lub kopię polisy stwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER FINANSÓW

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie wykazu dokumentów, które dołącza się do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo reasekuracji (Dz. U. Nr 210, poz. 2042 oraz z 2005 r. Nr 61, poz. 536), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Wejście w życie ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...), która wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.), powoduje konieczność wydania, na podstawie art. 28 ust. 6 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wykazu dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej.

Przepisy nowelizujące ustawę o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do zawodu brokera ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego. W ustawie o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych przewidziano możliwość zwolnienia kandydata z egzaminu dla brokera ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego oraz alternatywę dla wymogu zdania powyższego egzaminu poprzez wprowadzenie wymogu sześcioletniego doświadczenia zawodowego i uzyskania pozytywnej opinii brokera ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego.

W myśl art. 28 ust. 5c ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym w znowelizowanym kształcie Komisja Egzaminacyjna dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych stwierdza na wniosek jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych, uznanie studiów wyższych ukończonych w RP lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w RP za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. W art. 28 ust. 5d znowelizowanej ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, przewiduje się, że kandydat zostanie zwolniony z wymogu złożenia egzaminu, jeżeli ukończył studia wyższe, o których mowa powyżej, oraz zaliczył egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż trzy lata.

Natomiast w art. 28 ust. 5a i 5b ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym w znowelizowanym brzmieniu przewidziano alternatywę dla wymogu zdania egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Powyższego wymogu nie stosuje się do osób ubiegających się o zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń oraz osób wykonujących czynności brokerskie w zakresie ubezpieczeń, które przez co najmniej sześć lat wykonywały czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi w okresie dziesięciu lat poprzedzających złożenie wniosku oraz posiadają pozytywną opinię brokera ubezpieczeniowego, pod kierunkiem którego wykonywały czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi przez okres co najmniej sześciu lat.

W ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadzono również zmiany w zakresie danych dotyczących przedsiębiorców zawartych w rejestrze brokerów ubezpieczeniowych (art. 44 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy). Wymóg podania numeru w ewidencji działalności gospodarczej zastąpiono wymogiem podania Numeru Identyfikacji Podatkowej (NIP).

Projekt rozporządzenia jest analogiczny do dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie wykazu dokumentów, które dołącza się do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo reasekuracji (Dz. U. Nr 210, poz. 2042).

Zmiany wprowadzone w projektowanym rozporządzeniu są konsekwencją zmian jakie przewidziano w ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym w tym zakresie i zostały omówione poniżej:

- 1) W związku z wprowadzeniem do ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym przepisów dotyczących zwolnienia kandydata z egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w § 1 pkt 5 projektowanego rozporządzenia przewidziano możliwość dołączenia do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej kopii uchwały Komisji Egzaminacyjnej stwierdzającej uzyskanie zwolnienia z wymogu zdawania egzaminu przed tą Komisją;
- 2) W projektowanym rozporządzeniu wprowadzono przepis § 2, który dotyczy możliwości uzyskania zezwolenia na wykonywanie czynności brokerskich, jeżeli wnioskodawca posiada sześciolate doświadczenie zawodowe i pozytywną opinię brokera ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego. Przepis § 2 przewiduje, że w powyższym przypadku zamiast kopii zaświadczenia o zdany egzamin przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz dokumentów potwierdzających trzyletnie doświadczenie zawodowe do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające sześciolate doświadczenie zawodowe oraz pozytywną opinię brokera ubezpieczeniowego albo reasekuracyjnego potwierdzającą powyższe doświadczenie;
- 3) W związku z nowelizacją przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym w zakresie danych identyfikujących przedsiębiorcę w § 1 pkt 2 projektowanego rozporządzenia wprowadzono wymóg dołączenia do wniosku kopii decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej (NIP). Projektowane rozporządzenie nie przewiduje już obowiązku dołączania do wniosku zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej. W związku z nowelizacją ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.), w miejsce ewidencji działalności gospodarczej utworzono Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej (CEiDG), która jest prowadzona w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Obecnie numerem identyfikacyjnym przedsiębiorcy, będącego osobą fizyczną, jest Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP). Zgodnie z obecnie obowiązującymi regulacjami nie jest już nadawany numer CEiDG ani też numer ewidencji działalności gospodarczej. Dlatego też w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono wymóg dołączenia do wniosku kopii decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej (NIP).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji (Rządowy Proces Legislacyjny) z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów i konsultacji społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na Komisję Nadzoru Finansowego i kandydatów na brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z

1. Komisją Nadzoru Finansowego,
2. Polską Izbą Ubezpieczeń,
3. Rzecznikiem Ubezpieczonych,
4. Stowarzyszeniem Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych,
5. Polską Izbą Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych,
6. Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
7. Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
8. Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) sytuację i rozwój regionalny:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny;

4) Wskazanie źródeł finansowania:

projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz Komisji
Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych**

Na podstawie art. 36 ust. 6 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) regulamin działania Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, zwanej dalej „Komisją”;
- 2) wysokość wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład Komisji;
- 3) sposób przeprowadzania egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zwanego dalej „egzaminem”, w tym terminy przyjmowania zgłoszeń;
- 4) zakres obowiązujących tematów egzaminu;
- 5) sposób i tryb uznawania studiów wyższych, o których mowa w art. 28 ust. 5c ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym;
- 6) sposób i tryb zwalniania z egzaminu;
- 7) wysokość opłaty egzaminacyjnej i sposób jej uiszczenia.

§ 2. Ustala się regulamin działania Komisji, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Za udział w egzaminie osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) 800 zł – dla przewodniczącego;
- 2) 700 zł – dla zastępcy przewodniczącego i sekretarza;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 18 poz. 97 i Nr 42 poz. 341.

3) 600 zł – dla każdej z pozostałych osób wchodzących w skład Komisji.

2. Osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji w wysokości 200 zł.

3. Osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje również wynagrodzenie za opracowanie pytań testowych w wysokości 50 zł za pytanie. Za sporządzenie zestawu pytań egzaminacyjnych spośród pytań uprzednio opracowanych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 200 zł.

4. W przypadku unieważnienia egzaminu z przyczyn, o których mowa w § 20 ust. 2 i § 21 ust. 3, osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje połowa wynagrodzenia określonego w ust. 1.

§ 4. Wynagrodzenia, o których mowa w § 3, oraz wydatki związane z organizacją i obsługą egzaminów są pokrywane z rachunku bieżącego – subkonta wydatków – Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 5. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest złożenie w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego pisemnego wniosku o dopuszczenie do egzaminu w wyznaczonym terminie. Do wniosku należy dołączyć potwierdzenie uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.

§ 6. 1. Przewodniczący Komisji ogłasza, w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego, komunikat w sprawie przeprowadzenia egzaminu, nie później niż dwa miesiące przed wyznaczonym terminem egzaminu.

2. Komunikat, o którym mowa w ust. 1, zawiera informację o:

- 1) terminie egzaminu;
- 2) terminie złożenia pisemnego wniosku o dopuszczenie do egzaminu oraz wymogu dołączenia potwierdzenia uiszczenia opłaty egzaminacyjnej;
- 3) numerze rachunku bankowego, na który należy wnieść opłatę egzaminacyjną;
- 4) godzinie i miejscu przeprowadzenia egzaminu albo informację, że godzina i miejsce przeprowadzenia egzaminu zostaną podane w siedzibie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego co najmniej na 7 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu.

§ 7. 1. W razie rezygnacji z przystąpienia do egzaminu opłata egzaminacyjna podlega zwrotowi, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia Komisji o rezygnacji, nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu.

2. Przewodniczący Komisji, na wniosek zainteresowanej osoby, może uznać, że nieprzystąpienie do egzaminu było spowodowane ważną przyczyną losową. W takim przypadku opłata egzaminacyjna podlega zwrotowi, nawet jeżeli Komisja została zawiadomiona o rezygnacji z egzaminu w terminie późniejszym niż wskazany w ust. 1.

3. Wniosek o zwrot opłaty w przypadku, o którym mowa w ust. 2, powinien zostać złożony w terminie 30 dni od dnia egzaminu.

4. W przypadku niezawiadomienia Komisji o rezygnacji z przystąpienia do egzaminu zgodnie z ust. 1 lub niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, opłata nie podlega zwrotowi.

§ 8. 1. Wejście na salę egzaminacyjną odbywa się po okazaniu dowodu tożsamości.

2. Uczestnik egzaminu potwierdza na liście obecności własnoręcznym podpisem udział w egzaminie.

§ 9. Egzamin odbywa się w obecności co najmniej trzech członków Komisji, w tym przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego, a w razie ich nieobecności – członka Komisji wyznaczonego przez przewodniczącego.

§ 10. 1. Egzamin nie odbywa się, jeżeli skład Komisji jest mniejszy niż 3 osoby.

2. Jeżeli egzamin nie odbył się z przyczyny, o której mowa w ust. 1, opłata egzaminacyjna podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przystąpienie do kolejnego egzaminu. Przepis § 11 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Kontrolę nad organizacją i przebiegiem egzaminu wykonują członkowie Komisji.

2. W celu sprawnego przeprowadzenia egzaminu Urząd Komisji Nadzoru Finansowego na wniosek Komisji może zlecić dodatkowym osobom obsługę techniczną egzaminu.

§ 12. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego odpowiedzialny jest za przechowywanie testów egzaminacyjnych.

§ 13. Komisja Nadzoru Finansowego nie zwraca kosztów poniesionych przez uczestnika egzaminu, a związanych z przystąpieniem tej osoby do egzaminu.

§ 14. Egzamin przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających zdającym samodzielność pracy, a Komisji – czuwanie nad zgodnym z przepisami przebiegiem egzaminu.

§ 15. Egzamin przeprowadzany jest w formie testu jednokrotnego wyboru, który składa się ze 100 pytań.

§ 16. Egzamin rozpoczyna się z chwilą otwarcia kopert zawierających testy egzaminacyjne.

§ 17. Egzamin trwa 120 minut.

§ 18. 1. W czasie egzaminu zdający nie powinien opuszczać sali. W uzasadnionych przypadkach może uzyskać zgodę Komisji na opuszczenie sali – po zapewnieniu warunków wykluczających możliwość kontaktowania się z innymi zdającymi i osobami postronnymi.

2. Na czas nieobecności w sali egzaminacyjnej zdający przekazuje pracę egzaminacyjną Komisji, która zaznacza na niej czas nieobecności.

§ 19. 1. Komisja może wykluczyć z egzaminu osoby, które podczas egzaminu korzystały z cudzej pomocy, posługiwały się niedozwolonymi przez Komisję materiałami pomocniczymi, pomagały innym zdającym lub w inny sposób zakłócały przebieg egzaminu.

2. Osoby wykluczone z egzaminu mogą ponownie przystąpić do egzaminu po wniesieniu opłaty egzaminacyjnej, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia wyników.

§ 20. 1. Komisja ma prawo unieważnić lub odwołać egzamin w uzasadnionych przypadkach.

2. W przypadku naruszenia zasad ochrony tajemnicy dotyczącej przeprowadzania egzaminu, Komisja może unieważnić egzamin w stosunku do wszystkich uczestników.

3. W przypadku odwołania lub unieważnienia egzaminu z przyczyn, o których mowa w ust. 1, opłata egzaminacyjna podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przystąpienie do kolejnego egzaminu. Przepis § 13 stosuje się odpowiednio.

§ 21. 1. W egzaminie mają prawo uczestniczyć w charakterze obserwatorów osoby upoważnione przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Ogólnopolskie organizacje brokerów mogą zgłosić do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego dwóch wspólnie wyłonionych obserwatorów do udziału w pracach Komisji.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości co do przebiegu egzaminu, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego może, na wniosek osób, o których mowa w ust. 1, unieważnić egzamin i zarządzić jego powtórzenie.

4. W przypadku unieważnienia egzaminu z przyczyn, o których mowa w ust. 3, opłata egzaminacyjna podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przystąpienie do kolejnego egzaminu. Przepis § 13 stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. Z przebiegu egzaminu Komisja sporządza protokół, w którym podaje się imiona i nazwiska członków Komisji nadzorujących przebieg egzaminu oraz osób, o których mowa w § 21 ust. 1, czas rozpoczęcia i zakończenia egzaminu oraz ważniejsze okoliczności, jakie nastąpiły w trakcie egzaminu. Do protokołu dołącza się testy egzaminacyjne, listę zdających oraz końcowe wyniki.

2. Dokumenty z egzaminu przechowuje się w archiwum Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego według zasad określonych odrębnymi przepisami. Pisemne prace egzaminacyjne przechowuje się przez okres 5 lat.

§ 23. 1. Każde pytanie testu jest oceniane według następujących zasad:

- 1) odpowiedź prawidłowa – 1 punkt;
- 2) odpowiedź nieprawidłowa lub brak odpowiedzi – 0 punktów.

2. Za nieprawidłową odpowiedź uważa się również udzielenie więcej niż jednej odpowiedzi.

§ 24. 1. Warunkiem zdania egzaminu jest otrzymanie co najmniej 75 punktów.

2. Podstawę oceny stanowią odpowiedzi udzielone przez zdającego egzamin na formularzu testu.

§ 25. Miejsce, sposób, termin i tryb ogłoszenia wyników egzaminu oraz wydawanie zaświadczeń ustala Komisja i podaje do wiadomości zdającym przed rozpoczęciem egzaminu.

§ 26. Osobom, które zdały egzamin, wydaje się w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia wyników, zaświadczenie o zdaniu egzaminu.

§ 27. W terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników, na pisemną prośbę uczestnika egzaminu, Komisja może wyrazić zgodę na udostępnienie mu pracy egzaminacyjnej do wglądu, w obecności członka Komisji lub innej osoby upoważnionej przez Komisję.

§ 28. Komisja wyznacza terminy egzaminów nie rzadziej niż dwa razy w roku.

§ 29. Obsługę administracyjno-biurową związaną z przeprowadzaniem egzaminów dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych zapewnia Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 30. Ustala się zakres obowiązujących tematów egzaminacyjnych dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 31. 1. Jednostka organizacyjna uczelni uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych może złożyć do Komisji wniosek o stwierdzenie uznania studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów ubezpieczeniowych lub zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów reasekuracyjnych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty dotyczące programu studiów.

3. Komisja może zwrócić się do wnioskodawcy o uzupełnienie dokumentacji dołączonej do wniosku, o której mowa w ust. 2.

4. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie stwierdzenia uznania studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, jeżeli zakresem kształcenia obejmują one zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów ubezpieczeniowych lub zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów reasekuracyjnych. Przed podjęciem uchwały Komisja może zasięgnąć opinii ogólnopolskich organizacji brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych.

5. W uchwale, o której mowa w ust. 4, Komisja może określić sposób weryfikacji spełnienia przez jednostkę, o której mowa w ust. 1, wymogów ustawowych.

6. Uchwałę, o której mowa w ust. 4, Komisja podejmuje nie później niż trzy miesiące od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

7. Uchwałę, o której mowa w ust. 4, doręcza się wnioskodawcy listem poleconym.

8. Od uchwały, o której mowa w ust. 4, przysługuje odwołanie w terminie 30 dni od dnia doręczenia wnioskodawcy uchwały.

9. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 8, w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia Komisji odwołania.

10. Uchwałę, o której mowa w ust. 9, doręcza się odwołującemu listem poleconym.

§ 32. 1. Warunkiem zwolnienia z egzaminu, z zastrzeżeniem ust. 2–6, jest złożenie wniosku do Komisji.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające ukończenie studiów wyższych, co do których została podjęta uchwała, o której mowa w § 31 ust. 4, oraz dokumenty potwierdzające zaliczenie egzaminów na tych studiach przeprowadzonych w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac.

3. Komisja zwalnia z egzaminu w formie uchwały podejmowanej, w terminie 30 dni od złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli od ukończenia studiów, o których mowa w § 31 ust. 1, nie upłynęło więcej niż trzy lata. Uchwałę doręcza się listem poleconym.

4. Od uchwały, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.

5. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia Komisji odwołania.

6. Uchwałę, o której mowa w ust. 5, doręcza się listem poleconym.

§ 33. 1. Uczestnikowi egzaminu przysługuje prawo pisemnego odwołania się od wyników egzaminu do Komisji w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników.

2. Odwołanie rozpatruje Komisja w terminie 30 dni od dnia otrzymania odwołania.

3. Osobę odwołującą się Urząd Komisji Nadzoru Finansowego powiadamia listem poleconym o sposobie rozstrzygnięcia odwołania przez Komisję.

§ 34. Osoby przystępujące do egzaminu przed Komisją wnoszą opłatę egzaminacyjną w wysokości 600 zł na rachunek bieżący – subkonto dochodów – Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie działania Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz sposobu przeprowadzania egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych (Dz. U. Nr 211, poz. 2056, z 2005 r. Nr 58, poz. 505 oraz z 2008 r. Nr 103, poz. 657), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

REGULAMIN DZIAŁANIA KOMISJI EGZAMINACYJNEJ DLA BROKERÓW UBEZPIECZENIOWYCH I REASEKURACYJNYCH

§ 1. Regulamin określa organizację, sposób i tryb działania Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

§ 2. 1. Komisja jest organem kolegialnym.

§ 3. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący, a w razie jego nieobecności – zastępca przewodniczącego.

§ 4. 1. Komisja podejmuje decyzje w formie uchwał.

2. Komisja jest zdolna do podejmowania uchwał, jeżeli w posiedzeniu uczestniczy co najmniej trzech członków Komisji, w tym przewodniczący lub zastępca przewodniczącego, a w razie ich nieobecności – członek Komisji wyznaczony przez przewodniczącego.

3. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów członków obecnych na posiedzeniu. W przypadku równej liczby głosów za i przeciw decyduje głos przewodniczącego posiedzeniu Komisji.

4. Uchwały podpisują członkowie Komisji obecni na posiedzeniu.

5. Uchwały Komisji mogą być podejmowane również w formie pisemnej bez odbycia posiedzenia, jeżeli wszyscy członkowie Komisji wyrazili zgodę na podjęcie uchwały w tym trybie, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. Członek Komisji ma prawo zgłosić zdanie odrębne, które podlega zaprotokołowaniu wraz z uchwałą.

§ 5. 1. Komisja może wyznaczyć ze swego składu osoby odpowiedzialne za realizację określonych zadań.

2. Komisja wyznacza osoby odpowiedzialne za przygotowanie testów egzaminacyjnych spośród członków Komisji.

ZAKRES OBOWIĄZUJĄCYCH TEMATÓW EGZAMINU DLA BROKERÓW
UBEZPIECZENIOWYCH I REASEKURACYJNYCH

I. Zagadnienia wspólne dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych:

- 1) podstawowe wiadomości z historii ubezpieczeń gospodarczych:
 - a) w Polsce,
 - b) na świecie;
- 2) cechy rozwoju współczesnych ubezpieczeń gospodarczych:
 - a) koncentracja ubezpieczeń,
 - b) interwencjonizm państwa w dziedzinie ubezpieczeń,
 - c) rozwój reasekuracji,
 - d) rozwój działalności lokacyjnej,
 - e) wykonywanie działalności ubezpieczeniowej przy wykorzystaniu nowych technologii (zwłaszcza informatycznych),
 - f) wykorzystanie instrumentów pochodnych i alternatywnych w finansowaniu ekonomicznych skutków ryzyka;
- 3) gospodarcze i społeczne znaczenie ubezpieczeń:
 - a) ubezpieczenie jako urządzenie gospodarcze,
 - b) społeczne znaczenie ubezpieczeń;
- 4) funkcje i zasady ubezpieczeń:
 - a) funkcja ochrony ubezpieczeniowej, finansowej, prewencyjnej,
 - b) zasada pewności, pełności, powszechności i szybkości ochrony ubezpieczeniowej;
- 5) wybrane zagadnienia z prawa cywilnego i gospodarczego:
 - a) zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych,
 - b) pojęcie umowy i czynności prawnej,
 - c) zasada swobody umów,
 - d) klauzule abuzywne,
 - e) czynniki kształtujące treść stosunku prawnego,
 - f) forma zawarcia umowy,
 - g) pojęcie zobowiązania,
 - h) pojęcie szkody,
 - i) wady oświadczenia woli,
 - j) przedstawicielstwo i pośrednictwo,
 - k) reprezentacja przedsiębiorców w obrocie gospodarczym,
 - l) umowa agencyjna,
 - m) umowa zlecenia,
 - n) odpowiedzialność cywilna i jej zasady;
- 6) źródła i zasady prawa ubezpieczeniowego:
 - a) źródła i zasady polskiego prawa ubezpieczeń oraz źródła i zasady prawa ubezpieczeń Unii Europejskiej,
 - b) zasady prowadzenia działalności ubezpieczeniowej;
- 7) podstawy prawne działalności brokerskiej;
- 8) podstawy prawne działalności agencyjnej w zakresie ubezpieczeń;
- 9) umowa ubezpieczenia i stosunek ubezpieczenia:
 - a) regulacja prawna umowy ubezpieczenia,
 - b) pojęcie zdarzenia losowego i wypadku ubezpieczeniowego,

- c) zawarcie umowy ubezpieczenia,
- d) powstanie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń,
- e) pojęcie i znaczenie ogólnych warunków ubezpieczeń,
- f) kwalifikacja prawna umowy ubezpieczenia,
- g) wygaśnięcie stosunku ubezpieczenia;
- 10) polski i jednolity europejski rynek ubezpieczeniowy i reasekuracyjny:
 - a) podstawy prawne działania rynku ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego,
 - b) podmioty prowadzące działalność ubezpieczeniową i reasekuracyjną,
 - c) pośrednictwo ubezpieczeniowe,
 - d) aktuariusze - rola i zadania,
 - e) Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny,
 - f) Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych,
 - g) Rzecznik Ubezpieczonych,
 - h) nadzór ubezpieczeniowy,
 - i) reprezentant do spraw roszczeń;
- 11) rola i znaczenie reasekuracji i koasekuracji w podziale ryzyka:
 - a) koasekuracja i jej rodzaje,
 - b) reasekuracja i jej rodzaje,
 - c) funkcja techniczna i finansowa reasekuracji;
- 12) kryteria wyboru i oceny zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracyjnego:
 - a) ocena sytuacji finansowej - kapitały własne, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, margines wypłacalności, bilans, rachunek zysków i strat oraz inne wskaźniki finansowe,
 - b) konkurencyjność - zakres oferty, jakość usługi, dostosowanie oferty do potrzeb klientów;
- 13) etyka zawodowa brokera:
 - a) sfery powinności brokera wobec klienta, zakładu ubezpieczeń, konkurencji,
 - b) przestrzeganie reguł prawnych, ekonomicznych, społecznych, zawodowych i moralnych,
 - c) sankcje za naruszenie reguł postępowania;
- 14) opodatkowanie działalności brokerskiej podatkiem od towarów i usług;
- 15) czytanie i analiza bilansu oraz rachunku zysków i strat.

II. Zagadnienia egzaminacyjne dla brokerów ubezpieczeniowych:

- 1) podstawowe pojęcia związane z obsługą ubezpieczeń gospodarczych - definicje stosowane w ogólnych warunkach ubezpieczeń;
- 2) procedury zarządzania ryzykiem:
 - a) identyfikacja ryzyka, ocena ryzyka, sposoby eliminacji lub przeniesienia ryzyka,
 - b) opracowanie programu ochrony ubezpieczeniowej i jego realizacja;
- 3) umowa brokerska i odpowiedzialność brokera:
 - a) charakter umowy brokerskiej,
 - b) czynniki kształtujące treść umowy brokerskiej,
 - c) obowiązki wynikające z umowy brokerskiej,
 - d) odpowiedzialność brokera - cywilna, administracyjna, karna i inna;
- 4) inne umowy związane z działalnością brokerską - umowa o współpracy z zakładem ubezpieczeń, umowa o wysokości prowizji i inne;
- 5) ubezpieczenia nietypowe;
- 6) znajomość podstawowych produktów ubezpieczeniowych funkcjonujących na polskim rynku;
- 7) podstawowe dokumenty związane z działalnością brokerską - oferta brokerska, slip brokerski, nota prowizoryczna, dokument ubezpieczenia, rozliczenie się ze składek i prowizji.

III. Zagadnienia egzaminacyjne dla brokerów reasekuracyjnych:

- 1) reasekuracja i retrocesja – cele i zadania;
- 2) zakres i podstawy prawne działalności reasekuracyjnej w Polsce i Unii Europejskiej;
- 3) charakter prawny umowy reasekuracji;
- 4) procedury stosowane przy zawieraniu i rozliczaniu umów reasekuracyjnych – rozpoznanie rynku, oferta, negocjacje, plasowanie, rozliczanie umów reasekuracyjnych;
- 5) zasady reasekuracji krajowych ryzyk ubezpieczeniowych za granicą.

UZASADNIENIE

Wejście w życie ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...), która wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.), powoduje konieczność wydania, na podstawie art. 36 ust. 6 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

Przepisy nowelizujące ustawę o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do zawodu brokera ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego. W odniesieniu do wymogu złożenia egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych przewidziano możliwość zwolnienia kandydata z tego wymogu po spełnieniu określonych przesłanek. W myśl art. 28 ust. 5c ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym w znowelizowanym brzmieniu Komisja Egzaminacyjna dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych stwierdza na wniosek jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych, uznanie studiów wyższych ukończonych w RP lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w RP za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. W art. 28 ust. 5d znowelizowanej ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, przewiduje się, że kandydat zostanie zwolniony z wymogu złożenia egzaminu, jeżeli ukończył studia wyższe, o których mowa powyżej, oraz zaliczył egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż trzy lata.

Projekt rozporządzenia jest analogiczny do dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie działania Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz sposobu przeprowadzania egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych (Dz. U. Nr 211, poz. 2056).

Zmiany wprowadzone w projektowanym rozporządzeniu są konsekwencją zmian jakie przewidziano w ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym w tym zakresie i zostały omówione poniżej:

- 1) W związku z wprowadzeniem do ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym przepisów dotyczących zwolnienia kandydata z egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w projektowanym rozporządzeniu przewidziano tryb i sposób uzyskania przez kandydata przedmiotowego zwolnienia. W § 31 projektowanego rozporządzenia określono sposób i tryb uznawania studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne przez Komisję Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

Postępowanie związane ze stwierdzeniem uznania studiów wyższych za obejmujące zakres tematów egzaminacyjnych dla brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych jest na wniosek. Do wniosku, który kierowany jest przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub doktora nauk prawnych do Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, należy dołączyć dokumenty dotyczące programu studiów. Komisja Egzaminacyjna może zwrócić się do wnioskodawcy o uzupełnienie dołączonej dokumentacji. Przed podjęciem uchwały w sprawie

stwierdzenia uznania Komisja Egzaminacyjna może zasięgnąć opinii ogólnopolskich organizacji brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. Komisja Egzaminacyjna może określić sposób weryfikacji spełnienia przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych lub prawnych wymogów ustawowych. Uchwałę podejmowaną przez Komisję Egzaminacyjną w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku, doręcza się wnioskodawcy listem poleconym. W projektowanym rozporządzeniu w § 31 ust. 8–10 przewidziano tryb odwoławczy od powyższej uchwały. Odwołanie od uchwały przysługuje wnioskodawcy w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały. Natomiast zgodnie z § 31 ust. 9 projektowanego rozporządzenia Komisja Egzaminacyjna podejmuje uchwałę w sprawie odwołania w terminie 2 miesięcy od dnia jego doręczenia Komisji.

W § 32 projektowanego rozporządzenia przewidziano natomiast sposób i tryb uzyskania zwolnienia z egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. Postępowanie związane ze zwolnieniem kandydata z egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych jest na wniosek kandydata. Kandydat zostaje zwolniony z egzaminu w formie uchwały podejmowanej przez Komisję Egzaminacyjną, po uprzednim złożeniu przez kandydata wniosku wraz z załączonymi dokumentami potwierdzającymi, że kandydat zaliczył egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż trzy lata. Komisja Egzaminacyjna podejmuje uchwałę w sprawie zwolnienia kandydata w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez kandydata. Uchwałę doręcza się kandydatowi listem poleconym. W § 32 ust. 4-6 projektowanego rozporządzenia przewidziano tryb odwoławczy od powyższej uchwały Komisji Egzaminacyjnej. Odwołanie od uchwały Komisji Egzaminacyjnej przysługuje kandydatowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia kandydatowi uchwały. Natomiast Komisja Egzaminacyjna rozpatruje odwołanie podejmując uchwałę w terminie 30 dni od dnia doręczenia Komisji odwołania.

- 2) W § 3 projektowanego rozporządzenia dodano przepis, który przewiduje, że osobom wchodzącym w skład Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej w wysokości 200 zł. Powyższa zmiana jest konsekwencją wprowadzenia trybu zwalniania kandydatów z egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, co spowoduje konieczność organizowania posiedzeń Komisji Egzaminacyjnej znacznie częściej niż miało to miejsce do tej pory.
- 3) W projektowanym rozporządzeniu wprowadzono zmiany w umiejscowieniu określonych przepisów, co stanowi odzwierciedlenie kolejności przewidzianej w § 1 projektowanego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji (Rządowy Proces Legislacyjny) z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów I konsultacji społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na kandydatów na brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, Komisję Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych i stopnia naukowego doktora nauk prawnych,

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z:

1. Komisją Nadzoru Finansowego,
2. Polską Izbą Ubezpieczeń,
3. Rzecznikiem Ubezpieczonych,
4. Stowarzyszeniem Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych,
5. Polską Izbą Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych,
6. Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,
7. Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
8. Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
9. Rzecznikiem Praw Absolwenta,
10. Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
11. Radą Główną Szkolnictwa Wyższego,

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

w rozporządzeniu przewidziano wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych w wysokości 200 zł dla osób wchodzących w skład wyżej wymienionej Komisji. W skład Komisji wchodzi pięciu członków. Łączny koszt jednego posiedzenia Komisji wyniesie 1000 zł brutto (5 x 200 zł). Wprowadzenie trybu zwalniania kandydatów na brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych spowoduje konieczność częstszego organizowania posiedzeń Komisji niż to miało miejsce do tej pory. Przewiduje się, że posiedzenia Komisji odbywać się będą kilka razy w roku.

b) rynek pracy:

projektowane zmiany realizują postanowienia nowelizacji ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym mające służyć ułatwieniu dostępu do zawodu brokera ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego. Można oczekiwać, że wprowadzenie alternatywnej ścieżki dostępu do zawodu brokera ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego zwiększy liczbę osób uzyskujących zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

można oczekiwać, że w wyniku wykonania postanowień nowelizacji ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym zwiększy się liczba brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, co spowoduje zwiększenie konkurencyjności w działalności brokerskiej.

d) sytuację i rozwój regionalny:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny;

4) Wskazanie źródeł finansowania:

osoby przystępujące do egzaminu przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych wnoszą opłatę egzaminacyjną w wysokości 600 zł na rachunek bieżący Komisji Nadzoru Finansowego. Powyższe opłaty stanowią dochód budżetu państwa. Wydatki związane z przeprowadzeniem egzaminu dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych są finansowane ze środków budżetu państwa. Przewiduje się, że wynagrodzenie członków Komisji za udział w jej posiedzeniu będzie również finansowane ze środków budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów
ubezpieczeniowych**

Na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób składania wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych, zwanych dalej „wnioskami o wpis”;
- 2) sposób składania wniosków o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych, zwanych dalej „wnioskami o zmianę wpisu”;
- 3) wykaz dokumentów dołączanych do wniosków, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym;
- 2) organie nadzoru - należy przez to rozumieć Komisję Nadzoru Finansowego;
- 3) środkach komunikacji elektronicznej - należy przez to rozumieć środki komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.³⁾);
- 4) systemie teleinformatycznym - należy przez to rozumieć prowadzony przez organ nadzoru system teleinformatyczny umożliwiający składanie wniosków o wpis i wniosków o zmianę wpisu oraz spełniający warunki systemu teleinformatycznego,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 18 poz. 97 i Nr 42 poz. 341.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540, z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779 oraz z 2012 r. poz. 1445.

o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną;

- 5) dokumencie elektronicznym - należy przez to rozumieć dokument elektroniczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235).

§ 3. 1. Wnioski o wpis oraz wnioski o zmianę wpisu składa się za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w postaci dokumentu elektronicznego generowanego przez system teleinformatyczny organu nadzoru. Wnioski składa się na formularzu udostępnionym nieodpłatnie przez organ nadzoru w systemie teleinformatycznym organu nadzoru za pośrednictwem strony internetowej lub elektronicznej skrzynki podawczej.

2. Adres strony internetowej, pod którym dostępny jest system teleinformatyczny, organ nadzoru publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Organ nadzoru udostępnia system teleinformatyczny zakładom ubezpieczeń nieodpłatnie.

§ 4. 1. Na podstawie pisemnego wniosku zakładu ubezpieczeń organ nadzoru przyznaje identyfikator i hasło umożliwiające dostęp zakładom ubezpieczeń do systemu teleinformatycznego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania osoby, która będzie odpowiedzialna w zakładzie ubezpieczeń za składanie wniosków o wpis i wniosków o zmianę wpisu;
- 2) adres, pod który organ nadzoru ma przesłać identyfikator oraz hasło umożliwiające dostęp do systemu teleinformatycznego.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający uprawnienie osoby składającej wniosek do reprezentowania zakładu ubezpieczeń;
- 2) upoważnienie osoby, o której mowa w ust. 2 pkt 1, do składania wniosków o wpis i wniosków o zmianę wpisu oraz oświadczeń dołączanych do tych wniosków.

4. Zakład ubezpieczeń może złożyć więcej niż jeden wniosek, o którym mowa w ust. 1.

5. Organ nadzoru przesyła oddzielnie identyfikator oraz hasło na adres wskazany we wniosku.

§ 5. 1. Zakład ubezpieczeń niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, zawiadamia organ nadzoru o:

- 1) cofnięciu lub wygaśnięciu upoważnienia do składania wniosków o wpis i wniosków o zmianę wpisu;
- 2) utracie hasła.

2. Organ nadzoru blokuje dostęp do systemu teleinformatycznego organu nadzoru osobie, która nie posiada ważnego upoważnienia do składania wniosków o wpis albo wniosków o zmianę wpisu, oraz w przypadku utraty hasła.

3. W przypadku utraty hasła organ nadzoru może przyznać nowe hasło umożliwiające dostęp do systemu teleinformatycznego na podstawie pisemnego wniosku zakładu ubezpieczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania osoby odpowiedzialnej w zakładzie ubezpieczeń za składanie wniosków o wpis i wniosków o zmianę wpisu;
- 2) adres, pod który organ nadzoru ma przesłać nowe hasło umożliwiające dostęp do systemu teleinformatycznego.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokument potwierdzający uprawnienie osoby składającej wniosek do reprezentowania zakładu ubezpieczeń.

§ 6. Wnioski o wpis i wnioski o zmianę wpisu oraz oświadczenia dołączane do tych wniosków są podpisywane przez osobę odpowiedzialną w zakładzie ubezpieczeń za składanie tych wniosków oraz uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 7. Wniosek o wpis sporządza się na podstawie dokumentów będących w posiadaniu zakładu ubezpieczeń:

- 1) w odniesieniu do agenta ubezpieczeniowego:
 - a) kopii decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej albo odpisu z rejestru przedsiębiorców, wydanego nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wpis,
 - b) oryginału lub kopii polisy poświadczonej przez zakład ubezpieczeń, stwierdzającej zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

z tytułu wykonywania działalności agencyjnej, w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy,

- c) oświadczenia agenta ubezpieczeniowego o wykonywaniu czynności agencyjnych osobiście lub oświadczenia o wykonywaniu czynności agencyjnych przy pomocy osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, w przypadku gdy do agenta ubezpieczeniowego stosuje się szczególne zasady w zakresie spełniania przez osoby wykonujące czynności agencyjne warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy, jeżeli zasady te przewidują wymóg wykonywania czynności agencyjnych osobiście lub przy pomocy osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę,
 - d) dokumentu pełnomocnictwa do dokonywania czynności agencyjnych w imieniu zakładu ubezpieczeń;
- 2) w odniesieniu do osób fizycznych wykonujących czynności agencyjne oraz osób wymienionych w art. 9 ust. 1a ustawy:
- a) informacji o osobie, wydanej z Krajowego Rejestru Karnego, lub zaświadczenia o niekaralności wydanego przez organ innego państwa właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wpis, świadczących o niekaralności za przestępstwa określone w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy; zakład ubezpieczeń może posiadać poświadczoną przez siebie kopię tej informacji lub zaświadczenia,
 - b) oświadczenia o pełnej zdolności do czynności prawnych,
 - c) kopii dokumentu potwierdzającego posiadanie wymaganego wykształcenia,
 - d) oryginału lub kopii zaświadczenia o zdaniu egzaminu.

§ 8. Do wniosku o wpis dołącza się:

- 1) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że wniosek o wpis dotyczący agenta ubezpieczeniowego został sporządzony na podstawie dokumentów, o których mowa w § 7 pkt 1;
- 2) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoby fizyczne mające wykonywać czynności agencyjne oraz osoby wymienione w art. 9 ust. 1a ustawy wskazane we wniosku spełniają warunki określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek o wpis został sporządzony na podstawie dokumentów, o których mowa w § 7 pkt 2;
- 3) dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej sporządzony w postaci pliku PDF.

§ 9. 1. Wniosek o zmianę wpisu sporządza się na podstawie dokumentów wymienionych w § 7, dotyczących wnioskowanych zmian, będących w posiadaniu zakładu ubezpieczeń.

2. Do wniosku o zmianę wpisu dołącza się:

- 1) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że wniosek o zmianę wpisu dotyczący agenta ubezpieczeniowego został sporządzony na podstawie dokumentów, o których mowa w § 7 pkt 1;
- 2) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoby fizyczne mające wykonywać czynności agencyjne wskazane we wniosku spełniają warunki określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek o zmianę wpisu został sporządzony na podstawie dokumentów, o których mowa w § 7 pkt 2;
- 3) oświadczenie zakładu ubezpieczeń stwierdzające, że osoby wymienione w art. 9 ust. 1a ustawy wskazane we wniosku spełniają warunki określone w art. 9 ust. 1 ustawy i że wniosek o zmianę wpisu został sporządzony na podstawie dokumentów, o których mowa w § 7 pkt 2;
- 4) kopię dokumentu potwierdzającego dokonanie opłaty skarbowej, sporządzoną w postaci pliku PDF.

§ 10. 1. Do wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie dopisania do danych agenta ubezpieczeniowego osób wykonujących czynności agencyjne, zmiany danych osób wykonujących czynności agencyjne lub usunięcia danych osób wykonujących czynności agencyjne nie dołącza się oświadczeń, o których mowa w § 9 ust. 2 pkt 1 i 3.

2. Do wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie zmiany danych, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 lit. a-c ustawy, nie dołącza się oświadczenia, o którym mowa w § 9 ust. 2 pkt 1.

3. Do wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie zmiany danych, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 lit. d-f, pkt 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 2, 3 i 5 ustawy, nie dołącza się oświadczeń, o których mowa w § 9 ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Do wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie zmiany danych, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 6 ustawy, nie dołącza się oświadczeń, o których mowa w § 9 ust. 2 pkt 1 i 2.

§ 11. Do wniosków o wpis oraz wniosków o zmianę wpisu złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER FINANSÓW

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych (Dz. U. Nr 173, poz. 1170), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Wejście w życie ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...), która wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.), powoduje konieczność wydania, na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych.

Przepisy nowelizujące ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do wykonywania działalności agenta ubezpieczeniowego. Ustawa z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych w zakresie wniosków do rejestru agentów ubezpieczeniowych wprowadza zmiany dotyczące danych identyfikujących przedsiębiorcę. Zgodnie ze zmienionym brzmieniem art. 40 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, w rejestrze agentów ubezpieczeniowych w odniesieniu do osób fizycznych należy podać Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP), a nie jak dotychczas numer w ewidencji działalności gospodarczej.

Ponadto, ustawa z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych znosi obowiązek przeprowadzenia szkolenia przez zakład ubezpieczeń. W myśl znowelizowanego art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym osoba fizyczna wykonująca czynności agencyjne jest obowiązana zdać egzamin przeprowadzony przez zakład ubezpieczeń.

Projekt rozporządzenia jest analogiczny do dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych (Dz. U. Nr 173, poz. 1170). Zmiany wprowadzone w projektowanym rozporządzeniu są konsekwencją zmian jakie przewidziano w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym w tym zakresie i zostały omówione poniżej:

1. W związku z nowelizacją przepisów w zakresie danych identyfikujących przedsiębiorcę w § 7 pkt 1 lit. a projektowanego rozporządzenia wymóg dołączenia do wniosku kopii zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej zastąpiono wymogiem załączenia kopii decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej (NIP). W związku z nowelizacją ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.), w miejsce ewidencji działalności gospodarczej utworzono Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej (CEiDG), która jest prowadzona w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Obecnie numerem identyfikacyjnym przedsiębiorcy, będącego osobą fizyczną, jest Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP). Zgodnie z obecnie obowiązującymi regulacjami nie jest już nadawany numer CEiDG ani też numer ewidencji działalności gospodarczej. Dlatego też mając na uwadze powyższe zmiany, w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono wymóg dołączenia do wniosku kopii decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej (NIP).
2. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym w znowelizowanej wersji nie przewiduje już obowiązku odbycia przez osoby wykonujące czynności agencyjne szkolenia organizowanego przez zakład ubezpieczeń. W związku

z powyższym projektowane rozporządzenie nie przewiduje w § 7 pkt 2 lit. e obowiązku załączenia do wniosku o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych oryginału lub kopii zaświadczenia o ukończeniu szkolenia przeprowadzonego przez zakład ubezpieczeń.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji (Rządowy Proces Legislacyjny) z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów i konsultacji społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na Komisję Nadzoru Finansowego i zakłady ubezpieczeń

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z:

1. Komisją Nadzoru Finansowego,
2. Polską Izbą Ubezpieczeń,
3. Rzecznikiem Ubezpieczonych,
4. Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
5. Polską Izbą Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
6. Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) sytuację i rozwój regionalny:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny;

4) Wskazanie źródeł finansowania:

projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa, analogicznie jak dotychczasowa regulacja.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wniosków o zmianę wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych

Na podstawie art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób składania wniosków o zmianę wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych, zwanych dalej „wnioskami o zmianę wpisu”;
- 2) wykaz dokumentów dołączanych do wniosków o zmianę wpisu.

§ 2. 1. Wnioski o zmianę wpisu składane są na piśmie.

2. Wniosek o zmianę wpisu podpisany jest przez brokera ubezpieczeniowego.

3. W przypadku gdy brokerem ubezpieczeniowym jest osoba prawna, wniosek o zmianę wpisu podpisują osoby uprawnione do jej reprezentacji.

§ 3. Do wniosku o zmianę wpisu, w przypadku gdy wnioskodawca jest osobą fizyczną, dołącza się następujące dokumenty:

- 1) w przypadku zmiany danych osobowych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2 lit. a–c ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, zwanej dalej „ustawą”, kopię dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego zmianę tych danych;
- 2) w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2 lit. d–f ustawy, kopię decyzji o nadaniu Numeru Identyfikacji Podatkowej lub innego dokumentu potwierdzającego zmianę tych danych;
- 3) w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 5 ustawy, pisemną informację, o której mowa odpowiednio w art. 32 ust. 2 lub art. 32 ust. 7 ustawy;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 18 poz. 97 i Nr 42 poz. 341.

- 4) w przypadku zmiany danych dotyczących osób fizycznych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 7 ustawy, broker ubezpieczeniowy obowiązany jest złożyć:
 - a) oświadczenie stwierdzające, że wniosek o zmianę wpisu, dotyczący osoby fizycznej, przy pomocy której wykonywane są czynności brokerskie, został sporządzony na podstawie dokumentów wymienionych w § 5,
 - b) oświadczenie stwierdzające, że osoba fizyczna wykonująca w imieniu brokera ubezpieczeniowego czynności brokerskie spełnia wymogi określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a–e ustawy albo w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a–d i ust. 5a lub ust. 5b ustawy;
- 5) w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 8 ustawy, oryginał lub kopię polisy poświadczoną przez zakład ubezpieczeń, stwierdzającą zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej.

§ 4. 1. Do wniosku o zmianę wpisu, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2 lit. a–d ustawy, dołącza się następujące dokumenty:

- 1) akt notarialny umowy spółki, potwierdzający zaistniałe zmiany;
- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, potwierdzający zaistniałe zmiany.

2. Do wniosku o zmianę wpisu, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, w przypadku zmiany danych osobowych osób wchodzących w skład zarządu, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy, należy dołączyć kopię dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego zmianę tych danych oraz:

- 1) w przypadku zmian dotyczących składu zarządu, należy dodatkowo dołączyć:
 - a) oświadczenie o pełnej zdolności do czynności prawnych,
 - b) informację o osobie, wydaną z Krajowego Rejestru Karnego, lub zaświadczenie o niekaralności, wydane przez organ innego państwa, właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności, nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o zmianę wpisu, świadczące o niekaralności za przestępstwa określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy,
 - c) kopię świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły dającej wykształcenie średnie lub dyplomu ukończenia szkoły wyższej,
 - d) oświadczenie, że wnioskodawca był lub nie był członkiem zarządu brokera ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego będącego osobą prawną, któremu

cofnięto zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji,

- e) oświadczenia, że wnioskodawca był lub nie był brokerem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym (osoba fizyczna), któremu cofnięto zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń lub reasekuracji;
- 2) w przypadku zmian dotyczących składu członków zarządu, którzy spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. e i f ustawy, należy dodatkowo dołączyć:
- a) kopię zaświadczenia o zdanym egzaminie przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych albo kopię uchwały Komisji stwierdzającej uzyskanie zwolnienia z wymogu zdawania egzaminu przed tą Komisją,
 - b) informację o przebiegu pracy zawodowej oraz świadectwa pracy, umowy agencyjne lub inne dokumenty, potwierdzające co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie ubezpieczeń, zdobyte w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o uzyskanie zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej;
- 3) w przypadku zmian dotyczących składu członków zarządu, którzy spełniają wymogi określone w art. 28 ust. 5a lub ust. 5b ustawy, należy dołączyć:
- a) informację o przebiegu pracy zawodowej oraz świadectwa pracy lub inne dokumenty, potwierdzające, że wnioskodawca przez co najmniej sześć lat wykonywał czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi w okresie 10 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku,
 - b) pozytywną opinię brokera ubezpieczeniowego albo reasekuracyjnego, pod kierunkiem którego wykonywali czynności bezpośrednio związane z czynnościami brokerskimi przez okres co najmniej sześciu lat.

3. Do wniosku o zmianę wpisu, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 4 ustawy, dołącza się pisemną informację, o której mowa odpowiednio w art. 32 ust. 2 lub art. 32 ust. 7 ustawy.

4. Do wniosku o zmianę wpisu, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 6 ustawy, w odniesieniu do osób fizycznych, broker ubezpieczeniowy obowiązany jest złożyć:

- 1) oświadczenie stwierdzające, że wniosek o zmianę wpisu, dotyczący osoby fizycznej, przy pomocy której wykonywane są czynności brokerskie, został sporządzony na podstawie dokumentów wymienionych w § 5;
- 2) oświadczenie stwierdzające, że osoba fizyczna wykonująca w imieniu brokera ubezpieczeniowego czynności brokerskie spełnia wymogi określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a–e ustawy albo w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. a–d i ust. 5a lub ust. 5b ustawy.

5. Do wniosku o zmianę wpisu, jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną, w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 7 ustawy, dołącza się oryginał lub kopię polisy poświadczoną przez zakład ubezpieczeń, stwierdzającą zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej.

§ 5. Wniosek o zmianę wpisu w stosunku do danych, o których mowa w § 3 pkt 4 i § 4 ust. 4, sporządza się na podstawie następujących dokumentów, będących w posiadaniu brokera:

- 1) oświadczenia osoby fizycznej o pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 2) informacji o osobie, wydanej z Krajowego Rejestru Karnego, lub zaświadczenia o niekaralności, wydanego przez organ innego państwa, właściwy do wydawania zaświadczeń o niekaralności, nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, świadczących o niekaralności za przestępstwa określone w art. 28 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy;
- 3) kopii świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły dającej wykształcenie średnie lub kopii dyplomu ukończenia szkoły wyższej;
- 4) kopii dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz miejsce zamieszkania;
- 5) kopii zaświadczenia o zdanym egzaminie przed Komisją Egzaminacyjną dla Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych albo kopię uchwały Komisji stwierdzającej uzyskanie zwolnienia z wymogu zdawania egzaminu przed tą Komisją.

§ 6. 1. Oświadczenia, o których mowa w § 3 pkt 4 i § 4 ust. 4, składane są na piśmie oddzielnie dla każdej osoby fizycznej, przy pomocy której wykonywane są czynności brokerskie.

2. Oświadczenia, o których mowa w § 3 pkt 4 i § 4 ust. 4, podpisywane są przez brokera ubezpieczeniowego.

3. W przypadku gdy brokerem ubezpieczeniowym jest osoba prawna, oświadczenia, o których mowa w ust. 2, podpisują osoby uprawnione do jej reprezentacji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 31 sierpnia 2005 r. w sprawie sposobu składania wniosków o zmianę wpisu do rejestru brokerów ubezpieczeniowych oraz wykazu dokumentów dołączanych do takich wniosków (Dz. U. Nr 170, poz. 1427), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie nadania regulaminu Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, ustalenia
wysokości opłat egzaminacyjnych oraz wynagrodzenia członków tej Komisji**

Na podstawie art. 166 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, zwanej dalej "Komisją", stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Za każde przystąpienie do egzaminu od osoby przystępującej pobiera się opłatę egzaminacyjną w wysokości 350 zł. Wpłata ta dokonywana jest na rachunek bieżący – subkonto dochodów – Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 3. 1. Za udział w przeprowadzeniu egzaminu osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) 1 400 zł – dla przewodniczącego Komisji;
- 2) 1 200 zł – dla zastępcy przewodniczącego Komisji i sekretarza Komisji;
- 3) 1 000 zł – dla każdego z pozostałych członków Komisji.

2. Osobom wchodzącym w skład Komisji przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji w wysokości 200 zł.

3. Za przygotowanie zadań egzaminacyjnych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 75 zł za każde zadanie.

4. W przypadku unieważnienia egzaminu z przyczyn, o których mowa w § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia..... w sprawie egzaminów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 127, poz. 858, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 80, poz. 432, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 133, poz. 767, Nr 205, poz. 1210 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 596, 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 53.

aktuarialnych (Dz. U. ...), osobom wchodzącym w skład Komisji nie przysługuje wynagrodzenie za udział w powtórzonym egzaminie oraz za przygotowanie do niego zadań.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nadania regulaminu działania Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, ustalenia wysokości opłat egzaminacyjnych oraz wynagrodzenia członków tej Komisji (Dz. U. Nr 211, poz. 2055), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia(poz.....)

Regulamin Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy

§ 1. Regulamin określa organizację, zasady i tryb działania Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, zwanej dalej "Komisją".

§ 2. 1. Komisja jest organem kolegalnym. Komisja podejmuje decyzje w formie uchwał, na posiedzeniach, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu Komisji. W przypadku braku większości głosów decyduje głos przewodniczącego Komisji.

2. Uchwały podpisują wszystkie osoby wchodzące w skład Komisji obecne na posiedzeniu.

3. Każdej osobie wchodzącej w skład Komisji przysługuje prawo zgłoszenia zdania odrębnego, które podlega zaprotokołowaniu wraz z uchwałą.

§ 3. 1. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący Komisji, a w razie jego nieobecności zastępca przewodniczącego Komisji.

2. Komisja może wyznaczyć ze swego składu osoby odpowiedzialne za wykonywanie określonych zadań.

§ 4. Przewodniczący Komisji wyznacza osoby odpowiedzialne za przygotowanie zadań egzaminacyjnych spośród osób wchodzących w skład Komisji.

§ 5. Komisja, w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników egzaminu, przekazuje do Komisji Nadzoru Finansowego listę osób, które zdały egzamin.

UZASADNIENIE

Wejście w życie ustawy z dnia o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...), która wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11 poz. 66, z późn. zm.), powoduje konieczność wydania, na podstawie art. 166 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie nadania regulaminu Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, ustalenia wysokości opłat egzaminacyjnych oraz wynagrodzenia członków tej Komisji.

Przepisy nowelizujące ustawę o działalności ubezpieczeniowej wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do zawodu aktuarusza. W myśl art. 166 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich organizacji aktuaruszy ustala wysokość wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy za przeprowadzenie egzaminów i udział w posiedzeniu Komisji oraz za przygotowanie zadań egzaminacyjnych, a także przypadki, gdy wynagrodzenie to nie przysługuje.

Projekt rozporządzenia jest analogiczny do dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nadania regulaminu działania Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, ustalenia wysokości opłat egzaminacyjnych oraz wynagrodzenia członków tej Komisji (Dz. U. Nr 211, poz. 2055).

W projektowanym rozporządzeniu w § 3 ust. 2 przewidziano, że osobom wchodzącym w skład Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji w wysokości 200 zł. Powyższa zmiana jest konsekwencją wprowadzenia trybu zwalniania kandydatów z egzaminu aktuarialnego, co powoduje konieczność organizowania posiedzeń Komisji Egzaminacyjnej znacznie częściej niż miało to miejsce do tej pory.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji (Rządowy Proces Legislacyjny) z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów i konsultacji społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na Komisję Egzaminacyjną dla Aktuariuszy;

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z:

1. Komisją Nadzoru Finansowego,
2. Polską Izbą Ubezpieczeń,
3. Rzecznikiem Ubezpieczonych,
4. Polskim Stowarzyszeniem Aktuariuszy,
5. Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

W rozporządzeniu przewidziano wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy w wysokości 200 zł dla osób wchodzących w skład wyżej wymienionej Komisji. W skład Komisji wchodzi sześciu członków. Łączny koszt jednego posiedzenia Komisji wyniesie 1200 zł brutto (6 x 200 zł). Wprowadzenie trybu zwalniania kandydatów na aktuariuszy spowoduje konieczność częstszego organizowania posiedzeń Komisji niż to miało miejsce do tej pory. Przewiduje się, że posiedzenia Komisji odbywać się będą kilka razy w roku.

b) rynek pracy:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) sytuację i rozwój regionalny:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny;

4) Wskazanie źródeł finansowania:

Osoby przystępujące do egzaminu przez Komisją Egzaminacyjną dla Aktuariuszy wnoszą opłatę egzaminacyjną w wysokości 350 zł na rachunek bieżący Komisji Nadzoru Finansowego. Powyższe opłaty stanowią dochód budżetu państwa. Wydatki związane z przeprowadzeniem egzaminu aktuarialnego są finansowane ze środków budżetu państwa. Przewiduje się, że wynagrodzenie członków Komisji za udział w jej posiedzeniu będzie również finansowane ze środków budżetu państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie egzaminów aktuarialnych

Na podstawie art. 166 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres obowiązujących tematów egzaminu aktuarialnego, zwanego dalej „egzaminem”;
- 2) tryb przeprowadzania egzaminu;
- 3) sposób i tryb uznawania studiów wyższych, o których mowa w art. 163 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 4) sposób i tryb zwalniania kandydata z egzaminu.

Rozdział 2. Zakres obowiązujących tematów egzaminu

§ 2. Ustala się zakres obowiązujących tematów egzaminu w podziale na bloki tematyczne, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 3. Tryb przeprowadzania egzaminu

§ 3. Egzamin przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach umożliwiających zdającym egzamin samodzielność pracy, a Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, zwanej dalej „Komisją”, czuwanie nad zgodnym z przepisami przebiegiem egzaminu.

§ 4. 1. W egzaminie mają prawo uczestniczyć w charakterze obserwatorów osoby upoważnione przez Komisję Nadzoru Finansowego.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 127, poz. 858, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 80, poz. 432, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 133, poz. 767, Nr 205, poz. 1210 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 596, 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 53.

2. W przypadku dostrzeżenia nieprawidłowości, zarówno co do trybu postępowania, jak i merytorycznych błędów popełnionych przez osoby wchodzące w skład Komisji, Komisja Nadzoru Finansowego może na wniosek osób, o których mowa w ust. 1, unieważnić egzamin i zarządzić jego powtórzenie.

§ 5. 1. Egzamin odbywa się co najmniej dwa razy w roku kalendarzowym.

2. Informacja określająca termin i miejsce egzaminu oraz termin wniesienia opłaty egzaminacyjnej, ogłaszana jest w dzienniku o zasięgu krajowym, a także na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego, co najmniej na miesiąc przed wyznaczonym terminem egzaminu.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, przekazywana jest Polskiej Izbie Ubezpieczeń co najmniej na miesiąc przed wyznaczonym terminem egzaminu.

§ 6. 1. Egzamin przeprowadzany jest w formie czteroczęściowego testu, którego każda część składa się z 10 pytań obejmujących jeden blok tematyczny z każdego z bloków tematycznych określonych w załączniku do rozporządzenia.

2. Rozwiązywanie każdej części testu trwa 100 minut.

§ 7. Osoby zdające egzamin mają prawo do zadawania członkom Komisji pytań dotyczących przebiegu egzaminu i testów egzaminacyjnych, a w szczególności nieprecyzyjnych sformułowań w nich użytych.

§ 8. 1. W czasie egzaminu osoba zdająca egzamin nie powinna opuszczać sali, z wyjątkiem przerw, o których mowa w ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach osoba zdająca egzamin może uzyskać zgodę Komisji na opuszczenie sali, po zapewnieniu warunków wykluczających możliwość jej kontaktowania się z innymi osobami.

3. Na czas nieobecności w sali egzaminacyjnej osoba zdająca egzamin przekazuje pracę egzaminacyjną Komisji, która zaznacza na pracy czas nieobecności osoby zdającej egzamin.

§ 9. Komisja ma prawo wykluczyć z egzaminu osoby, które podczas egzaminu korzystają z cudzej pomocy, posługują się niedozwolonymi przez Komisję materiałami pomocniczymi, pomagają innym osobom zdającym egzamin lub w inny sposób zakłócają przebieg egzaminu.

§ 10. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że praca nie została wykonana samodzielnie przez osobę zdającą egzamin albo zaistnienia innych przyczyn niezależnych od

osób zdających egzamin, a uniemożliwiających prawidłowe jego przeprowadzenie, Komisja może unieważnić przeprowadzony egzamin.

2. Unieważnienie egzaminu może nastąpić zarówno w stosunku do wszystkich osób zdających egzamin, jak i w stosunku do poszczególnych osób zdających egzamin.

3. Unieważnienie egzaminu może dotyczyć całości lub części egzaminu obejmującej poszczególne bloki tematyczne.

4. W przypadku unieważnienia egzaminu z przyczyn niezależnych od osób zdających egzamin Komisja powtarza egzamin. Za egzamin nie pobiera się opłaty egzaminacyjnej.

§ 11. 1. Z przebiegu egzaminu Komisja w terminie 14 dni sporządza protokół, w którym należy podać:

- 1) imiona i nazwiska osób, o których mowa w § 4 ust. 1;
- 2) czas rozpoczęcia i zakończenia egzaminu;
- 3) szczególne okoliczności, jeśli zaszły w trakcie egzaminu.

2. Do protokołu należy dołączyć:

- 1) tematy egzaminacyjne wraz z prawidłowymi odpowiedziami;
- 2) listę uczestników;
- 3) końcowe wyniki.

3. Dokumentację związaną z przeprowadzeniem egzaminu Komisja przekazuje do archiwum Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

§ 12. Każde pytanie testu egzaminacyjnego jest oceniane według następujących zasad:

- 1) odpowiedź prawidłowa: 3 punkty;
- 2) odpowiedź nieprawidłowa: – 2 punkty;
- 3) brak odpowiedzi: 0 punktów.

§ 13. Wyłącznie podstawę oceny stanowią odpowiedzi udzielone w sposób trwały i czytelny przez osobę zdającą egzamin na załączonym do testu formularzu.

§ 14. 1. Warunkiem zdania egzaminu jest otrzymanie co najmniej 52 punktów z całego testu, w tym co najmniej po 13 punktów z każdego bloku tematycznego.

2. Zaliczanie wszystkich bloków tematycznych nie może trwać dłużej niż dwa lata.

§ 15. 1. Wyniki egzaminu są ogłaszane w siedzibie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Termin ogłoszenia wyników egzaminu ustala Komisja.

§ 16. Osobom, które zdały egzamin, Komisja wydaje świadectwo w terminie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia egzaminu.

§ 17. W terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników, na prośbę osoby zdającej egzamin, Komisja udostępni jej pracę egzaminacyjną, w obecności co najmniej dwóch osób wchodzących w skład Komisji.

§ 18. 1. Osoba zdająca egzamin ma prawo odwołania się od decyzji Komisji w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, za pośrednictwem Komisji do Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Odwołanie powinno być rozpatrzone w terminie 30 dni od dnia jego złożenia.

§ 19. O wyniku odwołania osobę odwołującą się zawiadamia się listem poleconym.

Rozdział 4. Zwolnienie z egzaminu

§ 20. 1. Komisja, po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich organizacji aktuariuszy, podejmuje uchwałę w sprawie stwierdzenia uznania studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres egzaminu aktuarialnego.

2. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, Komisja podejmuje na podstawie wniosku jednostki organizacyjnej uczelni uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, matematycznych lub fizycznych.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty dotyczące programu studiów. Komisja może zwrócić się do wnioskodawcy o uzupełnienie dołączonej dokumentacji.

§ 21. 1. Uchwałę, o której mowa w § 20 ust. 1, Komisja podejmuje nie później niż trzy miesiące od dnia złożenia wniosku.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, Komisja może określić sposób weryfikacji spełnienia przez jednostkę, o której mowa w § 20 ust. 2, wymogów ustawowych.

3. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, doręcza się wnioskodawcy listem poleconym.

4. Od uchwały, o której mowa w ust. 1, przysługuje wnioskodawcy odwołanie w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

5. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 4, w terminie 2 miesięcy od dnia jego doręczenia Komisji; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. Warunkiem zwolnienia kandydata z egzaminu jest złożenie przez kandydata wniosku do Komisji.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające ukończenie przez kandydata studiów wyższych, co do których została podjęta uchwała, o której mowa w § 20 ust. 1, oraz dokumenty potwierdzające, że kandydat zaliczył egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac.

3. Komisja zwalnia kandydata z egzaminu jeżeli od ukończenia studiów, o których mowa w § 20 ust. 1, nie upłynęło więcej niż trzy lata.

4. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie kandydata z egzaminu w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Uchwałę, o której mowa w ust. 4, doręcza się kandydatowi listem poleconym.

6. Od uchwały, o której mowa w ust. 4, przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia kandydatowi uchwały.

7. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia doręczenia Komisji odwołania; przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5. Przepis końcowy

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie zakresu obowiązujących tematów egzaminów aktuarialnych oraz trybu przeprowadzania tych egzaminów (Dz. U. Nr 211, poz. 2054), które na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)

ZAKRES OBOWIĄZUJĄCYCH TEMATÓW EGZAMINU AKTUARIALNEGO

A. Zakres przedmiotowy

I. Matematyka finansowa

II. Matematyka ubezpieczeń na życie

III. Matematyka pozostałych ubezpieczeń osobowych i majątkowych

IV. Prawdopodobieństwo i statystyka

B. Szczegółowy zakres tematów w podziale na bloki tematyczne

I. Matematyka finansowa

1. Oprocentowanie proste, składane i ciągłe:

- 1) wartość kapitału w czasie;
- 2) kapitalizacja odsetek w podokresach;
- 3) dyskonto proste rzeczywiste i handlowe (bankowe);
- 4) dyskonto składane;
- 5) równoważność kapitałów;
- 6) miary oprocentowania – nominalne i efektywne stopy procentowe i stopy dyskontowe, natężenie oprocentowania;
- 7) równoważność miar oprocentowania.

2. Rachunek rent:

- 1) renty proste i uogólnione (płatne z częstotliwością inną niż kapitalizacja odsetek);
- 2) renty płatne w sposób ciągły;
- 3) renta płatna z dołu, płatna z góry, odroczone;
- 4) wartość renty w czasie;
- 5) renta wieczysta;

3. Spłata długu:

- 1) zasady ustalania rat spłaty długu;
- 2) schematy (plany) spłaty długu – bieżąca wartość długu;
- 3) rzeczywista stopa kosztu zadłużenia;
- 4) restrukturyzacja zadłużenia.

4. Deprecjacja i aprecjacja zasobu:

- 1) amortyzacja środków trwałych;

2) wycena zasobów podlegających deprecjacji lub aprecjacji.

5. Analiza decyzji inwestycyjnych:

1) początkowa wartość inwestycji netto;

2) wewnętrzna stopa zwrotu, zmodyfikowana wewnętrzna stopa zwrotu;

3) okres zwrotu inwestycji;

4) zdyskontowany okres zwrotu;

5) współczynnik efektywności inwestycji.

6. Papiery wartościowe:

1) wycena weksli i bonów skarbowych;

2) emisja i wykup obligacji;

3) wycena obligacji;

4) stopa zwrotu z obligacji;

5) średni czas trwania obligacji;

6) elastyczność ceny obligacji względem stopy procentowej;

7) obligacje indeksowane;

8) dyskontowe modele wyceny akcji;

9) przeciętna stopa procentowa i dyskontowa dla portfela papierów wartościowych.

7. Zarządzanie aktywami i pasywami:

1) struktura czasowa aktywów i pasywów;

2) wrażliwość salda aktywów i pasywów na zmiany parametrów ekonomicznych;

3) dobór portfela aktywów na pokrycie zobowiązań.

8. Czasowa struktura stóp procentowych:

1) stopy spot i stopy forward;

2) krzywa stopy przychodu;

3) wartość początkowa netto.

9. Opcje i instrumenty pochodne:

1) kontrakty typu forward, futures i swap oraz metody ich wyceny;

2) opcje typu call, put i egzotyczne oraz metody ich wyceny;

3) metody minimalizacji ryzyka (hedging);

4) strategie inwestycyjne.

II. Matematyka ubezpieczeń na życie

1. Elementy ekonomiki ubezpieczeń na życie:

1) system finansowy zakładu ubezpieczeń;

- 2) margines wypłacalności;
 - 3) rodzaje produktów ubezpieczeniowych;
 - 4) ubezpieczenia na życie związane z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym;
 - 5) reasekuracja ubezpieczeń na życie.
2. Tablice trwania życia:
 - 1) prawdopodobieństwa śmierci i przeżycia;
 - 2) natężenie zgonów;
 - 3) przeciętne dalsze trwanie życia;
 - 4) prawa umieralności;
 - 5) konstrukcja tablic trwania życia;
 - 6) typy tablic;
 - 7) ułamkowy okres życia.
3. Ubezpieczenia na życie:
 - 1) ubezpieczenia bezterminowe, terminowe, na dożycie, mieszane i odroczone;
 - 2) ubezpieczenia płatne w momencie śmierci, na koniec roku i na koniec okresów krótszych niż rok;
 - 3) polisy ze zmienną sumą ubezpieczenia;
 - 4) funkcje komutacyjne.
4. Renty życiowe:
 - 1) renty dożywotnie, terminowe i odroczone;
 - 2) renty płatne w sposób ciągły;
 - 3) renty płatne na początek roku i na początek okresów krótszych niż rok;
 - 4) renty życiowe ze zmienną wysokością wypłat;
 - 5) funkcje komutacyjne.
5. Składki ubezpieczeniowe netto:
 - 1) składki ubezpieczeniowe płatne w sposób ciągły;
 - 2) składki płatne w sposób dyskretny: raz w roku i w okresach krótszych niż rok;
 - 3) funkcje komutacyjne.
6. Rezerwy netto:
 - 1) model ciągły rezerw netto;
 - 2) dyskretne modele rezerw netto;
 - 3) rezerwy w trakcie roku obrotowego;
 - 4) funkcje komutacyjne w rachunku rezerw.

7. Ubezpieczenia dwóch i więcej osób:

- 1) ryzyko pierwszego zgonu w grupie, ostatni zgon w grupie, kolejny zgon w grupie;
- 2) składka netto w ubezpieczeniach i rentach dla grupy osób;
- 3) tablice wymieralności dla grupy osób.

8. Koszty w ubezpieczeniach na życie:

- 1) rodzaje kosztów;
- 2) składki uwzględniające koszty;
- 3) modyfikacja rezerw i rozliczanie w czasie kosztów akwizycji.

9. Opcje w umowie ubezpieczenia:

- 1) zamiana ubezpieczenia na ubezpieczenie bezskładkowe;
- 2) zmiana okresu ubezpieczenia;
- 3) wykup ubezpieczenia;
- 4) kredytowanie polisy;
- 5) inne opcje.

10. Inne rodzaje ubezpieczeń na życie i rent życiowych:

- 1) ubezpieczenia emerytalne;
- 2) ubezpieczenia do wieku emerytalnego;
- 3) ubezpieczenia na dwa i więcej ryzyk.

III. Matematyka pozostałych ubezpieczeń osobowych i majątkowych

1. Elementy ekonomiki ubezpieczeń osobowych i majątkowych:

- 1) system finansowy zakładu ubezpieczeń;
- 2) dochody i wydatki, rodzaje funduszy oraz źródła ich tworzenia;
- 3) margines wypłacalności;
- 4) użyteczność ubezpieczenia;
- 5) wycena ryzyka;
- 6) podział ryzyka – między stronami kontraktu ubezpieczeniowego – typy umów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

2. Modele ryzyka ubezpieczeniowego:

- 1) model ryzyka indywidualnego;
- 2) rozkłady zagregowanej wartości szkód (złożony rozkład Poissona, złożony rozkład ujemny dwumianowy, inne rozkłady złożone);
- 3) metody wyznaczania rozkładu: metoda rekurencyjna (wzór Panjera), aproksymacja rozkładem normalnym, aproksymacja rozkładem przesuniętym gamma;

- 4) efekty reasekuracji.
 3. Teoria ruiny:
 - 1) klasyczny model nadwyżki zakładu ubezpieczeń z czasem ciągłym;
 - 2) model z czasem dyskretnym;
 - 3) prawdopodobieństwo ruiny w skończonym i nieskończonym horyzoncie czasowym;
 - 4) oszacowania prawdopodobieństwa ruiny;
 - 5) efekty reasekuracji.
 4. Kalkulacja składki w jednorodnych portfelach ryzyk:
 - 1) składka netto, narzut na ryzyko i inne elementy składki brutto;
 - 2) kryteria kalkulacji składek;
 - 3) zasady kalkulacji składek.
 5. Kalkulacja składki w niejednorodnych portfelach ryzyk:
 - 1) teoria wiarygodności (credibility);
 - 2) systemy bonus-malus;
 - 3) modele statystyczne z klasyfikacją według wielu zmiennych taryfowych.
 6. Kalkulacja rezerw:
 - 1) rezerwa składek i rezerwa na ryzyka niewygasłe;
 - 2) rezerwa na niewypłacone odszkodowania i świadczenia;
 - 3) kalkulacja metodą indywidualną;
 - 4) metody ryczałtowe i aktuarialne;
 - 5) metody oparte na analizie tzw. trójkąta danych statystycznych;
 - 6) rezerwa na wyrównanie szkodowości (ryzyka).
- IV. Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka
1. Zmienna losowa i jej rozkład:
 - 1) dystrybuanta;
 - 2) funkcja prawdopodobieństwa, gęstość;
 - 3) funkcje zmiennej losowej;
 - 4) parametry rozkładu zmiennej losowej – parametry pozycyjne, wartość oczekiwana, wariancja, skośność, kurtoza;
 - 5) funkcja tworząca momenty.
 2. Rozkłady wielowymiarowe:
 - 1) rozkłady wielowymiarowe, rozkłady brzegowe i rozkłady warunkowe;
 - 2) niezależność zmiennych losowych;

3) wartości oczekiwane, wariancje i kowariancje brzegowe i warunkowe.

3. Rozkłady stosowane w matematyce ubezpieczeniowej:

1) rozkłady złożone;

2) rozkłady mieszane;

3) zastosowanie funkcji tworzącej momenty;

4) rozkład sumy niezależnych zmiennych losowych – wartość oczekiwana, wariancja i skośność.

4. Procesy stochastyczne:

1) łańcuchy Markowa ze skończoną ilością stanów;

2) procesy stochastyczne – elementarne pojęcia i własności.

5. Metody estymacji parametrów rozkładu:

1) własności estymatorów;

2) metoda największej wiarygodności, metoda momentów;

3) model regresji liniowej – metoda najmniejszych kwadratów, ważona metoda najmniejszych kwadratów;

4) elementarne zagadnienia regresji nieliniowej.

6. Testowanie hipotez statystycznych:

1) hipotezy proste;

2) testy istotności;

3) iloraz wiarygodności;

4) hipotezy nieparametryczne – testy zgodności i testy niezależności.

7. Metody bayes'owskie:

1) rozkład a priori i rozkład a posteriori;

2) estymacja punktowa;

3) testowanie hipotez;

4) estymatory liniowe.

UZASADNIENIE

Wejście w życie ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. poz. ...), która wprowadza zmiany w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11 poz. 66, z późn. zm.), powoduje konieczność wydania, na podstawie art. 166 ust. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie egzaminów aktuarialnych.

Przepisy nowelizujące ustawę o działalności ubezpieczeniowej wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do zawodu aktuarusza. W odniesieniu do wymogu złożenia egzaminu aktuarialnego przewidziano możliwość zwolnienia kandydata z tego wymogu po spełnieniu określonych przesłanek. W myśl art. 163 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej Komisja Egzaminacyjna dla Aktuariuszy stwierdza na wniosek jednostek organizacyjnych uczelni uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, matematycznych lub fizycznych, uznanie studiów wyższych ukończonych w RP lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w RP za równorzędne, które zakresem kształcenia obejmują zakres egzaminu aktuarialnego. Powyższa ustawa przewiduje w art. 161 ust. 1b ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, że kandydat zostanie zwolniony z wymogu złożenia egzaminu, jeżeli ukończył studia wyższe, o których mowa powyżej, oraz zaliczył egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż trzy lata.

Projekt rozporządzenia jest analogiczny do dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie zakresu obowiązujących tematów egzaminów aktuarialnych oraz trybu przeprowadzania tych egzaminów (Dz. U. Nr 211, poz. 2054).

Zmiany wprowadzone w projektowanym rozporządzeniu są konsekwencją zmian jakie przewidziano w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej w tym zakresie i zostały omówione poniżej:

- 1) W związku z wprowadzeniem do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej przepisów dotyczących zwolnienia kandydata z egzaminu aktuarialnego w projektowanym rozporządzeniu przewidziano tryb i sposób uzyskania przez kandydata przedmiotowego zwolnienia. W projektowanym rozporządzeniu przewidziano rozdział czwarty „Zwolnienie z egzaminu”. W § 20 projektowanego

rozporządzenia określono sposób i tryb uznawania przez Komisję Egzaminacyjną dla Aktuariuszy studiów wyższych ukończonych w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych studiów wyższych uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne.

Postępowanie związane ze stwierdzeniem uznania studiów wyższych za obejmujące zakres egzaminu aktuarialnego jest wszczynane na wniosek. Do wniosku, który kierowany jest przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, matematycznych i fizycznych do Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, należy dołączyć dokumenty dotyczące programu studiów. Komisja Egzaminacyjna może zwrócić się do wnioskodawcy o uzupełnienie dołączonej dokumentacji. Przed podjęciem uchwały w sprawie stwierdzenia uznania Komisja Egzaminacyjna jest zobowiązana zasięgnąć opinii ogólnopolskich organizacji aktuaruszy. Komisja Egzaminacyjna może określić sposób weryfikacji spełnienia przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, matematycznych lub fizycznych wymogów ustawowych. Uchwałę podejmowaną przez Komisję Egzaminacyjną w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku, doręcza się wnioskodawcy listem poleconym. W projektowanym rozporządzeniu w § 21 przewidziano tryb odwoławczy od powyższej uchwały. Odwołanie od uchwały przysługuje wnioskodawcy w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały. Natomiast zgodnie z § 21 ust. 5 projektowanego rozporządzenia Komisja Egzaminacyjna podejmuje uchwałę w sprawie odwołania w terminie 2 miesięcy od dnia jego doręczenia Komisji.

W § 22 projektowanego rozporządzenia przewidziano natomiast sposób i tryb uzyskania zwolnienia z egzaminu aktuarialnego. Postępowanie związane ze zwolnieniem kandydata z egzaminu aktuarialnego jest wszczynane na wniosek kandydata. Kandydat zostaje zwolniony z egzaminu w formie uchwały podejmowanej przez Komisję Egzaminacyjną, po uprzednim złożeniu przez kandydata wniosku wraz z załączonymi dokumentami potwierdzającymi, że kandydat zaliczył egzaminy na tych studiach przeprowadzone w formie pisemnej, z zachowaniem zasady anonimowości oceny prac, a od ukończenia studiów nie upłynęło więcej niż trzy lata. Komisja Egzaminacyjna podejmuje uchwałę w sprawie zwolnienia kandydata w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez kandydata. Uchwałę doręcza się kandydatowi listem poleconym. W § 22 ust. 6 projektowanego rozporządzenia

przewidziano tryb odwoławczy od powyższej uchwały Komisji Egzaminacyjnej. Odwołanie od uchwały Komisji Egzaminacyjnej przysługuje kandydatowi w terminie 14 dni od dnia doręczenia kandydatowi uchwały. Komisja Egzaminacyjna rozpatruje odwołanie podejmując uchwałę w terminie 30 dni od dnia doręczenia Komisji odwołania.

- 2) W projektowanym rozporządzeniu wprowadzono zmiany w umiejscowieniu określonych przepisów, co stanowi odzwierciedlenie kolejności przewidzianej w § 1 projektowanego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji (Rządowy Proces Legislacyjny) z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów i konsultacji społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje projekt:

projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na kandydatów na aktuariuszy, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz Komisję Egzaminacyjną dla Aktuariuszy,

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z:

1. Komisją Nadzoru Finansowego,
2. Polską Izbą Ubezpieczeń,
3. Rzecznikiem Ubezpieczonych,
4. Polskim Stowarzyszeniem Aktuariuszy,
5. Izbą Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,
6. Rzecznikiem Praw Absolwenta,
7. Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
8. Radą Główną Szkolnictwa Wyższego,

3) Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Przepisy nowelizujące ustawę o działalności ubezpieczeniowej wprowadzają zmiany, które mają służyć ułatwieniu dostępu do zawodu aktuarusza. Ze względu na proponowane zmiany w uzyskaniu wpisu do rejestru aktuariuszy (ukończenie odpowiednich studiów wyższych i 6-letnie doświadczenie zawodowe) można oczekiwać, że zwiększy się liczba osób uzyskujących wpis do rejestru aktuariuszy.

d) sytuację i rozwój regionalny:

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny;

4) Wskazanie źródeł finansowania:

projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa, analogicznie jak dotychczasowa regulacja.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾
z dnia
w sprawie szczegółowego trybu wydawania dyplomów, świadectw, książeczek nurka
i dziennika prac podwodnych oraz wzorów tych dokumentów

Na podstawie art. 22 ust. 8 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb wydawania dyplomów, świadectw, książeczek nurka i dziennika prac podwodnych oraz wzory:

- 1) dyplomu nurka III, II, I klasy i nurka saturowanego;
- 2) dyplomu kierownika prac podwodnych III, II i I klasy;
- 3) świadectwa operatora systemów nurkowych;
- 4) książeczki nurka;
- 5) dziennika prac podwodnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o "ustawie", należy przez to rozumieć ustawę z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych.

§ 3. Dyplom nurka III, II, I klasy, nurka saturowanego, kierownika prac podwodnych III, II i I klasy, świadectwo operatora systemów nurkowych i książeczkę nurka wystawia się w języku polskim i języku angielskim.

§ 4. 1. Do wniosku o wydanie dyplomu lub świadectwa w przypadku:

- 1) dyplomu nurka III klasy załącza się:
 - a) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurków III klasy,
 - b) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego i praktycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji nurka III klasy,
 - c) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych,
 - d) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - e) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 2) dyplomu nurka II klasy załącza się:
 - a) dyplom lub kopię dyplomu nurka III klasy,
 - b) dokumenty potwierdzające dwuletnią praktykę zawodową w charakterze nurka III klasy,
 - c) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurków II klasy,
 - d) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji nurka II klasy,
 - e) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych,
 - f) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - g) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 3) dyplomu nurka I klasy załącza się:

¹⁾ Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej - budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494 oraz z 2012 r. poz. 1396).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, z 2007 r. Nr 64, poz. 428, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 oraz 2011 r. Nr 63, poz. 322.

- a) dyplom lub kopię dyplomu nurka II klasy,
 - b) dokumenty potwierdzające dwuletnią praktykę zawodową w charakterze nurka II klasy,
 - c) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurków I klasy,
 - d) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji nurka I klasy,
 - e) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych,
 - f) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - g) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 4) dyplomu nurka saturowanego załącza się:
- a) dyplom lub kopię dyplomu nurka I klasy,
 - b) dokumenty potwierdzające roczną praktykę zawodową w charakterze nurka I klasy,
 - c) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla nurków saturowanych,
 - d) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji nurka saturowanego,
 - e) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych,
 - f) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - g) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 5) dyplomu kierownika prac podwodnych III klasy załącza się:
- a) kopię dokumentu potwierdzającego wykształcenie średnie,
 - b) dyplom lub kopię dyplomu nurka III klasy,
 - c) dokumenty potwierdzające dwuletnią praktykę zawodową w charakterze nurka III klasy,
 - d) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla kierowników prac podwodnych III klasy,
 - e) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego i praktycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji kierownika prac podwodnych III klasy,
 - f) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - g) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 6) dyplomu kierownika prac podwodnych II klasy załącza się:
- a) kopię dokumentu potwierdzającego wykształcenie średnie,
 - b) dyplom lub kopię dyplomu kierownika prac podwodnych III klasy, albo
 - c) dyplom lub kopię dyplomu nurka II klasy,
 - d) dokumenty potwierdzające trzyletnią praktykę zawodową w charakterze kierownika prac podwodnych III klasy, albo
 - e) dokumenty potwierdzające roczną praktykę zawodową w charakterze nurka II klasy,
 - f) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla kierowników prac podwodnych II klasy,
 - g) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji kierownika prac podwodnych II klasy,
 - h) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - i) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 7) dyplomu kierownika prac podwodnych I klasy załącza się:
- a) kopię dokumentu potwierdzającego wykształcenie średnie,
 - b) dyplom lub kopię dyplomu kierownika prac podwodnych II klasy,
 - c) dokumenty potwierdzające trzyletnią praktykę zawodową w charakterze kierownika prac podwodnych II klasy,
 - d) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla kierowników prac podwodnych I klasy,
 - e) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji kierownika prac podwodnych II klasy,
 - f) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
 - g) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu;
- 8) świadectwa operatora systemów nurkowych załącza się:
- a) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla operatorów systemów nurkowych,

- b) zaświadczenie o zdaniu egzaminu teoretycznego z wynikiem pozytywnym z zakresu kwalifikacji operatora systemów nurkowych,
- c) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm,
- d) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu.

2. Do wniosku o przedłużenie ważności dyplomu nurka III, II, I klasy lub nurka saturowanego załącza się:

- 1) dyplom lub kopię dyplomu, którego ważność się przedłuża;
- 2) dokument potwierdzający co najmniej 250-godzinną praktykę w zakresie wykonywania prac podwodnych, uzyskaną w okresie 5 lat od dnia wydania dyplomu;
- 3) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych;
- 4) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm;
- 5) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu.

3. Do wniosku o odnowienie ważności dyplomu nurka III, II, I klasy lub nurka saturowanego załącza się:

- 1) dyplom lub kopię dyplomu, którego ważność się odnawia;
- 2) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia uzupełniającego;
- 3) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych;
- 4) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm;
- 5) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie dokumentu.

4. Wzory dyplomu nurka III, II, I klasy, nurka saturowanego, kierownika prac podwodnych III, II i I klasy oraz świadectwa operatora systemów nurkowych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Książeczka nurka jest dokumentem potwierdzającym przebieg pracy zawodowej.

2. Książeczkę nurka wydaje się na wniosek zainteresowanej osoby. Do wniosku załącza się:

- 1) trzy aktualne fotografie o wymiarach 43 mm x 33 mm;
- 2) kopię dyplomu nurka;
- 3) kopię aktualnego orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych;
- 4) dowód wniesienia opłaty za wydanie książeczki nurka.

3. Wzór książeczki nurka określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Dokumenty, o których mowa w § 1, podlegają wymianie w przypadku:

- 1) braku miejsca na dokonywanie wymaganych wpisów;
- 2) zmiany imienia lub nazwiska posiadacza;
- 3) uszkodzenia w stopniu utrudniającym posługiwanie się tym dokumentem.

2. W przypadku utraty dyplomu, świadectwa lub książeczki nurka ich posiadacz zawiadamia Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni, zwanego dalej "dyrektorem urzędu", oraz składa pisemne oświadczenie, w którym podaje przyczyny utraty dokumentu.

3. W przypadku utraty dyplomu, świadectwa lub książeczki nurka wystawia się duplikat.

4. W przypadku wymiany książeczki nurka dyrektor urzędu lub osoba przez niego upoważniona odciska na pustych stronach książeczki nurka prostokątny stempel o wymiarach 90 mm x 30 mm, w kolorze czerwonym, o treści "ANULOWANO" wraz z datą i własnoręcznym podpisem, dziurkuje stronę zawierającą dane osobowe otworem o średnicy nie mniejszej niż 5 mm i zwraca dokument posiadaczowi.

§ 7. 1. Dziennik prac podwodnych jest dokumentem potwierdzającym przebieg wykonanych prac podwodnych.

2. Właściwy miejscowo urząd morski albo urząd żeglugi śródlądowej, rejestrując dziennik prac podwodnych, wpisuje na stronie tytułowej nazwę i adres organizatora prac podwodnych,

numer dziennika oraz miejsce i datę dokonania rejestracji, potwierdzając wpis pieczęcią rejestrującego organu oraz podpisem osoby upoważnionej.

3. Dziennik prac podwodnych powinien być oprawiony, mieć ponumerowane i przesznurowane strony.

4. Zapisany dziennik prac podwodnych urząd, o którym mowa w ust. 2, oznacza jako "nieważny" i zwraca organizatorowi prac podwodnych albo upoważnionemu kierownikowi prac podwodnych.

5. Wzór dziennika prac podwodnych określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu wydawania dyplomów, świadectw, książeczek nurka i dziennika prac podwodnych oraz wzorów tych dokumentów (Dz. U. Nr 184, poz. 1904, z późn. zm.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia...

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (tzw. II projekt deregulacyjny), zmieniającej m.in. art. 19 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu praw podwodnych (Dz. U. Nr 199 poz.1936, z późn. zm) w zakresie zawodów: nurka, kierownika prac podwodnych i operatora systemów nurkowych dla prowadzenia głębinowych i długotrwałych prac podwodnych w związku czym zaszła konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 22 ust. 8 wyżej wymienionej ustawy.

W projekcie powtórzono rozwiązania zawarte w uchylanym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu wydawania dyplomów, świadectw, książeczek nurka i dziennika prac podwodnych oraz wzorów tych dokumentów (Dz. U. Nr 184 poz. 1904, z późn. zm.).

Zaistniała jednak konieczność zgodnie ze zmienionymi przepisami ustawy o wykonywaniu prac podwodnych określenia wzoru nowego dyplomu kierownika prac podwodnych III klasy, a w przypadku dotychczasowych wzorów dyplomów konieczne było zaktualizowanie odwołań do przepisów wyżej wymienionej znowelizowanej ustawy. Dodatkowo w świadectwie operatora systemów nurkowych w określeniu rodzaju prac podwodnych przywołany został zmieniony zapis zgodnie z brzmieniem znowelizowanej ustawy. W treści rozporządzenia uwzględniono nowy dyplom kierownika prac podwodnych III klasy i niezbędne wymagania do jego uzyskania, a w odniesieniu do pozostałych dyplomów i świadectwa zgodnie z ustawą deregulacyjną zaktualizowane zostały zapisy określające wymagany poziom wykształcenia oraz wymaganie zdania egzaminu w formie praktycznej, który jest obecnie konieczne jedynie w przypadku już tylko dwóch dyplomów (nurek III klasy i kierownik prac podwodnych III klasy).

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Projekt nie podlega konieczności przedstawiania właściwym organom lub instytucjom Unii Europejskiej, o czym mowa w § 12a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i nie będzie podlegał notyfikacji.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

Projekt rozporządzenia nie implementuje prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projekt przedmiotowego rozporządzenia dotyczyć będzie osób wykonujących prace podwodne, które będą ubiegały się o dyplomy niezbędne do wykonywania prac podwodnych oraz osób i firm prowadzące działalność gospodarczą w zakresie prac podwodnych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Planuje się przeprowadzenie konsultacji społecznych z: Forum Związków Zawodowych, Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Business Centre Club, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Krajową Izbą Gospodarki Morskiej, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Nurków Zawodowych, Stowarzyszeniem Nurków Zawodowych Rzeczypospolitej Polskiej, Ogólnopolskim Pracowniczym Związkiem Zawodowy Uninur.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie realizuje zapisy zmienionej w ramach deregulacji ustawy o wykonywaniu prac podwodnych, których celem było ułatwienia do zawodów „nurkowych” i w połączeniu zapisami wymienionej znacznie skróci dostęp do poszczególnych zawodów i awansu w ramach poszczególnych grup zawodowych.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Transportu, Budownictwa
i Gospodarki Morskiej
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**WZORY DYPŁOMÓW NURKA III, II i I KLASY, NURKA SATUROWANEGO, KIEROWNIKA PRAC
PODWODNYCH II i I KLASY ORAZ ŚWIADECTWA OPERATORA SYSTEMÓW NURKOWYCH**

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

DYPLOM NURKA III KLASY
DIVER 3RD CLASS CERTIFICATE

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

.....
Termin ważności dyplomu
Expiry date of this certificate

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

m

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

Posiadacz Dyplomu Nurka III klasy, zgodnie
z art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 października
2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, jest
uprawniony do wykonywania prac podwodnych
w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Diver 3rd Class Certificate, in compliance
with provision of Article 19 Paragraph 2 point 1 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Prace podwodne do
głębokości 20 metrów

*Underwater work to
depth of 20 meters*

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

DYPLOM NURKA II KLASY
DIVER 2ND CLASS CERTIFICATE

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

.....
Termin ważności dyplomu
Expiry date of this certificate

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

m

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

Posiadacz Dyplomu Nurka II klasy, zgodnie
z art. 19 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 17 października
2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, jest
uprawniony do wykonywania prac podwodnych
w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Diver 2nd Class Certificate, in compliance
with provision of Article 19 Paragraph 2 point 2 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Prace podwodne do
głębokości 50 metrów

*Underwater work to
depth of 50 meters*

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**DYPLOM NURKA I KLASY
DIVER 1ST CLASS CERTIFICATE**

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

.....
Termin ważności dyplomu
Expiry date of this certificate

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

m

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Posiadacz Dyplomu Nurka I klasy, zgodnie
z art. 19 ust. 2 ustawy pkt 3 z dnia 17 października
2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, jest
uprawniony do wykonywania prac podwodnych
w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Diver 1st Class Certificate, in compliance
with provision of Article 19 Paragraph 2 point 3 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Prace podwodne,
niezależnie od
głębokości

*Underwater work to
irrespective of depth*

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**DYPLOM NURKA
SATUROWANEGO**
SATURATION DIVER CERTIFICATE

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

.....
Termin ważności dyplomu
Expiry date of this certificate

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

m

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Posiadacz Dyplomu Nurka II klasy, zgodnie z
art. 19 ust. 2 ustawy pkt 4 z dnia 17 października
2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych, jest
uprawniony do wykonywania prac podwodnych w
poniżej określonym zakresie:

*Holder of Diver 2nd Class Certificate, in compliance
with provision of Article 19 Paragraph 2 point 4 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Wszystkie rodzaje
prac podwodnych

All underwater work
(saturation diving)

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**DYPLOM KIEROWNIKA
PRAC PODWODNYCH III KLASY
MANAGER 3RD CLASS IN CHARGE OF
UNDERWATER WORK CERTIFICATE**

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

m

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Posiadacz Dyplomu Kierownika Prac Podwodnych
III klasy,, zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 1 ustawy
z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac
podwodnych, jest uprawniony do wykonywania
prac podwodnych w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Manager 3rd Class in Charge of
Underwater Work Certificate, in compliance with
provision of Article 19 Paragraph 3 point 1 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Kierowanie pracami
podwodnymi do
głębokości 20 metrów

*Managing of underwater
work to depth of
20 meters*

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**DYPLOM KIEROWNIKA
PRAC PODWODNYCH II KLASY
MANAGER 2ND CLASS IN CHARGE OF
UNDERWATER WORK CERTIFICATE**

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

m

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Posiadacz Dyplomu Kierownika Prac Podwodnych
II klasy,, zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy
z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac
podwodnych, jest uprawniony do wykonywania
prac podwodnych w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Manager 2nd Class in Charge of
Underwater Work Certificate, in compliance with
provision of Article 19 Paragraph 3 point 2 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Kierowanie pracami
podwodnymi do
głębokości 50 metrów

*Managing of underwater
work to depth of
50 meters*

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**DYPLOM KIEROWNIKA
PRAC PODWODNYCH I KLASY
MANAGER 1ST CLASS IN CHARGE OF
UNDERWATER WORK CERTIFICATE**

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

m

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Posiadacz Dyplomu Kierownika Prac Podwodnych
I klasy, zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia
17 października 2003 r. o wykonywaniu prac
podwodnych, jest uprawniony do wykonywania
prac podwodnych w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Manager 1st Class in Charge of
Underwater Work Certificate, in compliance with
provision of Article 19 Paragraph 3 point 3 of
Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Kierowanie wszystkimi
rodzajami prac
podwodnych

*Managing of all
underwater work*

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

**ŚWIADECTWO
OPERATORA SYSTEMÓW NURKOWYCH
OPERATOR OF DIVING SYSTEMS
CERTIFICATE**

Wydany na podstawie ustawy z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz.
1936, z późn. zm.) i egzaminu przed Komisją
Kwalifikacyjną dla Nurków.

*Issued under Underwater Work Act of 17th October 2003
(Journal of Laws No.199, Pos.1936, as amended) and based
on passed examination, organized by Divers Qualification
Board.*

No.

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

.....
Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth

miejsce na
fotografię
43x33 mm

photo

.....
Miejsce i data wydania
Place and date of issue of this certificate

m

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorised official

Hologram
Urzędu
Morskiego
w Gdyni

No.

Urząd Morski w Gdyni z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej zaświadcza, że:

*Maritime Office in Gdynia under the authority of
the Government of the Republic of Poland
certifies that:*

.....
Nazwisko / Surname Imię / Name

posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności
w zakresie wykonywania prac podwodnych,
zgodnie z ustawą z dnia 17 października 2003 r.
o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199,
poz. 1936, z późn. zm.).

*has been found competent and skilled to perform
underwater work, in compliance with Underwater
Work Act of 17th October 2003 (Journal of Laws
No 199, Pos.1936, as amended).*

Posiadacz Świadectwa Operatora Systemów
Nurkowych, zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy z dnia
17 października 2003 r. o wykonywaniu prac
podwodnych, jest uprawniony do wykonywania
prac podwodnych w poniżej określonym zakresie:

*Holder of Operator Diving Systems Certificate, in
compliance with provision of Article 19 Paragraph
4 of Underwater Work Act of 17th October 2003, is
competent to perform underwater work at the level
specified below:*

Rodzaj prac podwodnych
Kind of underwater work

Obsługiwanie zainstalowanych w
bazie prac podwodnych urządzeń
i wyposażenia technicznego dla
długotrwałych i głębinowych prac
podwodnych

*Operate plant and equipment of
the diving base long-lasting
underwater work over depth of
50 meters*

<p>ORZECZENIA LEKARSKIE SPECIALIST MEDICAL EXAMINATION</p>	<p><u>Objaśnienia dotyczące dokonywania wpisów w książeczce nurka:</u></p>
<p>1. Orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych ważne do dnia</p> <p>FIT FOR UNDERWATER WORK</p>	<p>1. W książeczce nurka dokonuje się wpisów dotyczących:</p> <p>a) tożsamości posiadacza książeczki nurka, b) maksymalnej głębokości zanurzenia i czasu pozostawania na tej głębokości, c) czasu trwania treningów w komorze dekompresyjnej lub komorze hiperbarycznej, d) czasu przebywania pod powierzchnią wody podczas wykonywania prac podwodnych, e) ukończonych dodatkowych szkoleń, f) posiadanego dyplomu nurka, uprawniającego do wykonywania prac podwodnych, g) wykonywanych prac podwodnych, h) informacji o dacie ważności orzeczenia lekarza o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych.</p> <p>2. Wpisy dokonywane w książeczce nurka powinny być opatrzone datą, podpisem oraz pieczęcią imienną kierownika prac podwodnych i numerem dyplomu kierownika prac podwodnych.</p> <p>3. Wpisy powinny być dokonywane starannie, drukowanymi literami, bezużywania skłótów i korekt. Błędne wpisy prostuje się przez przekreślenie błędnego tekstu w sposób pozwalający na jego odczytanie i obok wpisuje się tekst prawidłowy, a dokonaną korektę poświadczają podpisem i pieczęcią.</p> <p>4. Wpisy w książeczce nurka dotyczące czasu przebywania pod powierzchnią wody powinny być zgodne z wpisami wykonanymi w dzienniku prac podwodnych.</p>
<p>2. Orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych ważne do dnia</p> <p>FIT FOR UNDERWATER WORK</p>	<p>Niniejsza książeczka zawiera 60 stron ponumerowanych od nr 1 do nr 60.</p>
<p>3. Orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania prac podwodnych ważne do dnia</p> <p>FIT FOR UNDERWATER WORK</p>	<p>This book includes 60 sides paginated from No. 1 to No. 60.</p>
<p>- 56 - 59 -</p>	<p>-60-</p>

Objaśnienia do załącznika:

- * Format książeczki: 88 mm x 125 mm.
- * Okładka w kolorze ciemnoniebieskim, miękka typu paszportowego, wodoodporna i z napisami tłoczonymi w kolorze srebrnym.
- * Nieparzyste strony ponumerowane, a druga strona okładki oznaczona numerem ewidencyjnym, tłoczonym (Nr 00000) pięciocyfrowym.
- * Napisy w kolorze czarnym.
- * Winyłowa taśma samoprzylepna znajdująca się tuż za drugą stroną okładki, skierowana stroną przylepną w jej kierunku, zabezpieczająca przed wilgocią i zamazywaniem danych posiadacza książeczki nurka, powinna zostać przyklejona do drugiej strony okładki przez posiadacza, po uprzednim złożeniu przez niego podpisu pod znajdującym się tam zdjęciem.

DZIENNIK PRAC PODWODNYCH

**DZIENNIK
PRAC PODWODNYCH**

DZIENNIK PRAC PODWODNYCH

.....
(nazwa i adres organizatora prac podwodnych (przedsiębiorcy))

Numer dziennika prac podwodnych:

.....
(miejsce i data dokonania rejestracji dziennika, pieczęć organu rejestrującego
oraz podpis upoważnionej osoby)

TELEFONY ALARMOWE

W przypadku wystąpienia u nurka objawów choroby dekompresyjnej lub wypadku natychmiast zawiadomić:

lekarza:

ośrodek medycyny hiperbarycznej:

Karta pracy nurków w dniu 20 r.

Miejsce prac: Zadanie do wykonania:

Czynnik oddechowy: Temperatura powietrza: Temperatura wody: Przejrzystość wody: m

Stan morza lub wysokość fali w m: Prędkość prądu wody: m/s Charakter dna:

Skład ekipy prac podwodnych: kierownik Członkowie ekipy:

.....

Lp.	Nazwisko i imię nurka	Funkcja nurka	Typ sprzętu nurkowego	Podpis nurka potwierdzający sprawdzenie sprzętu nurkowego i gotowość do pracy	Godzina*		Głębokość pracy w m	Czas dekompresji*	łącznie czas pobytu w warunkach podwyższonego ciśnienia*
					zanurzenia	wynurzenia			
1		wykonujący pracę							
		asekurujący							
2		wykonujący pracę							
		asekurujący							
3		wykonujący pracę							
		asekurujący							
4		wykonujący pracę							
		asekurujący							
5		wykonujący pracę							
		asekurujący							

* Czas zapisać w godzinach i minutach.

Uwagi:

.....
(imię i nazwisko kierownika prac podwodnych oraz podpis)

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

w sprawie określenia kwalifikacji wojskowych osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej

Na podstawie art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa kwalifikacje wojskowe osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych odpowiadające kwalifikacjom do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 19 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych.

§ 2. Określa się kwalifikacje wojskowe uprawniające do wykonywania prac podwodnych:

- 1) młodszy nurek;
- 2) nurek: bojowy, miner, inżynierii, ratownictwa;
- 3) starszy nurek: bojowy, miner, inżynierii, ratownictwa;
- 4) kierownik nurkowania;
- 5) kierownik podwodnych działań: bojowych, minerskich, inżynieryjnych, ratowniczych;
- 6) operator: komory dekompresyjnej, dzwonu nurkowego, sprzętu nurkowego, pojazdu podwodnego typu ROV, systemów sporządzania mieszanin oddechowych.

§ 3. Kwalifikacje wojskowe młodszego nurka odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka III klasy.

§ 4. Kwalifikacje wojskowe nurka bojowego, nurka минера, nurka inżynierii lub nurka ratownictwa odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka II klasy.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, z 2007 r. Nr 64, poz. 428, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322.

§ 5. Kwalifikacje wojskowe starszego nurka bojowego, starszego nurka минера lub starszego nurka inżynierii odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka I klasy, a po odbyciu dodatkowego szkolenia w zakresie wymaganym do uzyskania kwalifikacji nurka saturowanego odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka saturowanego.

§ 6. Kwalifikacje wojskowe starszego nurka ratownictwa odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka saturowanego.

§ 7. Kwalifikacje wojskowe kierownika nurkowania, kierownika podwodnych działań bojowych, kierownika podwodnych działań minerskich lub kierownika podwodnych działań inżynierskich odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu kierownika prac podwodnych II klasy, a po odbyciu dodatkowego szkolenia w zakresie wymaganym do uzyskania kwalifikacji kierownika prac podwodnych I klasy odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu kierownika prac podwodnych I klasy.

§ 8. Kwalifikacje wojskowe kierownika podwodnych działań ratowniczych odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu kierownika prac podwodnych I klasy.

§ 9. Kwalifikacje wojskowe operatora komory dekompresyjnej, operatora dzwonu nurkowego lub operatora sprzętu nurkowego odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu operatora systemów nurkowych.

§ 10. Kwalifikacje wojskowe operatora pojazdu podwodnego typu ROV lub operatora systemu sporządzania mieszanin oddechowych odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu operatora systemów nurkowych po odbyciu dodatkowego szkolenia w zakresie wymaganym do uzyskania kwalifikacji operatora systemów nurkowych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie określenia kwalifikacji wojskowych osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936, z późn. zm.).

W art. 10 projektu ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych dokonywana jest zmiana ustawy dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych. W art. 19 zmienianej ustawy o wykonywaniu prac podwodnych zamieszczono katalog zawodów wykonujących prace podwodne. W odniesieniu do istniejącego obecnie katalogu dodano kierownika prac podwodnych III klasy. Uzyskane uprawnienia do kierowania pracami podwodnymi przewidziane dla tego poziomu kwalifikacji są wielokrotnie mniejsze niż najniższe kwalifikacje do kierowania pracami podwodnymi obowiązującymi w Siłach Zbrojnych RP, które określono na podstawie obowiązującego rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie wykonywania prac podwodnych w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1547) – wydanego na podstawie delegacji określonej w art. 28 ust. 1 ustawy, gdzie Minister Obrony Narodowej, ze względu na specyfikę zawodów i prac podwodnych w jednostkach organizacyjnych MON, uzyskał upoważnienie ustawowe do samodzielnego uregulowania wymienionego obszaru na potrzeby Sił Zbrojnych RP. W projekcie rozporządzenia nie przewiduje się określenia kwalifikacji wojskowej uprawniającej do wykonywania prac podwodnych, które będą odpowiadać kwalifikacjom wymaganych do wykonywani zawodu kierownika prac podwodnych III klasy.

Niemniej jednak przedmiotowa zmiana art. 19 wpływa pośrednio na zmianę upoważnienia ustawowego zawartego w art. 23 ust. 6 ustawy o wykonywaniu prac podwodnych.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt będzie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji i Ministerstwa Obrony Narodowej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowana zmiana rozporządzenia będzie oddziaływać na podmioty wskazane w art. 19 ustawy o wykonywaniu prac podwodnych, w zakresie potrzeb Sił Zbrojnych RP.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora finansów publicznych

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾**

z dnia

w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych

Na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa kwalifikacje osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwane dalej „kwalifikacjami służbowymi”, odpowiadające kwalifikacjom do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 19 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych.

§ 2. Kwalifikacje służbowe potwierdzone w Książce nurka, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie wykonywania prac podwodnych w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. Nr 138, poz. 1468), dokumentują uzyskanie kwalifikacji młodszego nurka, nurka lub nurka instruktora i odbycie przeszkoleń we właściwej służbie podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz stanowią podstawę do uzyskania odpowiedniego dyplomu nurka lub kierownika prac podwodnych.

§ 3. 1. Kwalifikacje służbowe młodszego nurka odpowiadają kwalifikacjom wymaganych do wykonywania zawodu nurka III klasy w zakresie samodzielnego wykonywania prac podwodnych na małych głębokościach, a po odbyciu dodatkowych szkoleń w oparciu o programy uwzględniające pragmatykę służbową odpowiadają kwalifikacjom do wykonywania prac

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004r. Nr 273, poz. 2703; z 2005r. Nr 155, poz. 1298; z 2007r. Nr 64, poz. 428; z 2008r. Nr 180, poz. 1112; z 2011r. Nr 63, poz. 322.

podwodnych na średnich głębokościach w asyście nurka II lub I klasy.

2. Kwalifikacje służbowe nurka odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka III klasy w pełnym zakresie, a po odbyciu dodatkowych szkoleń w oparciu o programy uwzględniające pragmatykę służbową odpowiadają kwalifikacjom do wykonywania zawodu nurka II klasy.

3. Kwalifikacje służbowe nurka instruktora odpowiadają kwalifikacjom wymaganym do wykonywania zawodu nurka I klasy.

§ 4. Osoby posiadające kwalifikacje służbowe nurka i nurka instruktora oraz pełniące funkcję kierującego pracami podwodnymi w zakresie posiadanych uprawnień, potwierdzonych w Księżce nurka, spełniają wymagania niezbędne do uzyskania kwalifikacji do wykonywania zawodu kierownika prac podwodnych II klasy.

§ 5. Osoba obsługująca urządzenia i wyposażenie techniczne wykorzystywane do prac podwodnych, posiadająca kwalifikacje służbowe potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia w tym zakresie, spełnia wymagania niezbędne do uzyskania kwalifikacji do wykonywania zawodu operatora systemów nurkowych dla prowadzenia głębinowych i długotrwałych prac podwodnych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

W porozumieniu

MINISTER TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego określonego w art. 23 ust. 7 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936, z późn. zm.).

Projekt ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych, w art. 10 nowelizuje ustawę o wykonywaniu prac podwodnych. Deregulacja zawodów związanych z wykonywaniem prac podwodnych wiąże się z wprowadzeniem zmian do art. 19 – 21 ustawy o wykonywaniu prac podwodnych. W zakresie prac podwodnych proponuje się zmniejszenie liczby zawodów do trzech: nurka, kierownika prac podwodnych oraz operatora systemów nurkowych. W dwóch pierwszych zawodach wprowadza się dyplomy z odpowiednimi klasami różnicującymi uprawnienia do wykonywania prac podwodnych. Związane jest to ze specyfiką pracy w środowisku podwyższonego ciśnienia (głębokości wykonywania prac), które wymusza stosowanie odpowiednio dostosowanego sprzętu, mieszanin oddechowych a także rozwiązań organizacyjno-technicznych, jakie musi zastosować kierownik prac podwodnych.

W związku z treścią projektowanego art. 19 ustawy o wykonywaniu prac podwodnych (art. 10 ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych), następuje pośrednia zmiana upoważnienia ustawowego zawartego w art. 23 ust. 7 ustawy o wykonywaniu prac podwodnych, co w konsekwencji spowoduje, że wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy spowoduje utratę mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. Nr 138, poz. 1469).

Rozwiązania przyjęte w projekcie wzorowane są na obecnie obowiązujących przepisach. Wprowadzone zmiany mają jedynie charakter dostosowawczy do nazewnictwa, którym posługuje się nowelizowana ustawa o wykonywaniu prac podwodnych.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r.

o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy proces legislacyjny, zgodnie z wymogami § 11a ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597). Przedmiot regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać akt prawny

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na osoby uprawnione do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie regulacji nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na ww. obszary.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie oddziaływać na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu prowadzenia oraz
trybu dokonywania wpisu na listę agentów celnych**

Na podstawie art. 80 ust. 8 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Lista agentów celnych jest prowadzona w formie elektronicznej.

§ 2. Wpis na listę agentów celnych obejmuje:

- 1) numer i datę wpisu;
- 2) nazwisko, imię (imiona) i datę urodzenia;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) numer ewidencyjny PESEL, o ile został nadany;
- 5) w stosownych przypadkach, numer i datę decyzji o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego.

§ 3. 1. W celu uzyskania wpisu na listę agentów celnych osoba składa, do wyznaczonego dyrektora izby celnej, pisemny wniosek.

2. Wniosek o wpis na listę agentów celnych powinien zawierać:

- 1) nazwisko, imię i datę urodzenia;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) oświadczenie o posiadaniu obywatelstwa;
- 4) numer ewidencyjny PESEL, a w przypadku osoby, której nie nadano numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 6) w stosownych przypadkach, numer decyzji o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego.

3. Do wniosku o wpis na listę agentów celnych należy dołączyć kserokopie dokumentu:

- 1) potwierdzającego posiadane wykształcenie;
- 2) zawierającego aktualną informację o niekaralności w zakresie braku skazania za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe;
- 3) potwierdzającego co najmniej trzyletnie doświadczenie w sprawach celnych.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2008 r. Nr 209, poz. 1320 i Nr 215, poz. 1355, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 673, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 254, poz. 1529 oraz z 2012 r. poz. 908, 1116.

4. Kopii dokumentów wskazanych w ust. 3 pkt 1 i 3 nie składają osoby, których kwalifikacje do wykonywania zawodu agenta celnego zostały potwierdzone decyzją wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394).

5. W przypadku wątpliwości co do wiarygodności dokumentów, o których mowa w ust.3, dyrektor izby celnej może zażądać przedstawienia ich oryginałów.

6. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, dokument, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, powinien zostać sporządzony nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie egzaminu kwalifikacyjnego na agenta celnego oraz wpisu na listę agentów celnych (Dz. U. Nr 117, poz. 1223, z późn. zm³⁾).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 18, poz. 101 oraz z 2011 r. Nr 257, poz. 1540

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie sposobu prowadzenia oraz trybu dokonywania wpisu na listę agentów celnych stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 80 ust. 8 stawy z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622, z późn. zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych .

Projekt określa formę prowadzenia listy, która będzie mogła być prowadzona wyłącznie w formie elektronicznej oraz czynności związane z prowadzeniem listy agentów celnych.

Zgodnie z projektowanym przepisem §2 wpis na listę agentów celnych będzie obejmował:

- 1) numer i datę wpisu;
- 2) nazwisko, imię (imiona) i datę urodzenia;
- 3) miejsce i adres zamieszkania;
- 4) numer ewidencyjny PESEL, o ile został nadany;
- 5) w stosowanych przypadkach, numer i datę decyzji o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego.

Dane wskazane w pkt 1–4 stanowią podstawowe dane informacyjne dotyczące osób, które będą wykonywały czynności agenta celnego na rzecz swoich mocodawców. Umieszczenie tych informacji na liście agentów celnych jest konieczne do monitorowania jego prawidłowości. Informacja o numerze i dacie decyzji o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego będzie dotyczyła tych agentów celnych, których kwalifikacje uzyskane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zostaną potwierdzone decyzją o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394). Przypadki takie będą dotyczyły osób, które nie będą posiadały wymaganego wykształcenia lub doświadczenia w sprawach celnych a posiadają kwalifikacje uzyskane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Projektowany §3 określa informacje, które osoba ubiegająca się o wpisanie na listę agentów celnych podaje we wniosku oraz dokumenty, które będą stanowiły załączniki do wniosku. Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne (Dz. U. Nr 69, poz. 622, z późn. zm.) na listę agentów celnych można wpisać osobę fizyczną, która posiada obywatelstwo polskie albo obywatelstwo innego z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej; posiada pełną zdolność do czynności prawnych oraz posiada kwalifikacje lub doświadczenie w sprawach celnych a ponadto nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe oraz wystąpiła z wnioskiem o wpis na listę agentów celnych. Podstawowe dane osób składających wnioski, tj. nazwisko, imię, datę urodzenia, adres zamieszkania, posiadane obywatelstwo, numer ewidencyjny PESEL, a w przypadku osoby, której nie nadano numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz informację o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych zostaną

przyjęte w formie oświadczenia, którego prawidłowość wnioskodawca potwierdzi podpisem pod wnioskiem. Spełnienie warunku kwalifikacji lub doświadczenia w sprawach celnych oraz warunku niekaralności organ celny zweryfikuje na podstawie przedstawionych dokumentów. W przypadku wątpliwości co do wiarygodności dokumentów załączonych do wniosku o wpis na listę agentów celnych, Dyrektor Izby Celnej w Warszawie będzie mógł zażądać przedstawienia ich oryginałów.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Reguluje kwestie, które pozostają w gestii prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami §11a ust. 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowa nowelizacja będzie oddziaływać na osoby zajmujące się zawodowo reprezentowaniem podmiotów gospodarczych w sprawach celnych.

1. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach konsultacji społecznych do Rady Konsultacyjnej Służby Celnej oraz zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów i Rządowego Centrum Legislacji.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie powodować skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Źródła finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego biegłych rewidentów

Na podstawie art. 4 ust. 4f ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2012 r. poz. 1166 oraz z ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) formy i sposób odbywania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 2) rodzaje dokumentów potwierdzających odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego i zakres oświadczenia o odbyciu samokształcenia zawodowego;
- 3) sposób udokumentowania i tryb rozpatrywania wniosku o odbycie doskonalenia zawodowego w terminie późniejszym;
- 4) szczegółowe kryteria, których spełnienie uprawnia jednostkę do przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 5) rodzaje dokumentów składanych wraz z wnioskiem o wpis do wykazu jednostek uprawnionych;
- 6) szczegółowy zakres i tryb przekazywania Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów przez jednostki uprawnione informacji dotyczących prowadzonego obligatoryjnego doskonalenia zawodowego.

Rozdział 2

Formy obligatoryjnego doskonalenia zawodowego

§ 2. Biegły rewident odbywa obligatoryjne doskonalenie zawodowe w zakresie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym, zwanej dalej „ustawą”, w następujących formach:

- 1) kształcenia się na odległość – e-learning lub

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

- 2) uczestnictwa w szkoleniach, wykładach, seminariach i konferencjach, lub
- 3) pracy dydaktycznej, naukowo-dydaktycznej lub naukowej.

§ 3. Obligatoryjne doskonalenie zawodowe realizowane przez biegłego rewidenta w drodze samokształcenia zawodowego obejmuje formy, o których mowa w § 2, oraz:

- 1) uczestnictwo w studiach wyższych lub
- 2) uczestnictwo w kursach kształcenia teoretycznego i praktycznego lub
- 3) udział w pracach legislacyjnych lub
- 4) własne publikacje lub
- 5) analizę czasopism lub literatury fachowej.

Rozdział 3

Odbywanie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego

§ 4. 1. Dokumentami potwierdzającymi odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w formach, o których mowa w § 2, są zaświadczenia lub certyfikaty, które zawierają co najmniej:

- 1) imię i nazwisko oraz numer wpisu do rejestru biegłego rewidenta;
- 2) formę doskonalenia zawodowego;
- 3) zakres tematyczny doskonalenia zawodowego;
- 4) termin doskonalenia zawodowego;
- 5) liczbę godzin odbytego doskonalenia zawodowego;
- 6) nazwę jednostki uprawnionej przeprowadzającej doskonalenie zawodowe.

2. Dokumentem potwierdzającym odbycie samokształcenia zawodowego, o którym mowa w art. 4 ust. 2b ustawy, jest oświadczenie, które zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 5;
- 2) uzasadnienie wyboru danego zakresu wiedzy lub umiejętności doskonalenia zawodowego.

§ 5. 1. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów może wyrazić zgodę na odbycie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w terminie późniejszym, na pisemny wniosek biegłego rewidenta zawierający imię, nazwisko, numer wpisu do rejestru oraz uzasadnienie niewypełnienia obowiązku odbycia doskonalenia zawodowego w wymaganym terminie.

2. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

Rozdział 4

Przeprowadzanie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego

§ 6. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów, w celu umieszczenia jednostki w wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 4b ustawy, sprawdza szczegółowe kryteria, których spełnienie uprawnia jednostkę do przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego:

- 1) szczegółowe założenia programowe i organizacyjno-techniczne obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 2) charakterystykę zawodową wykładowców proponowanych do przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 3) poziom (jakość) merytoryczny materiałów obejmujących zakresem rachunkowość lub rewizję finansową, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, opracowanych na potrzeby przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 4) zdolności organizacyjno-techniczne jednostki niezbędne do przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w formach kształcenia, o których mowa w § 2 pkt 1 i 2, potwierdzone pisemną informacją.”

§ 7. 1. Jednostka zostaje wpisana do wykazu, o którym mowa w art. 4 ust. 4b ustawy, na podstawie:

- 1) wniosku zawierającego nazwę jednostki, adres siedziby, rodzaj deklarowanych form kształcenia oraz zakres tematyczny planowanego obligatoryjnego doskonalenia zawodowego;
- 2) dokumentów załączonych do wniosku, o którym mowa w pkt 1, potwierdzających spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 4 ust. 4a ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jednostka składa do Krajowej Rady Biegłych Rewidentów w terminie do ostatniego dnia drugiego kwartału roku poprzedzającego rok kalendarzowy planowanego obligatoryjnego doskonalenia zawodowego.

§ 8. Jednostki uprawnione przekazują Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów:

- 1) pisemne informacje, o których mowa w art. 4 ust. 4e ustawy, o terminie, miejscu i zakresie tematycznym przeprowadzania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego, co najmniej na 90 dni przed jego rozpoczęciem;
- 2) listy biegłych rewidentów uczestniczących w obligatoryjnym doskonaleniu zawodowym, o którym mowa w pkt 1, niezwłocznie po jego zakończeniu.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego dla biegłych rewidentów wynika z delegacji wprowadzonej w art. 4 ust. 4f ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, w ramach rządowej reformy deregulacyjnej w obszarze zawodów rynku finansowego.

Dotychczas powyższe zagadnienia były uregulowane w uchwałach Krajowej Rady Biegłych Rewidentów – organu samorządu zawodowego biegłych rewidentów, wydanych na podstawie uchylonych przepisów ww. ustawy.

Projekt rozporządzenia określa formy i sposób odbywania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego przez biegłych rewidentów, rodzaje dokumentów potwierdzających jego odbycie, zakres oświadczenia o odbyciu samokształcenia zawodowego, sposób udokumentowania i tryb rozpatrywania wniosku o odbycie doskonalenia zawodowego.

Ponadto projekt określa rodzaje dokumentów składanych przez jednostki wraz z wnioskiem o wpis do wykazu, o którym mowa w art. 4 ust. 4b ustawy oraz szczegółowy zakres i tryb przekazywania Krajowej Radzie Biegłych Rewidentów przez te jednostki informacji dotyczących prowadzonego przez nie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego.

Rozwiązania przyjęte w projekcie rozporządzenia uwzględniają potrzebę elastycznego i efektywnego systemu obligatoryjnego doskonalenia zawodowego oraz zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego i organizacyjno-technicznego, w tym kompletności przekazywanych danych dotyczących przebiegu obligatoryjnego doskonalenia zawodowego.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy biegły rewident jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym przez odbywanie obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w każdym roku kalendarzowym. Rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu mają zatem zastosowanie do biegłych rewidentów, zarówno faktycznie wykonujących zawód, jak i tych którzy nie są czynni zawodowo.

Projekt wprowadza katalog różnych form odbywania obligatoryjnego doskonalenia zawodowego przez biegłych rewidentów o zakresie tematycznym określonym przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów – organ samorządu zawodowego, zwiększając możliwości jego zaliczenia w wymaganym ustawowo terminie w drodze kształcenia się na odległość – e-learning, uczestnictwa w szkoleniach, wykładach, seminariach i konferencjach lub pracy dydaktycznej, naukowo-dydaktycznej lub naukowej, organizowanych przez samorząd zawodowy biegłych rewidentów oraz instytucje zajmujące się szkoleniem i doskonaleniem zawodowym. Powyższy zakres obligatoryjnego doskonalenia zawodowego biegły rewident jest obowiązany potwierdzić na podstawie dokumentów, których rodzaje określa rozporządzenie.

Rozporządzenie określa również sposób odbywania części obligatoryjnego doskonalenia zawodowego w drodze samokształcenia zawodowego. To nowe rozwiązanie przyjęte w ustawie ma na celu umożliwienie biegłemu rewidentowi podnoszenie kwalifikacji zawodowych w obszarze związanym z wykonywaniem zawodu biegłego rewidenta, ale nie ograniczającym się do zakresu tematycznego określonego przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów na podstawie art. 4 ust. 3 pkt 1 ustawy. Samokształcenie zawodowe może być realizowane zarówno poprzez kształcenie się na odległość – e-learning, uczestnictwo

w szkoleniach, wykładach, seminariach i konferencjach, pracy dydaktycznej, naukowo-dydaktycznej, naukowej, jak również uczestnictwo w studiach wyższych lub w kursach kształcenia teoretycznego i praktycznego, udział w pracach legislacyjnych, własne publikacje oraz analizę czasopism lub literatury fachowej.

Konsekwencją wprowadzenia nowych rozwiązań w ustawie, dotyczących możliwości częściowego zaliczania doskonalenia zawodowego w drodze samokształcenia zawodowego, jest określenie w rozporządzeniu zakresu oświadczenia składanego przez biegłego rewidenta na potwierdzenie jego odbycia, zamiast formy udokumentowanej. Oświadczenie to zawiera m.in. informacje o formie, zakresie tematycznym, terminie i liczbie godzin odbytego doskonalenia zawodowego wraz z uzasadnieniem wybranego zakresu wiedzy lub umiejętności doskonalenia zawodowego.

Rozporządzenie określa również tryb rozpatrywania wniosku biegłego rewidenta o odbycie obowiązkowego doskonalenia zawodowego w terminie późniejszym, w sytuacji, o której mowa w art. 4 ust. 2f ustawy.

W celu zamieszczenia jednostki w wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 4b ustawy, Krajowa Rada Biegłych Rewidentów sprawdza charakterystykę zawodową wykładowców, poziom merytoryczny materiałów opracowanych na potrzeby doskonalenia zawodowego, posiadanie zdolności organizacyjno-technicznych niezbędnych do przeprowadzania doskonalenia zawodowego. Przepisów nie stosuje się do jednostek, w których biegły rewident odbywa obowiązkowe doskonalenie zawodowe w drodze samokształcenia zawodowego.

Wykaz prowadzony przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, w którym są ujęte jednostki uprawnione, jest publikowany na stronie internetowej do ostatniego dnia trzeciego kwartału roku poprzedzającego rok kalendarzowy planowanego obowiązkowego doskonalenia zawodowego.

Rozporządzenie określa również zakres informacji dotyczących prowadzonego przez jednostki uprawnione obowiązkowego doskonalenia zawodowego, obejmujący pisemne informacje o terminie, miejscu i zakresie tematycznym przeprowadzania obowiązkowego doskonalenia zawodowego, co najmniej na 90 dni przed jego rozpoczęciem oraz listy biegłych rewidentów uczestniczących w obowiązkowym doskonaleniu zawodowym, niezwłocznie po jego zakończeniu.

Zagadnienia regulowane niniejszym projektem rozporządzenia nie są objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i przepisów technicznych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Niniejsze rozporządzenie oddziałuje na biegłych rewidentów, Krajową Radę Biegłych Rewidentów, jednostki uprawnione do przeprowadzania obowiązkowego doskonalenia zawodowego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym, w których będą uczestniczyli: Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, Komisja Nadzoru Audytowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „LIBERTAS”, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej i Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

– Sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

– Rynek pracy

Proponowane zmiany idące w kierunku uelastycznienia procedur związanych z odbyciem obowiązkowego doskonalenia zawodowego w kierunku potrzeb związanych z wykonywaniem zawodu biegłego rewidenta wpłyną pozytywnie na zwiększenie efektywności wykonywania tego zawodu.

– Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia wpłyną na poprawę jakości usług świadczonych przez biegłych rewidentów oraz jednostki przeprowadzające doskonalenie zawodowe.

– Sytuację i rozwój regionalny

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie wywierają wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów

Na podstawie art. 9 ust. 8 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2012 r. poz. 1166 oraz z ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów, zwanego dalej „postępowaniem kwalifikacyjnym”;
- 2) tryb i sposób przeprowadzania egzaminów;
- 3) warunki udzielania zaliczeń egzaminów;
- 4) tryb i termin wnoszenia odwołań od wyników egzaminów;
- 5) zasady oraz zakres odbywania praktyki i aplikacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym, zwanych dalej odpowiednio „praktyką” i „aplikacją”, oraz uznawania wymogu, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1 ustawy, zwanego dalej „doświadczeniem zawodowym”.

Rozdział 2 Warunki przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego

§ 2. Warunkiem przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego jest złożenie do Komisji Egzaminacyjnej, zwanej dalej „Komisją”, w terminie określonym przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, zgłoszenia o przystąpieniu do postępowania kwalifikacyjnego oraz kwestionariusza osobowego zawierającego:

- 1) imię i nazwisko;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) rodzaj i numer dokumentu tożsamości;
- 4) obywatelstwo;
- 5) wykształcenie;
- 6) adres zamieszkania i adres do korespondencji;
- 7) fotografię.

§ 3. W przypadku osób, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym, zwanej dalej „ustawą”, warunkiem przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego jest złożenie do Komisji zgłoszenia o przystąpieniu do postępowania kwalifikacyjnego wraz z następującymi dokumentami:

- 1) kwestionariuszem osobowym, o którym mowa w § 2;
- 2) dokumentem potwierdzającym posiadanie uprawnień do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, o których mowa w art. 5 ust. 3 lub 4 ustawy, wraz z tłumaczeniem na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.

§ 4. W przypadku osób, o których mowa w art. 11 ust. 3 ustawy, warunkiem przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego jest złożenie do Komisji zgłoszenia o przystąpieniu do postępowania kwalifikacyjnego i dokumentów, o których mowa w § 2, oraz dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 5 i 7 ustawy.

§ 5. W przypadku gdy zgłoszenie o przystąpieniu do postępowania kwalifikacyjnego nie spełnia wymagań formalnych lub nie dołączono do niego wymaganych dokumentów, Komisja wzywa do uzupełnienia braków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.

§ 6. 1. Osoby, które spełniają warunki przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego, są zawiadamiane pisemnie przez Komisję, w terminie miesiąca od dnia otrzymania zgłoszenia wraz z wymaganymi dokumentami, o dopuszczeniu do postępowania kwalifikacyjnego.

2. Osoba dopuszczona do postępowania kwalifikacyjnego, zwana dalej „kandydatem na biegłego rewidenta”, zostaje wpisana przez Komisję na listę kandydatów na biegłych rewidentów. Lista kandydatów na biegłych rewidentów zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) rodzaj i numer dokumentu tożsamości;
- 4) obywatelstwo;
- 5) wykształcenie;
- 6) adres zamieszkania i adres do korespondencji.

3. Kandydatowi na biegłego rewidenta Komisja nadaje numer ewidencyjny.

Rozdział 3 **Egzaminy**

§ 7. Komisja zawiadamia pisemnie kandydata na biegłego rewidenta o zakwalifikowaniu do egzaminów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, ust. 3 i 4 ustawy, oraz egzaminu dyplomowego, podając termin i miejsce przeprowadzenia egzaminu oraz zasady dokonywania oceny udzielonych odpowiedzi i termin ogłoszenia wyników.

§ 8. 1. Warunkiem przystąpienia kandydata na biegłego rewidenta do egzaminów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, ust. 3 i 4 ustawy, oraz egzaminu dyplomowego jest wniesienie opłaty egzaminacyjnej na 30 dni przed terminem każdego egzaminu, w tym egzaminu dyplomowego.

2. Na dowodzie wpłaty należy wskazać imię i nazwisko kandydata na biegłego rewidenta, numer ewidencyjny, o którym mowa w § 6 ust. 3, nazwę egzaminu i termin egzaminu.

3. Warunkiem przystąpienia kandydata na biegłego rewidenta do egzaminu dyplomowego jest złożenie do Komisji wniosku o dopuszczenie do tego egzaminu, zawierającego imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny, o którym mowa w § 6 ust. 3.

§ 9. 1. Cykl egzaminacyjny składa się z czterech sesji egzaminacyjnych, z których każda obejmuje 2 albo 3 egzaminy, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy, zwane dalej „egzaminami pisemnymi”.

2. Zaliczenie egzaminów z sesji I jest warunkiem przystąpienia do egzaminów z sesji II. Egzaminy z sesji II i z sesji III kandydat na biegłego rewidenta może zdawać łącznie, a ich zaliczenie jest warunkiem przystąpienia do egzaminów z sesji IV.

§ 10. 1. Krajowa Rada Biegłych Rewidentów ustala termin podstawowy dla każdego egzaminu w danej sesji oraz dwa terminy poprawkowe.

2. Nieprzystąpienie przez kandydata na biegłego rewidenta do egzaminu, na który został zakwalifikowany, jest równoznaczne z niezaliczeniem egzaminu.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli kandydat na biegłego rewidenta, który z powodu choroby, wypadku losowego lub innej wskazanej i udokumentowanej przyczyny losowej nie mógł przystąpić do egzaminu pisemnego w wyznaczonym terminie, przedłoży Komisji, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, kopię dokumentu potwierdzającego niemożność przystąpienia do egzaminu.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, opłatę egzaminacyjną zalicza się kandydatowi na biegłego rewidenta na poczet egzaminu przeprowadzonego w terminie późniejszym.

§ 11. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy, przeprowadza się w formie pisemnej. Egzamin składa się z 2 albo 3 bloków tematycznych.

2. Blok tematyczny zawiera od 10 do 40 pytań testowych oraz od 1 do 7 zadań sytuacyjnych.

3. Pytanie testowe jest pytaniem jednokrotnego wyboru, które jest oceniane w następujący sposób:

- 1) odpowiedź prawidłowa – dwa punkty;
- 2) odpowiedź nieprawidłowa – minus jeden punkt;
- 3) brak odpowiedzi – zero punktów.

4. Zadanie sytuacyjne oceniane jest według skali punktowej podanej w zadaniu. Za nieprawidłowo rozwiązane zadanie lub brak rozwiązania nie stosuje się punktów ujemnych.

5. Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie co najmniej 60% maksymalnej liczby punktów z każdego bloku tematycznego.

6. Czas trwania poszczególnych egzaminów jest uzależniony od liczby pytań testowych i zadań sytuacyjnych i nie może przekroczyć 240 minut.

§ 12. 1. Egzamin pisemny przeprowadza się pod nadzorem członków Komisji stanowiących skład egzaminacyjny, w warunkach zapewniających zdającym samodzielność pracy.

2. Przed wejściem do sali egzaminacyjnej kandydat na biegłego rewidenta przystępujący do egzaminu pisemnego obowiązany jest okazać dowód osobisty lub inny dokument tożsamości, a także potwierdzić udział w egzaminie własnoręcznym podpisem na liście kandydatów na biegłych rewidentów zdających egzamin.

3. Przed rozpoczęciem egzaminu członek składu egzaminacyjnego informuje kandydatów na biegłych rewidentów przystępujących do egzaminu o:

- 1) sposobie przeprowadzania egzaminu;
- 2) przepisach porządkowych obowiązujących w trakcie egzaminu;
- 3) czasie rozpoczęcia i zakończenia egzaminu.

4. W trakcie egzaminu kandydat na biegłego rewidenta może opuścić salę po uzyskaniu zgody członka składu egzaminacyjnego i przekazaniu mu pracy egzaminacyjnej.

5. W trakcie egzaminu pisemnego kandydat na biegłego rewidenta może korzystać z przepisów prawa ogłoszonych w dziennikach urzędowych lub zawartych w zbiorach przepisów bez komentarzy, standardów rachunkowości, standardów rewizji finansowej, uchwał, postanowień, stanowisk, wskazówek Krajowej Rady Biegłych Rewidentów oraz z urządzeń ułatwiających liczenie (kalkulatorów), z wyjątkiem urządzeń posiadających funkcje gromadzenia, przetwarzania i przenoszenia danych.

6. Przewodniczący składu egzaminacyjnego może wykluczyć z egzaminu pisemnego kandydata na biegłego rewidenta, który podczas egzaminu narusza przepisy porządkowe obowiązujące w trakcie egzaminu lub posiada materiały oraz korzysta z urządzeń innych niż określone w ust. 5.

7. Po zakończeniu egzaminu kandydat na biegłego rewidenta zwraca pracę egzaminacyjną oraz zaklejoną kopertę z danymi osobowymi, które są oznaczane numerem identyfikacyjnym.

8. Nie podlegają ocenie prace egzaminacyjne, które:

- 1) zawierają inne, poza przydzielonym numerem identyfikacyjnym, elementy pozwalające na identyfikację pracy kandydata na biegłego rewidenta;
- 2) nie zawierają kompletu arkuszy z pytaniami testowymi oraz z zadaniami sytuacyjnymi;
- 3) są rozwiązane w sposób nietrwały lub nieczytelny.

§ 13. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy, ustala się z uwzględnieniem różnic w zakresie kwalifikacji posiadanych przez kandydata na biegłego rewidenta na podstawie:

- 1) dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje;
- 2) dotychczasowego kształcenia lub doświadczenia zawodowego, ustalanego na podstawie dostarczonych dokumentów;
- 3) wymagań kwalifikacyjnych, od których spełnienia uzależniono możliwość wykonywania zawodu.

2. Egzamin przeprowadza się w formie pisemnej.

3. Egzamin składa się maksymalnie z 4 bloków tematycznych zawierających łącznie do 95 pytań testowych jednokrotnego wyboru i do 7 zadań sytuacyjnych. Przepisy § 11 ust. 3–6 oraz § 12 stosuje się odpowiednio.

4. Przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Egzamin dyplomowy przeprowadza się w formie pisemnej.

2. Egzamin składa się z 2 albo 3 zadań polegających na przeprowadzeniu wybranych czynności związanych z procesem badania oraz sporządzeniu fragmentu dokumentacji rewizyjnej lub opinii i raportu z badania. Przepisy § 11 ust. 4–6 oraz § 12 stosuje się odpowiednio.

3. Egzamin dyplomowy odbywa się w obecności przewodniczącego Komisji lub jego zastępcy oraz członków Komisji. Co najmniej dwie trzecie składu egzaminacyjnego stanowią osoby posiadające tytuł biegłego rewidenta.

4. Przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

4a. Kandydatowi na biegłego rewidenta, który zaliczył egzamin dyplomowy, Komisja wydaje zaświadczenie zawierające informacje o spełnieniu określonych w art. 5 ust. 2 pkt 5–7 ustawy, imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny, o którym mowa w § 6 ust. 3.

§ 15. 1. Z przebiegu egzaminów sporządzane są protokoły egzaminacyjne, które podpisują członkowie składów egzaminacyjnych. W protokole egzaminacyjnym podaje się imiona i nazwiska członków składu egzaminacyjnego, czas rozpoczęcia i zakończenia egzaminu oraz wykaz kandydatów na biegłych rewidentów, którzy przystąpili do egzaminu, wraz z wynikami egzaminu.

2. Wyniki egzaminów są zamieszczane w dniu ogłoszenia wyników na stronie internetowej Krajowej Izby Biegłych Rewidentów. Kandydat na biegłego rewidenta posiada dostęp wyłącznie do własnych wyników egzaminów poprzez zalogowanie na indywidualne konto internetowe.

3. Termin ogłoszenia wyników wyznacza przewodniczący Komisji albo jego zastępca na dzień przypadający nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego przeprowadzenia.

4. Wyniki egzaminów kandydata na biegłego rewidenta są, na podstawie protokołów egzaminacyjnych, zapisywane w ewidencji prowadzonej w systemie teleinformatycznym lub w formie papierowej.

5. Komisja w trakcie postępowania kwalifikacyjnego przechowuje protokoły egzaminacyjne.

§ 16. 1. Komisja może unieważnić egzamin, w szczególności w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości co do przebiegu egzaminu, i zarządzić jego powtórzenie.

2. W przypadku unieważnienia egzaminu opłata egzaminacyjna podlega zaliczeniu na poczet opłaty za kolejny egzamin.

§ 17. 1. Zaliczenie egzaminu lub egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5 ustawy, następuje na wniosek kandydata na biegłego rewidenta złożony do Komisji.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, kandydat na biegłego rewidenta załącza oryginał dokumentu lub uwierzytelniony notarialnie wypis z dokumentu obejmujący imię i nazwisko oraz informacje potwierdzające zaliczenie egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5 ustawy.

3. Komisja zalicza egzamin lub egzaminy, o których mowa w art. 9 ust. 5 ustawy, gdy kandydat na biegłego rewidenta przystąpi do sesji egzaminacyjnej obejmującej ten egzamin lub egzaminy.

4. Zaliczenie egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5a ustawy, następuje na wniosek kandydata na biegłego rewidenta złożony do Komisji.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, kandydat na biegłego rewidenta załącza oryginał dokumentu lub uwierzytelniony notarialnie wypis z dokumentu obejmujący imię i nazwisko oraz informacje potwierdzające ukończenie studiów wyższych ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 9 ust. 5b ustawy.

6. Zaliczenie egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5c ustawy, następuje na wniosek kandydata na biegłego rewidenta złożony do Komisji.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, kandydat na biegłego rewidenta załącza dokument obejmujący imię i nazwisko oraz informacje potwierdzające zaliczenie egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5c ustawy, w ramach postępowania kwalifikacyjnego prowadzonego w innym państwie Unii Europejskiej, wraz z tłumaczeniem na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.

8. Komisja rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, 4 i 6, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

9. Komisja prowadzi wykaz wniosków, o których mowa w ust. 1, 4 i 6.

§ 18. 1. Zaliczenie egzaminu, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy, następuje na wniosek kandydata na biegłego rewidenta złożony do Komisji.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, kandydat na biegłego rewidenta załącza uwierzytelniony notarialnie odpis dokumentu potwierdzającego posiadanie uprawnień inspektora kontroli skarbowej lub doradcy podatkowego.

3. Przepisy § 17 ust. 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4 **Odwołania od wyników egzaminów**

§ 19. 1. Od wyniku egzaminu kandydatowi na biegłego rewidenta przysługuje prawo wniesienia pisemnego odwołania do Komisji, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników egzaminu.

2. Komisja rozpatruje odwołanie w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania i niezwłocznie zawiadamia pisemnie kandydata na biegłego rewidenta o rozstrzygnięciu.

§ 20. 1. W przypadku niezaliczenia egzaminu, na pisemny wniosek kandydata na biegłego rewidenta zawierający imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny, o którym mowa w § 6 ust. 3, osoba ze składu egzaminacyjnego udostępnia do wglądu pracę egzaminacyjną w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników egzaminu.

2. Praca egzaminacyjna jest udostępniana wyłącznie w siedzibie Komisji w obecności członka Komisji oraz pracownika Krajowej Izby Biegłych Rewidentów.

Rozdział 5 **Praktyka**

§ 21. W trakcie odbywania praktyki kandydat na biegłego rewidenta nabywa umiejętności wymagane do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, a w szczególności w zakresie:

- 1) znajomości organizacji i techniki prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz sposobów spełniania wymagań stawianych dokumentowaniu zapisów księgowych;
- 2) ewidencji zdarzeń gospodarczych oraz sporządzania sprawozdań finansowych i deklaracji podatkowych, ubezpieczeniowych oraz innych sprawozdań i deklaracji;
- 3) posługiwania się przepisami prawa niezbędnymi w realizacji zadań służb finansowo-księgowych.

§ 22. Praktyka odbywa się w:

- 1) jednostkach prowadzących księgi rachunkowe, zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.);
- 2) podmiotach prowadzących usługowo księgi rachunkowe dla jednostek, o których mowa w pkt 1;
- 3) podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych, jeżeli prowadzą usługowo księgi rachunkowe dla jednostek, o których mowa w pkt 1.

§ 23. Praktyka odbywa się:

- 1) na podstawie stosunku pracy w wymiarze czasu pracy nie mniejszym niż pół etatu;
- 2) na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z podmiotem lub jednostką, o których mowa w § 22;
- 3) na podstawie umowy spółki, w której kandydat na biegłego rewidenta jest wspólnikiem, partnerem lub komplementariuszem;
- 4) w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej przez kandydata na biegłego rewidenta.

§ 24. Kandydat na biegłego rewidenta ma obowiązek:

- 1) w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia praktyki, powiadomić w formie pisemnej Komisję o miejscu, formie odbywania praktyki i dacie jej rozpoczęcia oraz przekazać oświadczenie podmiotu lub jednostki, w której odbywa praktykę, że spełnia warunki, o których mowa w § 22;
- 2) na bieżąco powiadamiać Komisję o zmianie danych, o których mowa w pkt 1.

§ 25. W trakcie odbywania praktyki kandydat na biegłego rewidenta dokumentuje na bieżąco przebieg praktyki w prowadzonym przez siebie dzienniku.

§ 26. Komisja stwierdza odbycie praktyki, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, zawierający imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny, o którym mowa w § 6 ust. 3, na podstawie dziennika potwierdzającego odbycie praktyki, o którym mowa w § 25.

Rozdział 6 Aplikacja

§ 27. W trakcie odbywania aplikacji kandydat na biegłego rewidenta nabywa umiejętności wymagane do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, a w szczególności w zakresie:

- 1) wyboru i stosowania właściwych metod i technik w procesie badania sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych;
- 2) opracowywania dokumentacji badania sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, w tym dokumentacji roboczej, raportu i opinii biegłego rewidenta oraz wystąpienia porewizyjnego;
- 3) współpracy z przedstawicielami jednostek, których sprawozdania finansowe lub skonsolidowane sprawozdania finansowe podlegają badaniu przez biegłego rewidenta;
- 4) przeprowadzenia kompletnego badania rocznego sprawozdania finansowego lub rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego pod kierunkiem biegłego rewidenta, z zachowaniem wymagań, o których mowa w pkt 2.

§ 28. 1. Aplikację odbywa się w podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych, które:

- 1) prowadzą badania sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych łącznie dla co najmniej 10 podmiotów lub
- 2) zatrudniają lub współpracują z co najmniej 3 biegłymi rewidentami wykonującymi zawód biegłego rewidenta.

2. Kandydat na biegłego rewidenta uzyskuje pisemną zgodę podmiotu, o którym mowa w ust. 1, na odbywanie w nim aplikacji.

§ 29. Aplikacja odbywa się na podstawie stosunku pracy w wymiarze czasu pracy nie mniejszym niż pół etatu. W przypadkach uzasadnionych doświadczeniem zawodowym kandydata na biegłego rewidenta Komisja może wyrazić zgodę na odbywanie aplikacji na podstawie umowy cywilnoprawnej.

§ 30. Aplikacja odbywa się pod kierunkiem biegłego rewidenta wyznaczonego przez podmiot, o którym mowa w § 28 ust. 1. Pod kierunkiem jednego biegłego rewidenta nie może jednocześnie odbywać aplikacji więcej niż 5 kandydatów na biegłego rewidenta.

§ 31. Kandydat na biegłego rewidenta ma obowiązek, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia aplikacji, powiadomić w formie pisemnej Komisję o miejscu, formie odbywania aplikacji i dacie jej rozpoczęcia oraz przekazać oświadczenie podmiotu lub jednostki, w której odbywa aplikację, że spełnia warunki, o których mowa w § 28 ust. 1.

§ 32. Kandydat na biegłego rewidenta sporządza sprawozdanie z przebiegu aplikacji.

§ 33. 1. Komisja stwierdza odbycie aplikacji, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, zawierający imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny, o którym mowa w § 6 ust. 3,

w terminie dwóch miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, kandydat na biegłego rewidenta załącza sprawozdanie z przebiegu aplikacji zaopiniowane przez biegłego rewidenta, o którym mowa w § 30 oraz oświadczenie o wyniku odbycia aplikacji wydane przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, w którym kandydat na biegłego rewidenta odbywał aplikację.

Rozdział 7

Doświadczenie zawodowe

§ 34. 1. Posiadanie doświadczenia zawodowego kandydat na biegłego rewidenta potwierdza oświadczeniem o nabyciu umiejętności w zakresie:

- 1) wymaganym dla odbycia praktyki, o której mowa w § 21;
- 2) prawa i finansów w związku z wykonywanym zawodem, prowadzoną działalnością lub zajmowanym stanowiskiem pracy.

2. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, kandydat na biegłego rewidenta załącza dokumenty potwierdzające posiadanie doświadczenia zawodowego na podstawie stosunku pracy w wymiarze czasu pracy nie mniejszym niż pół etatu, odpłatnej umowy cywilnoprawnej, umowy spółki lub prowadzenia własnej działalności.

§ 35. Komisja stwierdza posiadanie doświadczenia zawodowego, na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, w terminie dwóch miesięcy od dnia jego otrzymania.

§ 36. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów (Dz. U. z 2010 r. Nr 6, poz. 36 i z 2013 r. poz. 251).

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie.....²⁾

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów (Dz. U. z 2010 r. Nr 6, poz. 36 z późn. zm.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. z ... r. poz. ...).

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów wynika ze zmiany delegacji zawartej w art. 9 ust. 8 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Dotychczas postępowanie kwalifikacyjne na biegłych rewidentów było uregulowane w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów (Dz. U. z 2010 r. Nr 6, poz. 36) oraz uchwałach Krajowej Rady Biegłych Rewidentów – organu samorządu zawodowego biegłych rewidentów, wydanych na podstawie uchylonych przepisów ustawy.

Projekt rozporządzenia określa warunki przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów, tryb i sposób przeprowadzania egzaminów, warunki udzielania zaliczeń egzaminów, o których mowa w art. 5, 5a, 5c i 6 ustawy, tryb i termin wnoszenia odwołań od wyników egzaminów oraz zasady odbywania praktyki i aplikacji oraz uznawania wymogu posiadania co najmniej 15-letniego doświadczenia zawodowego w zakresie rachunkowości, prawa i finansów.

Rozwiązania przyjęte w projekcie rozporządzenia uwzględniają potrzebę obiektywnego sprawdzenia teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na biegłych rewidentów do wykonywania zawodu, prawidłowy przebieg egzaminów oraz konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Komisji Egzaminacyjnej.

Propozycje regulacji zawartych w rozporządzeniu mają zastosowanie do osób przystępujących do postępowania kwalifikacyjnego na biegłych rewidentów na podstawie:

- 1) art. 5 ust. 2 ustawy;
- 2) art. 5 ust. 2a ustawy, tj. osób posiadających co najmniej 15-letnie doświadczenie zawodowe w zakresie rachunkowości, prawa i finansów oraz spełniających warunki, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1–4 oraz 6–8,
- 3) art. 5 ust. 3 i 4 ustawy, tj. osób ubiegających się o uzyskanie w Polsce kwalifikacji do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, zdobytych w innym państwie Unii Europejskiej lub na zasadach wzajemności zdobytych w państwie trzecim, jeżeli spełniają wymogi określone w ustawie lub równoważne
- 4) art. 11 ust. 3 ustawy, tj. osób, które zostały skreślone z rejestru biegłych rewidentów z powodu wystąpienia z samorządu biegłych rewidentów.

Projekt określa warunki, których spełnienie decyduje o dopuszczeniu do postępowania kwalifikacyjnego, przystąpienie do egzaminów z 10 tematów egzaminacyjnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy, oraz odbycie i zaliczenie rocznej praktyki i dwuletniej aplikacji albo trzyletniej aplikacji. Zaproponowany system zdawania egzaminów, co do trybu i sposobu, stanowi kontynuację dotychczasowych rozwiązań określonych w ustawie i rozporządzeniu. Zarówno poprzednie, jak i proponowane przepisy przewidują cztery sesje egzaminacyjne stanowiące cykl egzaminacyjny. Każda z sesji składa się z 2 albo 3 egzaminów, które dzielą się na bloki tematyczne zawierające pytania testowe jednokrotnego wyboru i zadania sytuacyjne.

Podobne rozwiązania dotyczące zastosowania bloków tematycznych zostały zachowane również dla egzaminów z prawa gospodarczego, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy.

Częściowej zmianie uległa natomiast forma tych egzaminów, ponieważ zrezygnowano z formy ustnej zachowując tylko formę pisemną. Ponadto konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy w art. 5 ust. 4a, jest obowiązek ustalania egzaminów przez Komisję Egzaminacyjną, z uwzględnieniem różnic w zakresie kwalifikacji posiadanych przez osobę przystępującą do postępowania kwalifikacyjnego na podstawie art. 5 ust. 3 i 4 ustawy. W szczególności Komisja Egzaminacyjna będzie sprawdzać w jakim stopniu wiedza i umiejętności nabyte w drodze dotychczasowego kształcenia lub doświadczenia zawodowego mogą wyrównać zasadnicze różnice.

Formą pisemną został również zastąpiony dotychczasowy sposób zdawania egzaminu dyplomowego. Egzamin składa się z 2 albo 3 zadań. Zaproponowany tryb zdawania egzaminu jest oparty na rozwiązaniach stosowanych przy egzaminach, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy. Ponadto w odróżnieniu od dotychczasowych regulacji, nie ma ograniczeń w powtarzaniu egzaminu dyplomowego. Nie istnieje również obowiązek powtórnego odbywania aplikacji w związku z niezaliczeniem tego egzaminu.

Sposób oceniania egzaminów został również przejęty z dotychczasowych regulacji. Kandydat na biegłego rewidenta będzie mógł także odwołać się od każdego egzaminu bez względu na uzyskany wynik.

Ponadto doprecyzowano czas potrzebny do przeprowadzenia egzaminów. Z uwagi na to, że czas trwania poszczególnych egzaminów pisemnych został uzależniony od ilości pytań testowych i zadań sytuacyjnych, wyznaczono tylko górną granicę czasową, która nie może przekroczyć 240 minut.

W projekcie określono również warunki udzielania zaliczenia egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5 ustawy, które dotychczas były regulowane uchwałą Krajowej Rady Biegłych Rewidentów. Zaliczenie egzaminu następuje na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, złożony do Komisji Egzaminacyjnej, pod warunkiem, że:

- kandydat zdał egzamin lub egzaminy uniwersyteckie lub równorzędne z wynikiem pozytywnym, z przedmiotów, które łącznie wyczerpują zakres tematyczny egzaminu objętego wnioskiem,
- od dnia ukończenia studiów wyższych nie upłynęło więcej niż 3 lata.

Ponadto w projekcie uregulowano warunek udzielania zaliczenia na wniosek kandydata na biegłego rewidenta egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5a ustawy, tj. wszystkich egzaminów z wiedzy teoretycznej, jeżeli ukończył on studia wyższe w Rzeczypospolitej Polskiej lub zagraniczne studia wyższe uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, co do których Komisja Egzaminacyjna stwierdzi, że zakresem kształcenia obejmują wiedzę teoretyczną w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy.

Dodatkowo uregulowano możliwość udzielenia zaliczenia na wniosek kandydata na biegłego rewidenta poszczególnych egzaminów, o których mowa w art. 9 ust. 5c ustawy, jeżeli zdał egzaminy w ramach postępowania kwalifikacyjnego, prowadzonego przez organ uprawniony do nadawania uprawnień biegłego rewidenta w innym państwie Unii Europejskiej, co do których Komisja Egzaminacyjna stwierdzi, że zakresem kształcenia obejmują wiedzę teoretyczną w zakresie wskazanym w art. 9 ust. 1 i 2

Projekt rozporządzenia określa, podobnie jak poprzednie regulacje, zasady odbywania rocznej praktyki i dwuletniej aplikacji albo trzyletniej aplikacji, katalog podmiotów, w których kandydaci na biegłych rewidentów mogą odbywać praktykę i aplikację, jak również sposób ich

odbycia oraz zakres umiejętności wymagany do ich zaliczenia przez Komisję Egzaminacyjną. Przepis ten został uzupełniony o zakres odbywania praktyki i aplikacji, który ma charakter uszczegóławiający. Przede wszystkim doprecyzowano, że kandydat na biegłego rewidenta odbywający aplikację, nabywa umiejętności wymagane do wykonywania zawodu w zakresie dotyczącym badania sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

Ponadto projekt określa zasady i zakres uznawania wymogu posiadania co najmniej 15-letniego doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1 ustawy, które Komisja Egzaminacyjna stwierdza na wniosek kandydata na biegłego rewidenta, pod warunkiem, że potwierdzi jego spełnienie. Posiadanie doświadczenia zawodowego w zakresie rachunkowości, prawa i finansów kandydat potwierdza w drodze oświadczenia o:

- nabyciu umiejętności w zakresie wymaganym dla odbycia praktyki w rachunkowości, oraz
- realizacji zadań w zakresie prawa i finansów w związku z wykonywanym zawodem lub prowadzoną działalnością, zajmowanym stanowiskiem pracy.

Pozostałe różnice pomiędzy dotychczasowymi warunkami dopuszczenia do postępowania kwalifikacyjnego, sposobem i trybem przeprowadzania egzaminów, składaniem odwołań od wyników egzaminów oraz zasadami odbywania praktyki i aplikacji mają charakter porządkujący.

Zagadnienia regulowane niniejszym projektem rozporządzenia nie są objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i przepisów technicznych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Niniejsze rozporządzenie oddziałuje na kandydatów na biegłych rewidentów, Komisję Egzaminacyjną dla kandydatów na biegłych rewidentów, Krajową Izbę Biegłych Rewidentów w zakresie dotyczącym obsługi Komisji Egzaminacyjnej i egzaminów dla kandydatów na biegłych rewidentów oraz na jednostki, w których odbywana jest praktyka i aplikacja.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym, w których będą uczestniczyli: Komisja Egzaminacyjna, Krajowa Rada Biegłych Rewidentów Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, Komisja Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Audytowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Rzecznik praw Obywatelskich, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów, Księgowych, Doradców Podatkowych, Prawników i Ekonomistów „LIBERTAS”, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej i Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

– Sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

– Rynek pracy

Proponowane zmiany idące w kierunku redukcji procedur postępowania kwalifikacyjnego wpłyną na zmniejszenie utrudnień dla kandydatów na biegłych rewidentów w zakresie dostępu do zawodu.

– Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie wywierają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

– Sytuację i rozwój regionalny

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia nie wywierają wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.